

14408

DR. G.V. SWAMINATHA IYER LL.B.
'IRUVANMIYUR' (1 MADRAS 4)

14408

திருச்செற்றம்பலம்.

திருச்சுழியற் புராணம்

(முதல் பகுதி) - திருச்சுழியற் புராணம்

திருச்சுழியற் புராணம் - திருச்சுழியற் புராணம்

திருச்சுழியற் புராணம் - திருச்சுழியற் புராணம்

திருச்சுழியற் புராணம் - திருச்சுழியற் புராணம்

திருச்சுழியல

ஆராவமுதாசாரியார்

இயற்றியது - திருச்சுழியற் புராணம்

திருச்சுழியற் புராணம் - திருச்சுழியற் புராணம்

திருச்சுழியற் புராணம் - திருச்சுழியற் புராணம்

திருச்சுழியற் புராணம் - திருச்சுழியற் புராணம்

U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR - 11 MADRAS 41

கிடைக்குமிடம்:—

திருநெல்வேலி, தேன்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,

திருநெல்வேலி

&

சென்னை.

சிவமயம். விக்கியாபனம்.

திருச்சுழியலிலே ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான் பெருமானையனாரோடு வந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடித் திருமடத்திலெழுந்தருளியிருக்குங்காலத்தில், ஒருநாளிரவு திருமேனிப்பெருமான் திருக்கையிற் பொற்செண்டுந் திருமுடியிற் சுழியமுமுடனே எங்குமில்லாத் திருவேடமாகக் காளையார்வடிவுகொண்டு அச்சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குக் கனவிலே காட்சிதந்தருளிக் “கானப்பேர்நாமிருப்பது” என்று சொல்லி மறைந்தருள, உடனே சுவாமிகள் கனவுநனவாக விழித்தெழுந்து “எம்பெருமான் திருவருளிருந்தபடியென்னை” என்றுபாராட்டித், தாங்கனவிற்கண்டபேற்றைச் சேரமான் பெருமானையனருக்குரைத்தருளித் திருமேனிப்பெருமானே வணங்கி அருள்பெற்று, அங்கிருந்தே “தொண்டரடித்தொழுவஞ் சோதியிளம்பிறையும்” என்னுந் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு திருக்கானப்பேருக்கு எழுந்தருளினார்.

திருச்சுழியலிலே சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குத் திருமேனிப்பெருமான் காளையாராகிக் காட்சிதந்தருளிய ஸ்தலம் “காளையார்கோயில்” என்றும், சோதிவனம் என்றும் வழங்குவதாயிற்று. அப்படியே அங்கே காளையார்கோயிலென்னு மாலயமும் இருக்கின்றது.

இந்தச் சரித்திரம் திருச்சுழியற்புராணதூலாசிரியர் பாடாதுவிட்டமையால் அதனைப்பாடித்தருகவென்று திருச்சுழியற்பணியாளர்களாகிய ராம. தீ. அ. வகையார். வேண்டிக் கொண்டபடி, யா. வ. திருநெல்வேலி நிவாசிகள் ஸ்ரீமத் அம்பலவாணநாவலாங்கனால் “காளையார்காட்சிச்சருக்கம்” எனப்பாடி இன்னுல்முடிபிற்சேர்க்கப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

சூ சி ப த் தி ர ம்.

படலம்	பக்கம்
கடவுள்வாழ்த்து ...	க
பாயிரம் ...	ச
தலவிசேடச்சுருக்கம்	எ
பூமிதேவிபூசைச்சுருக்கம்	கஉ
பாண்டியன் பிரமகத்திரீர்த்தசுருக்கம்	கள
முத்திமாநகரச்சுருக்கம்	உஉ
திரிசூலபுரச்சுருக்கம்	உஎ
பிரளயஞ்சுழித்தசுருக்கம்	ங0
பாவகரிந்திச்சுருக்கம்	ஙசு
கௌதமச்சுருக்கம்	சுச
மாலினிக்கு வேதாளசங்கதிரீர்த்தசுருக்கம்	ருரு
பன்னகச்சுருக்கம் -	சுஉ
சித்திரத்துவசன் சாபந்திரீர்த்தசுருக்கம்	சுரு
சித்திரரூபன்சாபந்திரீர்த்தசுருக்கம்	எ0
அட்டலிங்கச்சுருக்கம்	எரு
அட்டதிரீர்த்தச்சுருக்கம்	எஅ
காளையார்காட்சிச்சுருக்கம்	அ0

சிவமயம்.

திருச்சுழியல் தேவாரம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

பண் - நீட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊனாயிர் புகலாயக விடமாய்முகில் பொழியும்
வானாய்வரு மதியாய்விதி வருவானிடம் பொழிலின்
தேனாதரித் திசைவண்டின மிழற்றுந்திருச் சுழிய
னானவித நினைவார்தமை நலியார்நமன் தமரே. (க)

தண்டேர்மழுப் படையான்மழ விடையானெழு கடனஞ்
சுண்டேபுர மெரியச்சிலை வளைத்தானிமை யவர்க்காத்
திண்டேர்மிசை நின்றானவ னுறையுந்திருச் சுழியற்
றெண்டேசெய வல்லாரவார் நல்லார்துய ரிலரே. (உ)

கவ்வைக்கடல் கதறிக்கொணர் முத்தங்கரைக் கேற்றக்
கொவ்வைத்துவர் வாயார்குடைந் தாடுந்திருச் சுழியற்
றெய்வத்தினை வழிபாடுசெய் தெழுவாராடி தொழுவா
ரவ்வத்திசைக் கரசாகுவ ரலராள்பிரி யாளே. (ங)

மலையான்மகண் மடமாதிட மாகத்தவண் மற்றும்
கொலையானையி னுரிபோர்த்தவெம் பெருமான்றிருச் சுழிய
லலையார்சடை யுடையானடி தொழுவார்பழு துள்ள
சிலையார்திகழ் புகழானெடு வானத்துயர் வாரே. (ச)

உற்றானமக் குயரும்மதிச் சடையான்புல னேந்துஞ்
செற்றாந்திரு மேனிப்பெரு மானூர்திருச் சுழியல்
பெற்றானினி துறையத்திறம் பாமைத்திரு நாமம்
கற்றாரவர் கதியுட்செல்வ ரேத்தும்மது கடனே. (ரு)

மலந்தாங்கிய பாசப்பிறப் பறுப்பீர்துறைக் கங்கைச்
சலந்தாங்கிய முடியானமர்ந் திடமாந்திருச் சுழிய
னிலந்தாங்கிய மலராற்கொழும் புகையானினைத் தேத்தூந்
தலந்தாங்கிய புகழான்மிகு தவமாஞ்சது ராமே. (சு)

சைவத்தசெவ் வருவன்றிரு நீற்றன்னுரு மேற்றன்
கைவைத்தொரு சிலையாலாண் மூன்றும்மெரி செய்தான்
மெய்வத்தவர் தொழுதேத்திய குழகன்றிருச் சுழியன்
மெய்வைத்தடி நினைவார்வினை தீர்தல்லெளி தன்றே. (௭)

பூவேந்திய பீடத்தவன் ருனும்மட லரியுங்
கோவேந்திய வினயத்தொடு குறுகப்புக லறியார்
சேவேந்திய கொடியானவ னுறையுந்திருச் சுழியன்
மாவேந்திய கரத்தானெம சிரத்தான்ன தடியே. (௮)

கொண்டாடுதல் புரியாவரு தக்கன்பெரு வேள்விச்
செண்டாடுதல் புரிந்தான்றிருச் சுழியற்பெரு மாணக்
குண்டாடிய சமணாதர்கள் குடைச்சாக்கிய ரறியா
மிண்டாடிய வதுசெய்தது வாடூல்வரு விதியே. (௯)

நீரூர்தரு நிமலன்றிரு மலையார்க்கய லருகே
தேரூர்தரு மரக்கன்சிர நெரித்தான்றிருச் சுழியல்
பேருரென வுறைவானடி பெயர்நாவலர் கோமா
னூரன தமிழ்மலைபத் தறிவார்துய ரிலரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி திருநாமம் - திருமேனிநாதர்.
தேவி திருநாமம் - (சகாயவல்லி) துணைமலை.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருநாட்டுத்தொகை
சு - வது திருப்பாட்டு.

பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தென்னூர்கைமைத் திருச்சுழியற் றிருக்கானப்பேர்
பன்னூர்புக்குறையும் பரமர்க்கிடம் பாய்ஞல
மென்னூரெங்கள் பிரானுறையுந்திருத் தேவனூர்
பொன்னூர்நாட்டுப் பொன்னூர்புரிசைநாட்டுப் புரிசையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.
கானப்பேரென்னும்
காளையார் கோயில்
தேவாரப்பதிகங்கள்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரடித்தொழுவஞ்சோதியிளம்பிறையுஞ்

சூதனமென்முலையாள்பாகமுமாகிவரும்

புண்டரிகப்பரிசாமேனியும்வானவர்கள்

பூசலிடக்கடனஞ்சுண்டகருத்தமருங்

கொண்டலெனத்திகழ்க்கண்டமுமெண்டோனும்

கோலநறுஞ்சடைமேல்வண்ணமங்கண்குளிரக்

கண்டிதொழப்பெறுவதென்றுகொலோவடியேன்

கார்வயல்குழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

(க)

கூதலிடுஞ்சடையுக்கோளரவுமீரவுங்

கொக்கிறகுங்குளிர்மாமத்தமுமொத்தனதா

ளோதலுணர்ந்தடியாருன்பெருமைக்குறினைந்

துள்ளுருகாவிசுமோசையைப்பாடலுந்

யாதலுணர்ந்தவரோடன்புபெருத்தடியே

னக்கையின்மாமலர்கொண்டென்கணதல்லல்கெடக்

காதலுறத்தொழுவதென்றுகொலோவடியேன்

கார்வயல்குழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

(உ)

நானுடைமாதெனவேநன்மைதரும்பரனை

நற்பதமென்றுணர்வார்சொற்பதமார்சிவனைத்

தேனிடையின்னமுதைமற்றதனிற்றெளியைத்

தேவர்களுயகனைப்பூவுயர்சென்னியனை

வானிடைமாமதியைமாசறுசோதியனை

மாருதமும்மனலும்மண்டலமும்மாய

கானிடைமாநடென்றெய்துவதென்றுகொலோ

கார்வயல்குழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

(ங)

செற்றவர்முப்புரமன்றட்டிலைத்தொழிலார்

சேவகமுந்நினைவார்பாவகமுந்நெறியுங்

சூற்றமிறன்னடியார்சூறுமிசைப்பரிசுங்

கோசிகமும்மரையிற்கோவணமும்மதனூ

மற்றிகழ்திண்புயமுமார்பிடைநீறுதுதை

மாமலைமக்கையுமைசேர்சுவடும்புகழக்
கற்றனவும்பரவிக்கைதொழலென்றுகொலோ
கார்வயல்குழ்காநப்பேருறைகாணையையே.

(ச)

கொல்லைவிடைக்கழகுங்கோலநறுஞ்சடையிற்
கொத்தலரும்மிதழித்தொத்துமதனருகே
மூல்லைபடைத்தநகைமெல்லியலாளொருபான்

மோகமிகுத்திலகுங்கூறுசெயொப்பரிசுந்
தில்லைநகர்ப்பொதுவுற்றாடியசீர்நடமுந்
திண்மழுவுங்கையிசைக்கூரெரியும்மடியார்
கல்லவடப்பரிசுந்காணுவதென்றுகொலோ
கார்வயல்குழ்காநப்பேருறைகாணையையே.

(ரு)

பண்ணுதலைப்பயனாற்பாடலுநீடுதலும்

பங்கயமாதனையார்பத்தியுமுத்தியளித்
தெண்ணுதலைப்பெருமானென்றெழுவாரவர்த
மேசறவும்மிறையாமெந்தையையும்விரவி
நண்ணுதலைப்படுமாறெங்ஙனமென்றயலே
நெகிறவென்னேமதித்துய்யும்வணம்மருளுந்
கண்ணுதலைக்கனியைக்காண்பதுமென்றுகொலோ
கார்வயல்குழ்காநப்பேருறைகாணையையே.

(சு)

மாவையுரித்ததள்கொண்டங்கமணிந்தவனை

வஞ்சமனத்திறையுநெஞ்சணுகாதவனை
மூவருருத்தனதாமூலமுதற்கருவை
மூசிடாமால்விடையின்பாகனையாகமுறப்
பாவகமின்றிமெய்யேபற்றுமவர்க்கமுதைப்
பாணுநெய்தயிரைந்தாடுபரம்பரனைக்
காவலெனக்கிறையென்றெய்துவதென்றுகொலோ
கார்வயல்குழ்காநப்பேருறைகாணையையே.

(எ)

தொண்டர்தமக்கெளியசோதியைவேதியனைத்

தூயமறைப்பொருளாநீதியைவார்கடனஞ்
சுண்டதனுக்கிறவாதென்றுயிருந்தவனை
பூழிபடைத்தவனோடொள்ளரியும்முணரா
வண்டனையண்டர்தமக்காகமுதன்மொழியு
மாதியைமேதகுரோதியைவானவர்தங்
கண்டனையன்பொடுசென்றெய்துவதென்றுகொலோ
கார்வயல்குழ்காநப்பேருறைகாணையையே.

(அ)

நாதனைநாதமிசுத்தோசையதானவனை

நூனவிளக்கொளியாமுனியிரைப்பயிரை
மாதனைமேதகுதன்பத்தர்மனத்திறையும்

பற்றுவிடாதவனைக்குற்றமில்லொள்கையனைத்
தூதனையென்றனையாடோழனைநாயகனைத்
தாழ்மகரக்குழையுந்தோடுமணிந்ததிருந்
காதனைநாயடியெனய்துவதென்றுகொலோ
கார்வயல்குழகானப்பேருறைகானையையே.

(௯)

கன்னலையின்னமுதைக்கார்வயல்குழகானப்

பேருறைகானையையொன்றிருதைதண்டமிழா
லுன்னிமனத்தயராவுள்ளுருகிப்பரவு
மொன்பொழிவலர்கோனாகியவாநூன்
பன்னுமிசைக்கிளவிபத்திவைபாடவல்லார்
பத்தர்குணத்தினராயெத்திசையும்புகழ்
மன்னியிருப்பவர்கள்வானினிந்திடினு
மண்டலநாயகராய்வாழ்வதுரிச்சயமே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

(௧௦)

திருநூனசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படியெலாம்பின்செலப்பெருக்கைமாமலர்த்தழிஇ
விடியலேதடமூழ்கிவிதியினுல்வழிபடுங்
கடியுலாம்பூம்பொழிற்கானப்பேரண்ணனின்
ன்டியலாலடைசரனுடையரோவடியரே.

(௧)

நுண்ணிடைப்பேரல்குநூபுரமெல்லழப்
பெண்ணினல்லானையோர்பாகமாப்பேணிநான்
கண்ணுடைநெற்றியான்கருதியகானப்பேர்
விண்ணிடைவேட்கையார்விரும்புதல்கருமமே.

(௨)

வாவிவாய்த்தங்கியநுண்சிறைவண்டினங்
காவிவாய்ப்பண்செயுங்கானப்பேரண்ணலை
நாவிவாய்ச்சாந்துளும்புவுளுநானரீர்
தூவிவாய்ப்பெய்துநின்றாட்டுவார்தொண்டரே.

(௩)

நிறையுடைநெஞ்சஞ்ஞீருளும்பூவுளும்
பறையுடைமுழவுளும்பலியுளும்பாட்டுளுங்
கறையுடைமிடற்றண்ணல்கருதியகானப்பேர்
குறையுடையவர்க்கலாற்களைகிலார்குற்றமே.

(ச)

ஏனப்புண்மார்பின்மேலென்புபூண் டுறிலா
ஞானப்பேராயிரம்பேரினாண் ணிய
கானப்பேரூர்தொழுங்காதலாந்தீதிலர்
வானப்பேரூர்புகும்வண்ணமும்வல்லரே.

(ரு)

பள்ளமேபடர்சடைப்பாற்படப்பாய்ந்தநீர்
வெள்ளமேதாங்கினுவெண்மதிசூடினான்
கள்ளமேசெய்கிலார்கருதியகானப்பே
ருள்ளமேகோயிலாவுள்குமென்னுள்ளமே.

(சு)

மானமாமடப்பிடிவன்கையாலலகிடக்
கானமார்கடகரிவழிபடுங்கானப்பே
ருனமாமுடம்பினிலுறுபினிகெடவெண்ணின்
ஞானமாமலர்கொடுநனுகுதனன்மையே.

(எ)

வாளினான்வேலினான்மால்வரையெடுத்ததின்
டோளினொனெடுமுடிதொலையவேபூன்றிய
தாளினான்கானப்பேர் தலையினால்வணங்குவார்
நாளுநாளுயர்வதோர்நன்மையைப்பெறுவரே.

(அ)

சிலையினன்முப்புரந்தீயெழச்செற்றவ
னிலையிலாவிருவரைநிலைமைகண்டோங்கினான்
கலையினாற்புறவிற்தேன்கமழ்தருகானப்பேர்
தலையினால்வணங்குவார்தவமுடையார்களே.

(ஊ)

உறித்தலைச்சுரையொடுகுண்டுகைபிடித்துச்சி
பறித்தலும்போர்த்தலும்பயனிலைபாவிகாண்
மறித்தலைமடப்பிடிவளரிளங்கொழுங்கொடி
கறித்தெழுகானப்பேர்கைதொழல்கருமமே.

(க0)

காட்டகத்தாடலான்கருதியகானப்பேர்
கோட்டகத்திளவரால்குதிகொளுங்காழியா
னுட்டகத்தோங்குநீர்ஞானசம்பந்தன
பாட்டகத்திவைவலார்க்கில்லையாம்பாவமே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சுழியற்புரணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

காப்பு.

நீதிக் குஞ்சர நீர்மை யசரமாய்ப்
பேதிக் குஞ்சர வாய்ப்புக்கும் பேறதாஞ்
சோதிக் குஞ்சரக் கண்ணுமைக் குஞ்சுதப்
போதிக் குஞ்சரம் பொன்னடி போற்றுவாம்.

வாழ்த்து.

திங்கண்மும் மாரி பெய்க புரவலர் செங்கோ லோங்க
மங்கையர் சுழி நீட மானிலஞ் செழித்து வாழ்க
புங்கவர் கருணை கூர்க பூசரர் சுருதி பொங்க
சங்கரன் திருவெண் ணீறஞ் சைவமுந் தழைக்க மாதோ. (க)

தூற்பயன்.

சிவனுமைக் கருளிச் செய்த திருச்சுழிப் புரணந் தன்னைக்
கவனமற் றின்றிக் கேட்போர் கருத்துறப் படிப்போ ரெல்லாம்
புவனபோ கங்க மீய்த்துப் புண்ணிய புருட ராகி
யவமிருத் தின்றிக் காலன் றனைக்கடந் தடைவார் முத்தி. (உ)

திருச்சுழி நாதர்.

திருச்சுழி யெனுமவர்க் குறுதி செந்திருத்
திருச்சுழி தனைநினைப் பவர்க்குத் தீங்கிலை
திருச்சுழி கண்டவர் தேவ ராதலாற்
திருச்சுழி யரனடிக் கன்பு செய்துமால். (ங)

சீவபெருமான்.

ஊனாகி யுயிராகி யொளியாகி வெளியாகி யுருவ மாகி
வானாகி நிலனாகிப் புனலாகிக் கனலாகி வளியு மாகித்
தேனாகிச் சுவையாகி மலராகி மணமாகிச் செக மீரேழுந்
தூனாகி கானாகி நின்றபரஞ் சுடர்சரணந் தலைமேற் கொள்வாம். (ச)

கறைகொண்ட மணிமிடறங் கண்கொண்ட நுதலுமலர்க் கடுக்
கை மார்பும், பிறைகொண்ட செழுஞ்சடையும் பெண்கொண்ட
வொருபுடையும் பிணையார் கையு, மறைகொண்ட திருவாக்கு மடிய
வர்மேன் முழுநோக்கும் வனப்பு மாகித், துறைகொண்ட வொலிப்பு
ணரிச் சுழியல்குடி கொண்டவர்க்குத் தொண்டு செய்வாம். (ரு)

மணக்கோல நாதர்.

விடங்காட்டித் திருமிடற்றிற் பிறைகாட்டிப் படர்ச்சடையில்
விரித்த நாகப், படங்காட்டி யரைக்கசைத்த புலியதளி னுடைகாட்டிப்
பவள வாயா, ளிடங்காட்டித் தழற்கணிச்சி வலங்காட்டிக் கௌதமற்
கன் நிரங்கித் தில்லை, நடங்காட்டி மணக்கோலங் காட்டியபூ மீசனடி
கம்பு வோமால். (சு)

சபாபதி.

மெய்ய னைக்குன்ற வில்லியை மான்மழுக்
கைய னைக்கொடுங் காலனைக் காய்ந்தவென்
னைய னைத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனைச்
செய்ய னைச்சிந்தை செவ்வதென் செய்கையே. (எ)

பிரளய விடங்கர்.

உருச்சுழிக்குஞ் சூலைதவிர்த் தொருபுலவன் றனையாண்டான்
மருச்சுழிக்குந் திருமுடிக்கு மணந்தருகே தகைவேண்டான்
கருச்சுழிக்கு ளடியார்க ளமிழ்ந்தாமற் கரையேற்றுந்
திருச்சுழிக்குட் பரஞ்சுடரைத் தினந்தினமும பணிகுவமால். (அ)

திருமேனி நாதர்.

வருமேனிப் பிறப்பொழித்து மருவியசா யுச்சியமே
தருமேனிக் கவலையினித் தளர்வொழிநீ மடநெஞ்சே
கருமேனிப் பரந்தாமற் கொருபாகங் கலந்தளித்த
திருமேனிப் பெருமானைப் பணிகமலச் சேவடியே. (க)

துணைமாலே யம்மை.

இணைமாலேச் சொலுங்கூந்த லிமயமட மங்கையரா
வணைமாலேக் கணையாக்கித் திரிபுரத்துக் கனலாட்டி
பணைமாலே யொழிப்பதற்குப் பவளவிதழ்த் தேனூட்டிந்
துணைமாலேப் பரைகமலச் சேவடியைத் தொழுவாமே. (க0)

வேலடி விநாயகர்.

காமனைப்போற் கரும்பெடுத்துத் தருமனைப்போற் கயிறேந்திக்
கமழ்பூங் கொன்றைத், தாமனைப்போன் மதிசூடித் தம்பியைப்போன்
முகமாறுந் தகைமைத் தாகி, மாமனைப்போற் கோடேந்திக் குறுமுனி
போற் கடலையெலாம் வாரித் துய்த்துப், பூமனைப்போ லெழுதிவைக்
கும் புகழுடைவே லடிக்களிற்றைப் போற்றல் செய்வாம். (கக)

சுப்பிர மணியர்.

வாரகற்று முலைக்குறத்தி யுடன்செந்தூர் வதிந்தாணைப்
பாரகத்துப் பலகுன்று பழனிமலை யமர்ந்தாணைச்
சீரகத்தென் பரங்குன்று சோலைமலை சிறந்தாணை
யேரகத்துச் செவ்வேளை யெவ்வேளை யும்பணிவாம். (கஉ)

சுழியற் சொக்கம்மை.

நந்தரி தேடிய பொருளை நான்சொல
வந்தரி தாம்பொருள் வாக்கு நல்குவா
ளந்தரி புரகரி கௌரி யாமனை
சுந்தரி பைரவி சுழியற் சொக்கம்மை. (கங)

சரசுவதி.

சேவிலிருந்த பரன்சரிதஞ் சிறிதுபகரத் திசைமுகத்தோ
ஹிலிருந்து சுருதிமறை நான்கிலிருந்து வெண்கமலப்
பூவிலிருந்து வாகனமாம் பூரத்திருந்து கவிஞரியற்
பாவிலிருந்திவ் வுலகுநிறைந் திருந்தாளிருதாள் பரவுதுமால். (கச)

திருஞானசம்பந்தர்.

பிரமபுரச் செழுஞ்சுடரை வேணுபுரக் கோவைப்

பேசுகொச்சை வயவமுதைப் பூந்தராய்ப் பேற்றைச்
சிரபுரக்கல் விக்கடலைப் புறவநான் மறையைத்

திருத்தோணி புரக்கனியைச் சண்பைநறுந்தேனை

விரகுறுகாழிப்பொருளைக் கழுமலப்பே ரொளியை

மிகுபுகலிக் குணவரையை வெங்குருநா யகத்தைத்

தரணியம் ணழித்தபர சமயகோ ளரியைத்

தப்பாமற் தினந்தோறு மெய்ப்பாகப் பணிவாம். (கரு)

திருநாவுக்கரசர்.

புல்லோடுந் தழையோடும் பூசிப்பார் தமக்கெதிரே

வல்லோடுந் தனத்துமலை மகளோடும் வருவானைச்

சொல்லோடும் பொருளோடுந் துணிவோடும் பாடிநெடுங்

கல்லோடு மிதந்தானைக் கருத்தோடும் பணிசுவமால். (ககூ)

தீருநாவலூரர்.

வேலால் வரைதடிந்த வித்தகனைப் பெற்றவனைக்
கீலால் முடியானைக் கிளர்சனகா தியர்க்கருளும்
பாலால் நிழலானைப் பரவைபாற் றாதுவிட்ட
வாலால் சுந்தரன்ற னடிக்கமலம் பழிச்சுதுமால். (கஎ)

திருவாதவூரர்.

குதிரைகொளத் தரும்பொருளாற் குருந்தடியிற் பணிபுரிந்து
மதுரையிற்பாண் டியனார்முன் * மாயுவயங் கண்டானை
யெதிரெய்திப் பெருந்துறையிற் றனைப்புரத்த வெழிற்கோலங்
கதிர்மணியார் கழுக்குன்றிற் கண்டானைத் தினம்பணிவாம். (கஅ)

சண்டேசுராதிநாயன்மார்.

தந்தைதா டிணித்தாரைத் தன்மகவை யறுத்தாரை
வந்தவர்க்கி யாதகொடை கொடுத்தாரை மதமாக்கை
சுந்தமழு வெறிந்தாரைச் சிவனடிக்கீழ்ச் சேர்ந்தமற்றச்
சந்தமுறு மடியாரை யெனதிதயந் தனிச்சேர்ப்பாம். (கக)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

பா யி ர ம்.

நகமக ளிடத்தெம் பெம்மா னல்கிய வழியிற் போந்த
தகுபதி னெண்பு ராணந் தனிற்சிவ புராணம் பத்திற்
பகர்தரு காந்தந் தன்னுட் சேத்திர காண்டப் பண்பிற்
புகறிருச் சுழிப்பு ராணந் தமிழினும் புகல லுற்றேன். (க)

அவையடங்கும்.

அம்புவிக்கமிழ்த மாசு மாவின்பா லதுபூ ரித்த
கும்பமட் குடமா னா லு மிகழ்ந்திடாக் கொள்கை போலச்
செம்பதப் பாக மில்லா வென்மொழித் தீங்கு பாரார்
நம்பர்மெய்ச் சரிதத் தாலே களிப்பர்கற் றுணர்ந்த நல்லோர். (உ)

நைமிசாரணியச் சிறப்பு.

விடையவ னுலகென விடையவ னருகென விடையவ னுருவெனவே
யடைவறு பதவிகள் பெறமிகு தவமுய லறிஞர்க டொகையிலரே
புடைவரு கொடுவரி யுடனுழை யொருதுறை புனலுண வரியுடனே
நடைமெலி பிடியொடு தடமிசை புனனுகர் கைமிச வுயர்வனமே. (ங)

அதிர்சின விடவர வதன்முது கினிலெலி யழகொடு தவழ்வனவே
பெதிர்கலு முனுமெரு வையுநிறை கிளிகளு மிகலற மருவினவே
கதிபெற விருடிகள் சதூர்மறை பயிலொலி கடலொலி சிவணியவே
கதிபல பலபொழி னறுமலர் பொதுளிய கைமிச வுயர்வனமே. (ச)

வே று.

ஏல வேருந் தேறலான் மாமரு வியதா
லாலு கந்ததாற் றிகிரியேந் தியவணி யதனா
னீல மேகமே லாயதாற் கோடணி நீரான்
மாலெ னும்படி வயக்கிய கைமிச வனமே. (ரு)

வேங்கை யானதாற் குரைமா றடக்கிய வேலாற்
றுங்கு செச்சையால் வள்ளியே படர்தரு தகவா
லோங்கு வாகையான் மயிலுவந் தேறலா லுவமை
காங்கெ யற்கிணை யாயது கைமிச ககனம். (சு)

மேக மேறலாற் பார்க்கவா யிரங்கனும் வியப்பா
லாக மேகரு நிறத்ததாற் சசியணை வதனா
னாக மேயதான் மாதவர் குழாங்கள்சேர் நலத்தாற்
பாக சாதனம் கொப்பது கைமிச பழுவம். (எ)

செருந்தி கோங்குசந் தனம்வன்னி யிலவுதிந் திருணி
குருந்து பாடலம் விளாவிரைக் கூவிளங் குச்சு
நரந்தை மாதவி யிருப்பைகா யாழுளை ஞாழல்
பொருந்தி யோங்கியே வளர்வது கைமிசப் பொதும்பர். (அ)

அரசு கிஞ்சக மகில்குமிழ் வேங்கையா மலக
மருது குங்கும மராமகிழ் கடம்புமா துணைமால்
குரவு நாவலா சினியத்தி யசோகுபூக் கொன்றை
மருவி மாதவர்க் கிருக்கையா கைமிச வனமே. (க)

மந்த மாருத மசைந்திடக் கொழித்தநுண் மணலுஞ்
சிந்து பூநிறை பாறையும் பிலமும்வே திகையும்
கொந்து சேர்மல ரோடையுந் தடங்களுங் குழமி
யந்த னுளருக் காயது கைமிச வடவி. (க0)

தேன்கு திக்குஞ்செந் தாமரைத் தடத்தளி செருக்கு
மீன்கு திக்குந்தண் ணோடையிற் குருகொல் விம்மு
மான்ரு திக்கும்பொன் வண்டலின் மயிற்குல நடிக்கு
நான்கு திக்கினு மாகுதிப் புகைமண நாமும். (கக)

இன்ன வண்ணமார் நைமிச வனத்திலோ ரிடத்தி
 லுன்ன தந்தரு பழமரச் சாயையி னூடே
 பன்னு ழீர்மலி பன்னசா லையினிடைப் பார்த
 தொன்னெ றிக்கலை யுணர்தரு மாதவச் சூதன்.

(கஉ)

பிருகு காசிப னத்திரி கோசிகன் பிசின்டன்
 சுருதி ரோமசன் விபாண்டக னங்கிராச் சுமந்து
 வருபு லத்தியன் பரத்துவா சன்சுகன் மதங்கன்
 கரக மாதவன் வசிட்டன்ம ரீசிமார்க் கன்டன்.

(கங்)

அநக் னற்சம தக்கினி பார்க்கவ னந்தன்
 சநகன் தேவலன் செளனகன் முதலிய தவத்தோ
 ரினிய கேள்வியின் வேட்கையர் சூழ்ந்தினி திருப்பப்
 புனையு மாமணிப் புலியதட் டவிசின்மேற் பொலிந்து.

(கசு)

மாத வர்க்கெலா மிருசெவி குளிர்ந்துள மகிழ
 மாத வர்க்கெலாம் புளகமெய்ம் மலிதர வயங்க
 மாத வர்க்கெலாங் கேள்விமே லாதரம் வளர
 மாத வர்க்கெலாம் ஞானவா நந்தவாழ் வாக.

(கரு)

வேத சங்கிதைச் சுருதியி லளப்பிலா விரிவுங்
 கோதி லங்கமோ ராறினு மினங்கிய சூறிப்பு
 மோது மொன்பதிற் நிரட்டிய புராணத்தி னெழும்பு
 னாத னூர்வினே யாட்டுமெய் யடியவர் நலனும்.

(கசு)

தெண்டி ரைக்கடற் படுமழு தத்தினைத் திருமா
 லண்ட ருக்கெலாங் களிப்புற வழங்குமா றதுபோல்
 விண்டு ரைத்தல்கேட் டளவளா யிருக்குமங் வேலை
 முண்ட கத்தனுக் கிணைபுகல் செளனக முனிவன்.

(கஎ)

சூத மாமுனி வாண்முக நோக்குறிஇச் சுருதி
 வேத மார்கரு கூலமே யாறங்க வீடே
 நீதி யாகம புராணங்க ணிறைகளஞ் சியமே
 பேதி யாக்குணக் குன்றமே யருட்பெருங் கடலே.

(கஅ)

அருந்த வப்பரா சரனருள் வியாதனு லடைவே
 திருந்து மாகம புராணங்கள் கற்றறி திறத்தாற்
 பொருந்த வித்துணைப் போதுநீ புகன்றவை செவியா
 லருந்தி னுமெனக் கேட்டன மையகே ளின்னும்.

(கசு)

தலவிசேடமுந் தீர்த்தமார் விசேடமுந் தக்க
கிலவு வேணியன் மூர்த்திமெய் விசேடமுந் நிமல
னலகி லாவருட் கருணையா லமைந்திழி சிறப்பிற்
முலகி லெப்பதி யப்பதி யுளங்கொள வுரைப்பாய். (௨௦)

என்று கூறலுஞ் சூதமா முனிகளித் திசைந்து
நன்று நன்றுதும் வேட்கையுஞ் சிரத்தையு நயந்தோ
மின்றெ னாதர மிகுதியாற் றெரிந்தவா நிசைப்பன்
கொன்றை வேணிய னிடைவிடா தமர்திருக் கோயில். (௨௧)

இன்ன தென்னவே கழைமிடற் றண்ணலை யிறைஞ்சிப்
பொன்னி ருந்துழாய்த் திருமறு மார்பனைப் போற்றிப்
பின்னு செஞ்சடை வியாதனைக் கருத்துறப் பிணித்து
நன்னெ றிப்புனி தத்தல நவிலுவா னயந்தான். (௨௨)

பா யி ர ம் மு ற் றி ற் று.

ஆட திருவிருத்தம்-சக.

தலவிசேடச்சுருக்கம்.

அம்பென்பெ ருக்கறுகு வெண்டும்பை மத்தமதி யங்கொன்றை
கொக்கிறகு துன்றுஞ்ச டைச்சிவனை, விம்பம்பெ றத்தரும மொண்
சம்பு கொக்குமகிழ் வின்கண்ட பொற்பரசி னின்றன்பு பெற்றநகர்,
செம்பொன்க லித்தசபை யின்கண்கு னித்தல்செக செஞ்செஞ்செ
ணக்கிண்க திந்திந்தி மித்தியென, நம்புந்த வக்கௌத மன்கண்கொ
ளப்புரிய நம்பன்றி ருச்சுழிய னம்பன்றி ருச்சுழியல். (௧)

தடமும் பழக்கதவி வனமுஞ் செழித்தமுகி றவழும் பொழிற்
செறிவு மணுகுந் தவத்தர்புக, லிடமுஞ் சுடர்க்கொடியு மணிமண் டபப்
பொலிவு மெறிகம் பலைக்கடலும் வயலும் புனற்குளமு, மடமுந் கடை
த்தெருவு மெயிலுந் திருத்தரும மரமுந் கதித்தபல வளமுஞ் சிறக்கு
நகர், விடமன்று துய்த்தமர ருயிர்தந்த முத்திபுர விமலன் றிருச்சுழி
யல் விமலன் றிருச்சுழியல். (௨)

சாடுஞ் சினத்தவுண னூல்வந் தடுத்தவினை தாமும் படிக்கினிது
பார்மின் றனக்கருளி, நீடுந் கொடிச்சிகர மாடம் பளிக்கறைநி லா
முன்றி நெற்றிபல கூலம் படைத்தநகர், காடுந் துணித்தநிவர் மேடுந்
திருத்தியெழில் காணுந் திறத்தினுயர் மாறன் புதுக்கியது, நாமும் படிக்
குளரி தேடும் பதிப்புவன நாதன் றிருச்சுழிய னாதன் றிருச்சுழியல்.

வேறு.

பொங்கு பேரலைக் கடல்புடை சூழிரும் புவிபிற
றிற்க ளின்வழித் தென்னவன் பாண்டிமண் டலத்திற்
கக்கை யென்றுல கோர்புகழ் வைகையல் கரையிற்
கொங்கு மாமலர்த் தடஞ்செறி நகர்தமிழ்க் கூடல். (ச)

அப்ப திக்குநேர் தெக்கிண திசையினி லாகச்
செப்பும் யோசனை யிரண்டள வினிற்சதா சிவமா
யொப்பி லாப்பர மாநந்த விலிங்கத்தி னுருவாய்த்
துப்பு நேர்சடை யுமாபதி யமர்திருச் சுழியல். (ரு)

நீல மேனியன் முதலியோர் பயங்கொள நெடுநீர்
ஞால முங்குல வரைகளும் புதைக்குமந் நாளிற்
பாஸ லோசனன் றென்னவன் படுந்துயர் பார்த்துச்
ஞல மாமுனைக் கேந்திய நகர்திருச் சுழியல். (சு)

பொருதி ரைக்கடல் பரந்துல கனைத்தையும் புதைத்துப்
பரிதி மண்டல முழுகுறத் திவலைகள் பரப்பி
வருமு காந்தநீர் பிலமுறச் சுழித்திடர் மாற்றிச்
சுருதி நாயக னிடைவிடா தமர்திருச் சுழியல். (எ)

சேட்டி ளங்கதிர் பரப்பிய பரிதியஞ் செல்வ
னாட்டி லங்கிழை யுமையுடன் சிவனுறை நகரந்
கோட்டி லஞ்சுகம் பாடிய தண்டலை குளிர்பூந்
தோட்டில் வண்டிசை முரறடஞ் செறிதிருச் சுழியல். (அ)

உறைவ தற்கிட மிதுவென வறமெலா மொருங்கே
முறையி னாவன்மா மகிழா செனப்பரன் முன்னே
யறையு நாற்றருச் சதூயுகந் தொறுந்தொறு மதுவாய்த்
துறைகொள் கெளவையல் கடலரு கமர்திருச் சுழியல். (க)

எம்பி ரான்றிருக் கோயின்முன் றருமங்க ளெய்தி
யும்பர் சம்புகு தம்மகிழ் போதியென் றுரைக்க
கம்பு தாவர விநாயக னெனும்பெயர் நண்ணத்
தும்பி மாமுகன் யுகந்தொறு மமர்திருச் சுழியல். (க0)

இந்து சேகர னார்வய லூரிது வென்று
முந்து சீர்கெழு முத்திமா நகரென்று முறையாற்
கொந்து லாந்தடச் சூலநன் னகரென்றுங் குறிப்பா
னந்தி கம்பனார் சுழியலென் றும்மத னுமம். (கக)

எத்த லங்களி லிருந்துசெய் பாவங்க ளெல்லா
நித்தன் முத்திமா நகர்கண்ட காலை யி நீங்கு
மத்த லத்திற்செய் பாவங்க ளத்தலை தன்நி
யெத்த லத்திற்சென் றிருக்கினு மிறைஞ்சினு மேகா. (கஉ)

சாரல் வெள்ளியங் கைலையே பன்னக சயில
மார நீர்க்கொண் டின்னிய நதிகங்கை யாகு
நார வேணியம் பரமனே சுழியற்கு நாத
ஞாரில் வாழ்பல மனிதர்கள் யாவரு மும்பர். (ககஉ)

அறிவி னூற்றவம் புரிவது மவரவர் பேறு
மறுவி லாச்சுழி யலின்மனி தர்க்குமாத் திரமோ
பறவை யண்டசங் கிருமிகி டம்பல மிருக
மிறுதி யிற்சிவ பதம்பெறும் பிறவியு மிலேயே. (கச)

வாக்கி னூற்றெறுங் கைகளா டடங்கிலா மனத்தா
னோக்கி னூற்செய்த பாவங்க ளனேத்தையு ஹொறுக்குந்
தாக்கி யேதொடர் பஞ்சமா பாதகந் தனையும்
போக்கு மேபடிந் தாடவுன் னிலுமொலிப் புணரி. (கரு)

நிறைகு ணத்தினுன் சுழியலைக் கருத்துற நினைக்கப்
பிறைமு டிப்பிரான் சுழியலென் றொருதரம் பேசக்
கறைமி டற்றினுன் சுழியலைக் கண்ணுறக் காண
மறையி ரைக்குமே சிவப்தந் தருமென மகிழ்ந்து. (கக)

பொடிய ணிந்தமெய்க் கனல்விழிக் கைலையெம் புனிதன்
படிய டங்கிய தலந்தொறுங் கலந்தருள் பயில்வான்
கொடிய ருங்குலா னுடனிடை விடாதமர் டோயி
லடியர் சிந்தையுஞ் சுழியலு மெனமறை யறையும். (கள)

அறிந்து செய்தபா வம்மறி யாதுசெய் பாவ
மறந்து செய்தபா வம்மற வாதுசெய் வஞ்சஞ்
சிறந்த பூமிநா யகன்றிருச் சுழியலைச் சேர்ந்தாற்
பறந்து போஞ்சண்ட மாருதத் தகப்பட்ட பஞ்சாய். (கஅ)

விரித்த வேணியன் சுழியலில் வந்தொரு வேளை
தரித்த கன்றபே ரிறுதியிற் பெறுவார்சா லோகஞ்
சிரித்து மூவெயி லெரித்தவ னூர்தனிற் செனித்து
மரித்தபேர்முத்த ராவரமீண் டிலகினில் வாரார். (கக)

எறிதி ரைக்கட லுலகினி லவரவ ரியற்றிப்
பெறுப லத்தினு மாகுதி விரதங்கள் பிறவு
முறுத வத்தினைச் சுழியலி னியற்றினோர்க் குதவு
முறுத லத்தினிற் கிடைப்பதற் காயிர மடக்கே. (௨௦)

காசி யிற்றிருக் காளத்தி யிற்கழக் குன்றி
லீசர் தில்லையிற் குடந்தையிற் கமலையி லியற்றும்
வாசி வேள்வியா யிரந்தரும் பலவெலாம் வழங்கு
மாசை யாற்சுழி யலிலரு ளொருபிடி யன்னம். (௨௧)

எவர்க ளாயினுஞ் சுழியலி லெவ்வள வேனுஞ்
சிவதி ருப்பணி செய்குது மெனநினைத் தாது
மவரி ருப்பது கைலையே யையமேற் றேனு
முுவகை யான்முடிப் பவர்பெறும் பயனுரைக் கொணுமோ. (௨௨)

கொந்து சேரொலிப் புணரியி லாற்றினிற் குளிக்க
முந்து வேள்விகள் செபதப விரதங்கண் முயலப்
புந்தி யாலருச் சனைசிவ பூசனை புரிய
வெந்தை முத்திமா நகரலா துலகினி லில்லை. (௨௩)

சூல் தீர்த்தமும் கண்ணுவ தீர்த்தமும் தொல்லை
ஞால தீர்த்தமும் காலவ தீர்த்தமும் ஞானச்
சீல தீர்த்தமும் பிரமதீர்த் தமுந்திரி நயன
கூல தீர்த்தமும் கோடிதீர்த் தமுங்குளிர் காவும். (௨௪)

புனித நீரொலிப் புணரியும் பன்னகப் பொருப்பு
மினிய பாவக ரியுஞ்சிவ லிங்கமோ ரெட்டும்
பனிம திச்சடைக் கறைமிடற் றனல்விழிப் பரமான்
தனிமு தற்கொரு நீழலாம் புன்னையற் தருவும். (௨௫)

போதி யுந்திருப் போதிவி நாயகப் பொருளு
மோது நீத்தத்தாற் கீட்டிசைப் பார்த்தமுக் கணியும்
வீதி யுஞ்சைவர் மடங்களுந் தடங்களும் விமலன்
மாதி னோடமர் கோயிலும் போலில்லை மண்ணில். (௨௬)

நிலத்தி லிங்கங்கள் யாவைக்கு முறுதியாய் நிறைந்து
பிலத்தி னூற்ற வேர்நிறீஇ நிமிர்ந்துருப் பெற்றுப்
பலித்த காரண மாணிக்க நீடொளி பழுத்துக்
கலித்த லுழிகள் பலபல சதூர்யுகங் கண்டு. (௨௭)

நாத விந்துவாய்ச் சச்சிதா நந்தமாய் நடுவு
மாதி யந்தமு மின்றிமற் றகண்டபூ ரணமாய்ச்
சீத ரன்றொழுங் கயிலையிற் சிறப்பிது வென்றே
வேத நாயக னிருக்கின்றான் சுழியலின் மேவி. (௨௮)

சூல நன்னகர்ப் பரஞ்சுடர் தனையொரு துணிவாய்க்
காலை யின்றொழிப் புரவிவேள் விப்பயன் காட்டு
மேலு முச்சியி லிராசசூ யப்பய னெய்து
மாலை யின்றொழிச் சீவன்முத் திக்கென்கொல் வழக்கே. (௨௯)

வேறு.

பாலபி டேக நெய்யபி டேகம் பச்சிள நீரபி டேக, மேலதற்
கோலப் புனலபி டேக மியற்றினோர் வேட்கையின் படியே, நாலதாம்
பதவி யெய்துத றிண்ண நளினஞ்சண் பகமெருக் கிதழி, நீலவுற் பல
மிட் டேத்தினோர் செல்வந் துய்த்துப்பின் கைலையை நீங்கார். (௩௦)

மாயிரு ஞாலத் தரியகோ கருண மாபல விலிங்கத்தின் முடிமே
லாயிர வில்வத் தளம்பழு தகற்றி யருச்சித்த பலனெலா மளிக்கும்
பாயொளி விரிக்குங் கெளத்துவ மார்பன் பங்கயன் றேடருஞ் சுழிய
னாயகன் முடிமேற் சிவநிசி வேளை தூவுமோர் நறுந்துணர் வில்வம். ( )

வடதிசை யதனிற் காலவ தீர்த்தந் தெக்கிணங் கோபிதார் வன
மாக், சூடதிசை பனகக் குவடுகீட் டிசைக்குக் கண்ணுவ தீர்த்தமுங்
சூறிப்பி, னடுவுறும் பூமி யடங்கலங் காசி தன்னினு மேற்றமா நவில்
வர், கடவுண்மா நதியாக் கவுண்டினி யாற்றின் மணலெலா மிலிங்க
மாக் கவினும். (௩௨)

தார்மலி யிதழிச் சடையனைத் தவள விடையனைச் சடைமுடி
யவனைக், கார்முடி நவமு மணிமதிற் சுழியற் கதையிடற் றண்ணலைக்
கண்டு, சீர்மலி நியம விதியினும் பூசை சிறந்தவைந் தெழுத்தினும்
புரிந்து, பார்மக டனது வினையொழித் துவந்தா ளென்றனன் பயின்
மறைச் சூதன். (௩௩)

தலவிசேடச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பூமிதேவி பூசைச் சருக்கம்.

சாற்றிய மாற்றங் கேட்டதோர்கடவுட் சவுனக முனிவரன் றவத் தோய், சேற்றிதழ்க் கமலமலர்த்துசெங் கதிர்போல் வந்தெமைத் தெ ருட்டலாம் றெளிந்தே, நீற்றொளிச் சுழியல் விமலனைப் பூமி பணிந்தி டர் நீங்கிய நீர்மை, தோற்றுமவ் வகையாற்புகலுதி யெனலுஞ் சூத மா முனிவரன் சொல்வான். (௧)

தரணியி லவுணர் குழுவினுக் கெல்லாந் தலைமையா நிலைபெறுந் தக்கோர், முரணுறு பகையைக் கடைக்கணற் பார்த்து முருக்கிய புய வலிச் செருக்கோர், திரனெடுங் குவடு பலகொளிப் பந்தா டியதிறல் வலியினிற் சிறந்தோ, ரிரணியக் கண்ண னிரணிய னென்னும் பெயரு டைத் தானவ ரிருவர். (௨)

கோடுயர் பசும்பொற் குவட்டினி லேறிப் புணரியிற் சூய்ரெனக் குதிப்பார், காடுறு மலைகள் பலபல பிடுங்கிக் கடற்குழி தூர்ந்திடக் குவிப்பா, ராடுவெம் பசிக்கு நிணந்தடி யடிசி லகடுவா டாவகை யடை வார், நீடிய பொழுதுபோக்குதல் புரியுந் கொலைத்தொழி லல்லது கிணையார். (௩)

பாவமீ தியற்றந் தருமமீ தென்னும் பகுதியைக் கணவிலும் பாரார், தேவர்மா முனிவர் மதுக்குட நமக்குச் சமப்பதே தீதெனத் தெளியார், கோவமே யலது கணப்பொழு தெனினுங் குளிர்முகக் கரு ணைசத் தறியார், யாவரும் வெருவு மறத்தொழி லல்லா விரக்கமென் னத்தனை யில்லார். (௪)

குண்டுநீர்த் தமரக் கடல்களைக் கடப்பார் பெரும்புறக் கடலினிற் குளிப்பா, ரண்டகோ ளகையைத் தடவுவார் நேமித் திகிரியி லரசு வீந் திருப்பா, ரெண்டிசா முகத்தி னிறுத்திய களிற்றின் வால்பிடித் திருத்துவார் விடுப்பார், கண்டதோர் பிலத்துட் புஞ்சுதபா தாள லோகமும் காவல்பூண் டாள்வார். (௫)

இன்னதன் மையரா மவுணர்தந் தலைவ ரிணையிலா ரிருவர்மந் திவருட், பின்னவ னவன்பே ரிரணியக் கண்ணன் பிஞ்ஞக னளித்த பேர் வரத்தாம், பன்னகஞ் சுமந்த நிலமக ளிருப்பை யறிந்திடந் தெ ழுத்தொரு பாய்போம், மன்னது கக்கத் திடுக்குறீஇ நடந்து தருக் கொடு பாதலஞ் சார்ந்தான். (௬)

பூமியை யிழந்த புழுக்கத்தான் வருந்திப் புரந்தான் முனிவர்புத் தேளிர், தாமரைத் தவிசி னினிதுவீந் திருக்குஞ் சதுர்முகன் மன்

னெடு சாற்ற, மாமறை விரிஞ்சன் வயிரவாட் குரிசில் கடவுளர் மாத வ ரோடுந், தேமலர்ப் படலைத் துளவமா றுயிலும் பாற்கட லிடத்தி னிற் சென்றான். (௭)

பாற்கடற் றுயிலுக் கருங்கடல் வண்ணன் பங்கயத் தோன்வர வுணர்ந்து, தூங்கலை மடந்தை யேய்ந்தநா வாணை நோக்கலு மியாவ ரும் பணிந்து, சூழ்கரு முகிலே நீலமால் வரையே சுரர்க்கெலா முயிர் தரு மருந்தே, மேற்கரு மங்க ளெய்திய தைய கேட்டரு ளெனவி ளம் புவரால். (௮)

தானவர்க் கிறைவ னிரணியக் கண்ண னெனுங்கொடுந் தொழிற் றறு கண்ணன், வானவர் தவத்தர் மனநடு நடுங்க விடுக்கண்செய் பவ ன்மதி யாம, னுனில மடந்தை தன்னையின் றெடுத்திக் கொண்டுபா தலம்புக நடந்தான், தேனவிழ் துளவத் திருநெடு மாலே யெனமு றை யிட்டனர் திரண்டு. (௯)

அம்மொழி நெடியோ னிருசெவி புகுமு னெழுந்தது ிற்றமா மனலம், விம்முழை தண்டப் பரப்பெலா மளாவி விரிதிரைப் பரவை யைச் சுவற்றிக், சும்மகண் மீள வவுணர்கோன் மாள வானவர் குறை யெலாந் தீரக், கொம்மைவெம் முலைமா வகலனு மிரங்கிச் கோலத்தி னுருக்கொடு நடந்தான். (௧௦)

காந்தினுன் சினந்து ிழுறப் பார்த்தா னடுக்கெலாந் தகர்ந்திடக் கடந்து, நீந்தினுன் கனகக் கண்ணனைக் கொன்றா னிலமக டீனறுதி மருப்பி, லேந்தினுன் மீண்டான் பண்டுபோ லவனை யிருத்தினுன் வருத்தமற் றகற்றப், போந்தநான் முகனும் வழத்தினு னிமையோ ரிறைஞ்சினர் பூமழை பொழிந்தார். (௧௧)

புலனமா மடந்தை ரிசாசரன் செங்கை திண்டிய திண்டன்மெய் பொறாமற், கவனமா யிந்தப் பாவமெவ் வாறு கழியுமென் றேயுளங் கலுழந்து, பவமகற் றுதற்கும் பரிந்துகாப் பதற்கும் பனிவரை மகட னந் தழுவுஞ், சிவனலா தில்லை யெனவொரு துணிவாற் சேமமார் கயிலையைச் சேர்ந்தாள். (௧௨)

கயிலையிற் புவிமான் வந்தமை நந்தி கண்டுபோய்க் கண்ணுதற் கியம்பச், சயிலவில் லுடையான் விடுத்தியென் றலுமே தலமகள் வந் துதற் பரனே, யயிலெயிற் றவுணன் செங்கைதீண் டியதோர் கொடு மையா லயர்கின்மே னுற்றேன், பயிலுமித் தோடந் தீர்த்தரு ளுத ளின் பரமென விருபதம் பணிந்தாள். (௧௩)

மலைமகள் கடல்குழ் நிலமகண் மயங்கு மயக்கினைப் பார்த்தந்
தோ விர்த்தத், தலமகள் பழங்க ணைய்தியுள் ளுடையத் தகுமதோ
தவிர்த்தரு ளெனலுங், கலைமதி றுதற்ற னிடத்தியை நோக்கிக் கடை
க்கணித் திளநகை புரிந்து, மலர்முகக் கருணை மீக்கொளத் தயையால்
வரணிதை வகுத்தனன் மாதோ. (கச)

தென்னவன் றமிழ்நாட் டிலகூட டலுக்குத் தெக்கிணத் திரண்டி
யோ சனையிற், பன்னாஞ் சிறப்பிற் கோபிதார் வனத்துக் குத்தர
பாரிசந் தன்னிற், புன்னேநன் னீழ லிடைவிடா திருப்போம் வந்தெ
மைக் கண்டுபூ சித்தா, லுன்னது பழங்கண் டர்க்குது மென்ன விடை
கொண்டா ளுலகமான் மீண்டான். (கரு)

இருநிலப் பாவை யிமயமால் வரையார் நதிவரை பலகடந் தேகிச்
சரயுகோ மதிரீர் யமுனைபா ரதிகற் பரேதி யிவைகண்டு தணந்து
குரைபுனற் றுங்க பத்திரை பம்பை யாறுகோ தாவரி முகரி யார்து.
பெருகுபா ளாறு பெண்ணைகா விரிவென் ளாறுவை கையுங்கண்டு பெ

குன்றலிற் பெருமா னுரையடை யாளக் குறிப்பினும் கோபிதார்
வனத்திற், சென்றதன் வடபாற் புன்னேநன் னிழலிற் சிவக்குறி யிருப்
பது கண்டா, ளென்றவப் படனே யிருகனுண் மணியே யிமையவர்க்
குயிர்தரு முதலே, நன்மெனப் பூசை புரியத்தன் பெயராற் தீர்த்த
மொன் றியற்றினு ணயந்து. (கஎ)

பூமிதீர்த் தத்திற் புனல்குடைந் தாடிப் புனிதவெண் ணீறுமெய்க் கணி
சோமசே கரணை மஞ்சன மாட்டித் தாய்மலர் கூவிளந் துவி [ந்து
மாமைறப் படிசோ டசவுப சாரம் வரிசையா னியற்றிவான் பொருட்கு
நாமமும் பூமி நாதனென் றிசைத்துத் தோத்திர மிவ்வண நவின்றான்.

வேறு.

அங்கண கணபண வரவம் பூண்டகைக்
கங்கண மலைமகள் கணவ காரண
சங்கர நிருமல தவள நீறணி
புங்கவ சிவசிவ பூமி நாதனே. (கசு)

நண்ணியா வரும்பணி சரண நான்மதித்
கண்ணிய மலைமகள் கலந்த பொற்புயத்
திண்ணிய கடல்விடந் தேவர்க் காயுண்ட
புண்ணிய சிவசிவ பூமி நாதனே. (உ௦)

பரகதி யடியவர்க் கருளும் டண்ணவ
மரகத மயிறழு வியம னோரத
வரகர சங்ர வாதி நாயக
புரகர சிவசிவ பூமி நாதனே.

(௨௧)

அடியவர் பணிமல ரடிம கேசடொன்
முடியய னைகிலா நிமல முக்கண
கொடியிடை யுமையொரு டாக கோலவெண்
பொடியணி சிவசிவ பூமி நாதனே.

(௨௨)

நாரண னுன்முகன் தேமி நாயக
காரண காலினுழ் டுற்றைக் காய்ந்தரு
ளாரண பல்லுயிர் யாவைக் கும்பரி
பூரண சிவசிவ பூமி நாதனே.

(௨௩)

நீண்டமா லறிகிலா நிருத்த வானந்த
தாண்டவ வெனதுசஞ் சலந்த விர்த்தெனே
யாண்டவ புலியத னுமித்த ராவணி
பூண்டவ சிவசிவ பூமி நாதனே.

(௨௪)

பராபர தயாபர பால லோசன
கராசல முரித்துரி போர்த்த கஞ்சக
சராசர வகுப்பினுக் குறுதித் தம்பமாம்
புராநன சிவசிவ பூமி நாதனே.

(௨௫)

நீதர வுரியதென் றனக்கு நின்னரு
ளாதர வுனையலா லாருண் டையனே
சீதர னையனறி யாத செஞ்சிலைப்
பூதர சிவசிவ பூமி நாதனே.

(௨௬)

மின்னகு மூவிலை வேல மூவர்க்கு
முன்னவ கைலையி லெனக்கு முன்னர்நீ
சொன்னது மறுதெதிர் வந்து தோன்றினே
புன்னையந் தண்ணிழற் பூமி நாதனே.

(௨௭)

வேறு.

என்று துதிக்கு மவ்வளவி லிமையோர் பெருமா னிணரிதழி
தன்று சடையும் பிறைக்கொ முந்தந் தலங்கு மார்பிற் புரிநூலும்
வென்றி மழுமா னணிகரமுக் கறைசேர் மிடறு மாய்வந்து
நின்ற பவள வாய்மலர்ந்து நிலமான் களிக்க நிகழ்த்துவான். (௨௮)

அகில மகளே நமதிருப்பி னீவந் தெய்து மளவினிலே
பகர வரிய வினையகன்று பரந்து கதிர்முன் பனியான
திகழ வுயர்மா பூசைநமைச் செய்ய மகிழ்ந்தே மெமைப்புகழ்ந்த
புகழால் விருப்புந் றுனக்கெதிரே வந்தோ மென்றான் புவனேசன். ( )

சுண்டா ளிருகண் களிகூரக் கைலைப் பெருமா னருளியதுட்,
கொண்டான் மகிழ்ந்தாள் பணிந்தெழுந்தாள் கொவ்வைத் துவர்வா
யிடத்தானே, தொண்டா மெளியேன் றனக்கிரங்கி யெந்தாய் வந்தாய்
துகடூர்த்தாய், விண்டா தரவாற் கேட்குமிந்த வரந்தா வென்றான்
விளப்புவாள். (௩௦)

கருணைக் கடலே சிவக்கொழுந்தே கைலைப் பொருப்புக் கனியேயென்
னருமைப் பொருளே யாருயிரே யமுதே முக்க ணருமருந்தே
தருணச் சுடரே சுடர்மணியே தயங்கி வாழும் பயிர்க்குதவும்
பருவப் புயல்போ லெனைப்புரந்த பரமே விண்ணோர் பாக்கியமே. ( )

உன்பேர் பூமி நாதனென பூழி பலவு நிலைநிற்க
வென்பே ராக நானியற்றுந் தீர்த்தம் பழுவா ரெல்லோர்க்கு
மன்பா லுன்னைத் துதித்தபுகழ் கற்போர் கேட்போர் யாவருக்குந்
தென்பா லிறைக்குள் ளாக்காமற் கொடுக்க வேண்டுஞ் சிவபதமே. ( )

என்ற ஓடனே கேட்டவர மீந்தோ மென்ற னெம்மானு
கின்ற டொழுதாள் சரணமையா நிலமா வென்றான் விடைகொண்டா
சென்றாள் புனித பவித்திரையா நிலமான் றேவர் தமைக்காக்க [ள்
வன்னுழியினஞ் சுண்டபிரா னிருந்தான் புன்னை யகநீழல். (௩௩)

வெறு.

புன்னையன் னீழல் வையும் புராதன பூமி நாதன்
முன்னையோர் காலந் தன்னின் முதுமறை யந்த னுள்ள
றன்னையன் வதைத்த பாவ நீக்கிநீ டரணி காத்த
தென்னவன் றன்னைக் காத்தா னென்றனன் றிருந்தச் சூதன். (௩௪)

பூமிதேவிபூசைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பாண்டியன் பிரமகத்திதீர்த்த சருக்கம்.

சவுனக முனிவன் மீண்டும் வினவுவான் தவத்தின் மிக்கோய்
புலிதனின் மறையோற் கொன்ற பாதக முழுதும் போக்குக்
கவுரியன் தன்னைக் காத்தா னெம்பிரா னென்னும் காதை
நவையற வெமக்குச் சொல்வா யென்னலு நவிலுவான் சூதன். (௧)

பண்டொரு காலம் தன்னிற் பாரத கண்ட வைப்பிற்
தண்டமிழ் மலயக் குன்றம் தழுவிய பாண்டி நாட்டிற்
கொண்டல்கண் படுக்குஞ் சோலைக் கூடலம் பதியில் வாழ்வோன்
மண்டலம் புரக்குங் கோமான் பராக்கிரம வழுதி யென்பான். (௨)

பல்லுயிர்க் கிரங்கு நெஞ்சான் கருணையாற் பார்க்கும் கண்ணன்
கல்லெனத் திரளுந் தோளான் கருதலர் வணங்கு காலான்
வல்லெனப் புடைக்கும் கொக்கை மங்கையர் விரும்பும் வாகான்
செல்லெனக் கொடுக்கும் கையான் சிவனழிக் கன்பு செய்வான். (௩)

ஒருகுடை நீழ் தன்னி லுலகெலாம் காவல் செய்வான்
சுருதியர் தணர்கற் றேர்தற் துயர்கெட நினைக்கும் தூயோன்
மருமலர் நிம்பத் தாரான் மனுமுறை தவறா வள்ள
தருமமும் புசழு மோக்கத் தனியா சியற்று நாளில். (௪)

மதிதவழ் புரிசைக் கூடன் மாநக ரந்த னுளன்
முதியவன் விரதம் வேள்வி நியமங்கண் முயலு நீரான்
சதுமறை யிருமூன் தங்கம் வல்லவன் சார சீல
னதிகமார் தவத்தில் வந்த கான்முனை யவன்பேர் சாரன். (௫)

ஓதியும் பலதூ லாய்ந்து மொழுக்கத்தி னிலைபே றுயுஞ்
சாதியில் வேட்டு மேன்மை தந்தையிற் சிறப்ப தாயும்
போதில்வாழ் விரிஞ்சன் மேனாட் பொறித்திடு விதியின் கொட்பாற்
காதலா லாழ்ந்து மாயக் கணிகையர் வசத்த னுனான். (௬)

மந்திர மறந்தான் கல்வி மார்க்கமு மறந்தான் செய்யுஞ்
சந்தியை மறந்தான் வேத சாத்திர மறந்தான் மூழ்கும்
புந்தியை மறந்தான் வேட்ட பூவையை மறந்தான் வேள்விச்
சந்தையை மறந்தான் றுயைத் தந்தையை மறந்து தீர்த்தான். (௭)

சாரசீ லங்கு மாரன் மிகத்தரா சார னஞ்சி
சோரனா னனென் நியாருஞ் சொல்லுமக் கொடுஞ்சொ லென்னு
மீரவா னெஞ்ச கம்போழர் திடுதலா லேக்கக் கொண்டே
பாரண வல்லோன் மாண்டான் மனைவியு மவன்போ லானான். (௮)

பூசரன் மேடி வைத்த பொருளெலா மழித்துப் பின்னும்
வேசையர்க் கீய வேண்டிக் காலிகள் மெல்லாம் விற்றா
னசையார் மன்போ லிவ்வா மலைபவ ரொடுநட் பாகிப்
பாசமாம் பங்கு விற்றான் மனையையும் விற்றான் பாவி. (௯)

உள்ளன வெல்லா மீந்தான் கொடுக்கவே றுறுதி காணான்
றள்ளரும் காமப் பித்தந் தலைக்கிடாய்த் தனைச்சு முற்ற
நள்ளிரு டன்னிற் சென்று நகர்மனை தொறும்பு குந்து
கள்ளத்தாற் கிடைத்த தெல்லாய் கவருநா டன்னி லோர்நான். (௧௦)

புரவல னகர்சோ திக்கப் போந்தனன் கங்கும் போதி
லொருமனை யகத்திற் சார னெதுங்கிரின் றற்ற நோக்கித்
திருடினான் கண்டு கொண்டார் துரத்தினார் சிதறி யோடி
வருகையிற் கள்வ னென்றே துணித்தனன் வருதி வா னால். (௧௧)

பிடித்தது பிரம கத்தி பெருந்தகை கலங்கி நெஞ்சந்
துடித்தனன் சென்றான் கங்கை யாடினான் றொலைந்த தில்லை
முடித்துயிர் குடிப்பே னென்னு முழக்கமாய்த் தொடர வஞ்சி
யடித்தலஞ் சேப்பப் பன்னு ளலைந்தன னவனி யெங்கும். (௧௨)

உருக்கொடு முன்னே நிற்கு முறுக்கிவா ளெயிறு காட்டும்
வெருக்கொள விழித்துப் பார்க்கு மேல்விழந் தலறி யார்க்கும்
பொருக்கென வெழவு மொட்டா தோடினும் போக வொட்டா
திருக்கவு மொட்டா திவ்வா றிடைந்தனன் றுயிலு மில்லை. (௧௩)

கண்டதோர் கோயி லெல்லாய் கைஞ்வித் திழைஞ்சி வீழ்வான்
கண்டதோர் தீர்த்த மெல்லா மாடுவான் பேறு காணு
னண்டநா யகனே யென்ன குறைசெய்தே னடியே னென்பான்
கொண்டமெய் வருத்தந் தீரக் கோபிதார் வனத்தில் வந்தான். (௧௪)

வருந்திய வருதி வந்து கோபிதார் வனத்திற் மன்கால்
பொருந்திய வுடனே விட்டுப் போயது பிரம கத்தி
திருந்திய வுளத்த னஞ்சி சமைக்கந் தீர்ந்தா னாகி
யிருந்தன னாத்தி நீழ லீரிரு கழகை மட்டும். (௧௫)

வேறொரு புதுமை தேடான் மெய்யறா ளிதெனக் கண்டான்
 நேறினான் பிரமகத்தி தீர்த்தது திண்ண மென்பா
 னாறணி சடையான் காட்டு மதிசய மிக்குண் டென்றே
 னாறணி செடிக டோறும் வனமெலாஞ் சுற்றிப் பார்த்தான். (௧௬)

உலாவினான் செழிய னந்த வனத்துக்குத் தரம தாகப்
 பலாமகிழ் கடம்பு சூதம் வயின்வயி னெல்லாம் பார்த்தா
 னிலாவுமிழ் மலர்ப்பூம் புன்னை நெருக்கத்தை நீக்கிச் சென்றான்
 கலாமதி மிலைந்த வேணிப் புராதன விலிங்கங் கண்டான். (௧௭)

சிவசிவ மகேச கங்கா தரதிரு நீல கண்ட
 தவளமால் விடையீ சான தம்புரு டாவ கோரா
 கவிலரும் வாம தேவ சத்தியோ சாத நாயேன்
 பவவினை யொழித்த சம்பு மலைமகள் பரித்த பாகா. (௧௮)

வெள்ளிவெற் பிமகே தாரங் காசிகா ளத்தி வேனூர்
 தள்ளருந் தில்லை யண்ணு மலையாருந் குடந்தை சண்பை
 யொள்ளிய நாவல் காஞ்சி யொற்றியூர் மருது சேடை
 கள்ளவழி கடம்பு தன்னின் மகிழ்வுகொல் புன்னைக் கானம். (௧௯)

பன்னகப் பள்ளி மாயோன் வராகமா யிடந்து பார்த்து
 மன்னமாய் விரிஞ்சன் நேடிப் பார்த்துஞ்சற் றறியா யின்னு
 மென்னையே புரக்க வேண்டி யிங்கெழுந் தருளப் பெற்றேன்
 புன்னைநன் னீழல் வையும் புரகர போற்றி போற்றி. (௨௦)

போற்றியென் றிறைஞ்சி வீழ்ந்து புளகமெய் பொடிப்பக் கண்ணீ
 ருற்றிருந் தொழுதி யோட வுகையங் கடலுண் மூழ்கி
 நீற்றனைப் பரமா நந்த நிமலனைக் கருத்துட் ழூட்டி
 வேற்றுணர் விலன்றி யானித் திருந்தனன் வேந்த னாக்கு. (௨௧)

புரவல பிரம கத்தி போயதித் தலவி சேடந்
 திரமுறு சூல தீர்த்தப் புனலபி டேகஞ் செய்து
 பரமென வருச்சித் தேத்திப் பதங்களிற் பணிந்தாற் கேட்ட
 வரமெலாந் தருவ மென்ன வெழுந்தது வீண்ணில் வாக்கு. (௨௨)

தொனித்தமை செவியிற் றுக்கத் துணுக்கென வெழுந்தி தேதோ
 தனிப்பெருங் கானந் தன்னுண் மனுவுண்டோ சத்தங் காட்டக்
 கனித்திருக் கொவ்வை வாயாள் கணவன்கா ரணமீ தென்றே
 நினைத்தைய நீங்குமுன்னே தோன்றிற்று நிறைநீர்க் குட்டம். (௨௩)

ஈதன்றோ ககன வாணி யியம்பிய சூல தீர்த்த
மாதலா லெமக்குப் பேறு கிடைத்ததம் கைய மில்லை
பூதலத் திடரும் றூர்க்கித் தலமலாற் புகலு மில்லை
மாதொரு பாகக் கொண்ட வரதனே சரண மென்று. (௨௪)

புன்னையே கடம்ப தாகப் புரந்தரன் றானே யாக
மன்னிய சூல தீர்த்த மாதங்கக் கஞ்ச மாக
முன்னவ னும்பூ மீசன் முதல்வன்சொக் கேச னாகத்
தென்னவன் பூசை யாற்ற வொருப்பட்டான் செயல்வே தின்றி. (௨௫)

கண்ணகன் ஞாலம் தாங்குந் தோளுடைச் செழியன் கங்கைப்
புண்ணிய தீர்த்தம் போலுஞ் சூலதீர்த்த தத்திற் போந்து
கண்ணிய புனலுன் மூழ்கி நவிலுமைந் தெழுத்தைப் பற்றி
வெண்ணிறப் புனிதபூதி விதிமுறை சாத்திக் கொண்டு. (௨௬)

புனிதனைச் சூல தீர்த்தப் புனலின்மஞ் சனம தாட்டிப்
பனிமல ரறுகு பூனை பச்சிலை பிறவுஞ் சாத்திக்
கனிபல பறித்து வைத்துக் கசிந்துள முருகி நின்ற
நனிமகிழ் கூர்வ தாகத் தோத்திர நவில்வ தானுன். (௨௭)

உம்பரா ஸறிய வொண்ண வொருதனி முதலே போற்றி
விம்பரா ருயிர்போ லென்பா லெய்திய வைய போற்றி
யம்பரா வணைய தாகக் கொண்டெயி லட்டாய் போற்றி
நம்பரா பரனே பூமி நாதனே டோற்றி போற்றி. (௨௮)

விடமமு தாக வுண்ட விண்ணவர்க் கிறைவா போற்றி
வடவரை குழைய வாங்கும் வரிசிலை யவனே போற்றி
படவரா வமளி யானு மறியொலுப் பரனே போற்றி
நடனகுஞ் சிதனே பூமி நாதனே போற்றி போற்றி. (௨௯)

தஞ்சமென் மடைந்த வேத மிருகண்டு தனயன் றன்னை
யஞ்சலென் மவனுக் காக வருத்தெழும் தலறி வீழ
வஞ்சகக் கூற்றைக் காலா லுதைத்தமா தேவ போற்றி
நஞ்சனி கண்ட பூமி நாதனே டோற்றி போற்றி. (௩௦)

அக்கனே கயிலை யானே யம்பலக் கூத்த னேபெண்
பக்கனே திருக்கா ளத்திப் பரமனே யால வாயிற்
சொக்கனே புன்னைக் காட்டிற் றோன்றிநின் மென்னை யாண்ட
கக்கனே சிவனே பூமி நாதனே போற்றி போற்றி. (௩௧)

பூமிநா யகனே போற்றி போற்றியென் தேத்தி நின்ற
தேமலர் நிம்பத் திண்டோட் டென்னவம் கருள வேண்டிக்
காமனே யெரித்த நெற்றிக் கண்ணுடை யண்ணல் பெண்ணார்
வாமபா கத்த னாகி விடையின்மேல் விரைவின் வந்தான். (௬௨)

வேறு.

சடையுந் தவளம் பிறைக்கொழுந்துந் தழற்கண் ணுதலு மானுமழுப்
படையுந் கரமுகம் கதையிடறும் பணிக்கச் சிறுக்கும் புலியதளி
னுடையுந் திருநீம் றுத்துளமு முமைபா னொருபா கழும்வெள்ளை
விடையி லமரும் பரனழகைக் கண்டான் வழுதி விழிஞளிர. (௬௩)

தொழுவன் குதிப்ப னடமிநிவன் குழ வருவன் முடிதாழ்த்தி
விழுவன் விழியிற் புனலுகும்பன் வியர்த்து மேனி புளகமெழ
வெழுவன் சிவனே சிவனேயென் திருகை தலைமேற் குவித்திநிவன்
மழுவன் முகம்பார்த் தையவொரு வரமீ யொன்று வழுத்திநிவன். ( )

பையா டரவ மரைக்கசைத்த பரமா சுடலைப் பொடிபூசு
மெய்யா பொய்யா வரங்கொடுக்கும் விமலா தொல்லை வினைப்பயனா
னையா வகையென் றனைப்புரந்த நம்பா பூமி நாதாவெ
னையா வடியேன் சீவன்முத்தி யனையும் படிதந் தருணியே. (௬௪)

மாண்டா ரலதா ரிருந்தார்கள் வாழ்வு மரசும் போதுமினி
வேண்டா வெனது வேட்கையிது கோராய் வின்னோர் பெருமானே
துண்டா விளக்கே சுடர்மணியே துன்பக் கவலை தவிர்த்ததென்னை
யாண்டா யடியேன் சீவன்முத்தி யனையும் படிதந் தருணியே. (௬௫)

வெம்பா தகத்துக் கிடமாக்கிப் பாசத் தனையின் மிகப்பூட்டும்
வம்பார் புலியிற் பிறந்துபிறந் துழன்று திரிய மாட்டேன்யா
னம்பா பரிதி குடிநாடா நக்கா பூமி நாதாமா
லம்பா வடியேன் சீவன்முத்தி யனையும் படிதந் தருணியே. (௬௬)

அருணீ யெனலுங் காமாரி யரசே யஞ்சேல் கேட்டவரந்
தருவே மெமக்குச் சினகரமுஞ் சமைப்பித் திந்தத் தலத்தின்மலர்த்
திருவார் புரமொன் றுண்டாக்கிச் சிறப்பித் திங்கு நீங்காம
விருநீ யென்னப் புகன்றுமின்னின் மறைந்தா னென்றா னியற்கூதன்.

பாண்டியன் பிரமகத்திதீர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று.

முத்திமாநகரச் சருக்கம்.

சொன்ன மொழியாற் செளனகனும் வினயுந் தவத்தோய் துகடூர்ந்த
தென்னன் மனக்குப் பேறுகிடைத் ததுகொ லென்னத் திகழ்குதன்
பின்னு நெடுங்கான் றுணித்துவள நகரம் புதுக்கிப் பெருங்கோயில்
புன்னை நிழலாற் கியற்றிமுத்தி யடைந்தா னென்றான் புகலுவான். (க)

ஆழ்ந்த பிறவிச் சடல்வீழா தருண் சீவன் முத்தியென
வீழ்ந்து பணியு மவ்வளவில் விடைமே லுமையா ஞாடன்றோன்றித்
தாழ்ந்த சடையா னுறுதிமொழி புகன்று மறையத் தளர்வகன்று
ருழ்ந்த கவலை யொழிந்தோட வெழுந்தான் வழி துணுக்கென்ன. ( )

துண்ணென் நெழுந்து வனமகன்று துகடூர் தொருநீ றூர்புகுதக்
கண்ணென் றுமிலார் தமக்குவிழி கிடைத்தா லென்னக் களிகூர்ந்து
தண்ணென் றியவேம் பணிவழுதி தனைக்கண் டவ்வுஞ்ச் சனமெல்லா
நண்ணு மிறும்பு துடனடியில் வீழ்ந்து பணிந்தார் நனிகூடி. (ங)

தன்னை யிறைஞ்சும் பைஞ்ஞாலத் தனைப்பார்த் திர்த்தத் தலத்துள்ளீர்
முன்னை வினையாற் பிரமசுத்தி மூண்டு புவியிற் றிரிந்துநீ
னென்ன திடரை மாற்றியெனக் கெதிராய் நிமல னிவ்வனத்திற்
புன்னை யடியி லிருக்கின்ற னென்ன வழி புகன்றிருந்தான். (ச)

மறையோற் செகுத்த பழியாலே பதிவிட் டகன்று வனம்போய
விறையோற் கண்டேங் கண்டேமென் நெவரும் பகரு மொழிவழியே
முறையாற் பணியு முடிவேந்த ரமைச்சர்குணைநூர் முதியோர்கள்
குறையாக் கடலத் தானையுடன் வந்தான் மதுரைக் கோமைந்தன். (ரு)

கூட்டிற் றருமன் கவர்ந்தவுயிர் திரும்பி வருமக் கொள்கையெனப்
போட்டுத் தேடும் பொருள்கடலிற் கிடந்து கரத்திற் போந்ததென
மீட்டுத் திருமால் சாந்தபனிக் களித்த மகவின் வீறென்ன
வாட்டத் துடன்வை கியகுமான் கண்டான் பயந்த வாள்வேந்தை. ( )

கண்டு பணியு மகவையிரு கரத்தா லெடுத்தான் மோந்தனைத்தான்
தெண்ட னிடுமன் வைரமைச்சர் சேனைத் தலைவர் யாவரையுந்
கொண்ட கருணைப் பார்வையினு னோக்கி யுவகைக் கொழுந்தோட
வண்டு படியுந் தார்மார்ப னிருந்தா னமைச்சன் வழுத்துவான். (எ)

14400

முத்திமாநகரச் சருக்கம்.

உக.

தன்னுண் மையினும் பகைதழந்து தாய்போ ஹலகர் தனிகாக்குந்
தென்னு தருமப் பயிரோம்பு நீயி லாத செழுமதரை
யின்னு ளளவுங் கமலமிலாத் தடமா மதியி லாவிசம்பா
மின்னூர் சுடரில் லாமனையாச் சான்றோ ரில்லா வீணவையா. (அ)

தயங்கிச் சனங்கண் மழையின்முகம் காணப் பைக்கூழ் தானாகி
மயங்கிப் பசித்துத் தாயின்முகம் காண மதலை யதுவாகிப்
பயங்கொ ளுளத்த ராய்வாடும் வாட்டங் கழியப் பாயொளியால்
வயங்கு மணிப்பூண் மன்னவனே வருக நகர்க்கு வருகவென்றான். (ஆ)

மாற னமைச்சன் பகர்ந்தவுரை கேட்டுக் களித்து மதிவல்லோய்
கூற வரிய கொடும்பாவஞ் சூழ்ந்து வெருட்டிக் கோட்படுப்பத்
தேறு வகைகா னுமலெங்குந் திரிந்தேன் பாற்றுஞ் செயல்கானே
னறு மலர்ப்பூம் புண்ணெரிழ லிருந்தான் புரக்க நமதிசன். (க0)

கரிய மிடறுஞ் செஞ்சடையுஞ் சங்கக் குழையுங் கண்முன்று
மெரிய மழுமா னணிகரமும் புலித்தோ ஹடையு மெழின்மார்பும்
பெரிய முலைச்சிற் றிடைத்துவர்வாய்ப் பெண்ணு ரிடப்பா கமுமெதிரே
தெரிய விடைமேல் வந்தவினை போக்கி யெமக்குத் திருவாக்கால். (1)

இக்கா னகத்தை வெளியாக்கிப் புரமுன் டாக்கி யெமக்கெழிலா
மிக்கா கியசி வாலயமு மியற்றிப் பூசை விழாநடத்திற்
றிக்கா ரறிய நீவேட்ட பரிசே தருவேஞ் சீவன்முத்தி
மைக்கார் படிதண் டலைமதுரை மன்னு வென்றான் மறைந்திட்டான்.

ஆகை யாலித் தலமதுரை யாமிச் சிவனே சொக்கேச
னாக வனமே கதம்பவனஞ் சூல தீர்த்தம் பொன்னளின்
தோகை யிடத்தான் பணித்தபணி துணியே னல்லான் மறுப்பதிலே
யேகு முமதூர்த் கினிநீவி ரென்றான் வினையை வென்றானே. (கஉ)

குரிசி லறிய மதியமைச்சன் கூறு நினைது கோமைந்தம்
கரசு நிறுவித் தமிழ்மதுரைக் கிருத்த வெனவேந் ததற்கிசைந்து
பரிசின் மறையோர்க் குதவிமணிப் பைம்பொன் முடிசூட் டினனவ்வுர்
வரிசை தரவே யின்னுமுடி மன்னர் கோட்டை யாயதுவே. (கச)

கோமைந் தனைமார் புறத்தழுவி யுச்சி மோந்து விடைகொடுத்தான்
மாமந் திரிசே னுதிபர்க்கு மன்னர் தமக்கும் விடைகொடுத்தான்
பூமின் வளரு மதுரையிற்போய்ச் சிங்கா தனத்திற் பொலிந்தேறி
காம வடிவேந் காளைசெங்கோ ணடத்தி யரசு புரிந்திருந்தான். (கரு)

வேறு.

மைந்த னேகிய பின்ப ராக்கிரம வழுதி யாகிய பழுதிலான்
புந்தி யாற்றிரு வஞ்செழுத்தும் விழுதி யும்பொரு ளாமென
வந்த மால்விடைப் பூமி நாதனை யந்தி சந்தி யிறைஞ்சியே
யெந்தை யாரருள் செய்த வண்ண மியற்று வேனென வெண்ணியே.

மாடி னைஞ்சிய சிலதர் தங்களை வமினெ னுவய லூர்ப்பெருங்
காட டங்க முருக்கி தூறி யதிற்றி ருப்பதி காண்குவ
னா றுந்தொழி லவரை யழைபுமி னெனவி ளம்பலு நன்றென
வோடி யங்கவர் வருக வென்னலும் வந்து கூடின ருவகையால். (௧௭)

நவிய மேந்தின ரொள்ளி லைக்கொடு வாளு மேந்தினர் நவையிலாச்
கவையு மேந்தினர் தடியு மேந்தினர் கவனு மேந்தினர் காலினிற்
றுவட ருங்கழ லொடுபொ ருந்திய காடு தாங்கியுஞ் சூழவே
புவன மன்னனை வந்து கண்டடி போற்றி னர்பணி சாற்றென. (௧௮)

வந்த வர்க்கடை காய்ப டுரம் வழங்கி மன்னன் மகிழ்ச்சியோ
டிந்த முட்பொதி யடவி தன்னிலிவ் வெல்லை மட்டெறி வீரெனச்
சுந்த ரச்சுடர் மணிய தாகிய சோதி பாத மிறைஞ்சியே
பந்த முற்றயர் காடெ லாந்தொழி லவர்க லந்தூ டரந்தனர். (௧௯)

பரும ரங்களை விழுவெ றிந்தனர் துணிகள் வேறு படுத்தின
ரருகு துன்றிய வனமெ லாங்கொங் வாளி ஞல்வெளி யாக்கினர்
மருவு முட்பொதி மாறு துறுகள் சுவைய னூலயல் வாங்கினர்
தெரிய வேகழி பலகு வித்தன ரேரிம டித்தனர் சிதைதர. (௨௦)

காட்டை வெட்டி விசால மாவெளி கண்ட பின்கன மாயுயர்
மேட்டை வெட்டி யெறிந்து தாழ்வு நிரந்தொ ருட்பட மேவினார்
நாட்டை யன்பொடு காத்த கொற்றவ னகர முந்திருக் கோயிலும்
பேட்டை தெற்றிகண் மடமு முள்ளன பெரிதி யற்றதல் கருதியே. (௨௧)

அங்க மாறு முணர்ந்த சிற்ப வ்சித்ர மாந்தொழி லறிவுளோர்
தங்கள் வாண்முக நோக்கி யன்பொடு வழுதி பண்ணவத் தபதிகா
ளங்கண் மாநிலத் தரிய வாகவோர் பதிவ ளம்பெற வாக்கிவெண்
டிங்கள் சூடிய நம்ப னுக்கொரு சினக ரஞ்சமைப் பீரென. • (௨௨)

சேலி னாலயர் கொடியி னானுரை செய்த வெல்லை வரைக்குமே
கோலி னுள்ள விவள வென்று சூறித்த ளந்து சிறப்பினார்
காலி னுனெடு மால ளந்த புவிக்கு ளிப்பதி கவினென
தூலி னாலயர் தபதி கண்டன னிறைவி யப்பொடு நோக்கவே. (௨௩)

சொன்ன நான்மறை யந்த னுளர் தமக்கு வேறு தொகுத்தனன்
மன்ன ரானவர் தங்க னுக்கு மகிழ்ச்சி காண வியற்றின
னின்னி லம்புகழ் வசிய ருக்கு மிலக்க மின்றி யமைத்தனன்
மன்னு பின்னவர் மற்றை யோர்க்கும் வகுத்த னன்றிரு மனைகளே. ( )

மாட மும்பல நாஞ்சி லும்பல மன்ற மும்பல குன்றுபோன்
மேடை யும்பல கூல மும்பல வீதி யும்பல வேதிகைக்
கூட மும்பல தெற்றி யும்பல சாள ரம்பல கோதைய
ராட ரங்கமு முன்றி லும்பல வதுல மாகிய பதியிலே. (௨௫)

கடவு ளாயிர மும்மை யாரிலொ ருத்த னுமெனுங் காரணந்
திடம தாகிய புனித நான்மறைத் தில்லை யந்தணர் தங்களி
னடன தேசிகன் பெரும்பற் றப்புலி யூர்ச்சி தம்பர நம்பியன்
மடமு டன்பல மடங்க ளும்மய னினிதி யற்றினன் வண்மையால். ( )

சதுர்ம தைப்பயில் சாலை வேள்விசெய் சாலை சத்திர மண்டபங்
கதிர்ப ரப்பிய கூல மாளிகை கவின ளப்பில வாதலான்
மதிகு லத்திறை பிறைம திச்சடை வரன ளித்த வரத்தினுள்
முதுந கர்க்கிடு பெயரி யற்றினன் முத்தி மாநக ரென்னவே. (௨௭)

அந்த முத்தி புரத்து நாப்ப ணலர்ந்த புன்னை நிழற்குளே
முந்த வுப்பவ மாய ரும்பி முனைத்தெ ழூந்த பாஞ்சுடர்
சின்தை யிற்பெரு மகிழ்து ளங்க முடித்த னன்றிருச் சினகர
மிந்தி ரக்கருள் செய்த வறகவ னிரிவி மானமி தென்னவே. (௨௮)

மீன கேதன னிடப கேதன வின்னை வர்க்கருள் சினகரம்
வான மேமுதல் வைத்த தூவி வரைக்கு முள்ள வருக்கமா
யான வச்சிர மரக தம்வயி டுரி யம்பல வணிபெறத்
தான முத்தி யிழைத்தி டிங்கன கத்த கட்டொளி தழையவே. (௨௯)

பத்தி ரிப்பு வகுப்பி டைக்கிட பாந்தி னிற்குட பஞ்சரஞ்
சித்தி ரத்தியல் கன்ன சாலை செழுங்கு டஞ்சிறு போதிகை
யுத்தி ரங்கொள் கபோத கம்பிற வுத்தி ரஞ்சிக ரத்துட
னத்த மண்டப மிக்க மண்டப மாறு காற்றரு பீடமும். (௩௦)

சுற்று நீண்மதில் சிகரி யெதிர்விடை துவச நிலைபலி பீடமு
மற்று மூள்ளன சிவதி ருப்பணி வழவி லாது முடித்தபின்
கற்றை வார்சடை யவன லாதொரு தெய்வ மில்லெனக் கருதியே
நற்ற யாவொடு பூசை வகைவகை குறைவ ராது நடத்தினான். (௩௧)

சந்ரி திக்கெதி ராக வேயொரு தரும தாவரப் பின்னையுஞ்
செக்கெல் வளமலி யேரி யின்றலை தெக்கி னைத்தினி லையனும்

பன்ன கப்பணி யண்ணல் வெந்நிநி பச்சி மத்திசை குமரனு
மன்னு முத்தி புரத்தி னுத்தர மருவு பைரவி குமரியும். (௩௨)

இந்த வண்ண மமைத்து முத்தி புரத்தி னுக்கெழி லாகவே
சந்த தங்கயி ரவச ரோருக நீர ருத தடங்களுங்
கொந்து லாமல ரடவி யும்பல சுவளை யும்பல வோடையுங்
கந்தி தெங்கு வருக்கை மாவுயர் காவு மீக்கொளுங் கதலியும். (௩௩)

பலவ ளங்கள் சுரக்க வும்மிசைப் பாணர் பாடல் கலிக்கவுங்
குலவி மாதர் நடிக்க வும்மு சரசின் மறுகிடை குயிறவு
மல்கி தருமமு மனையி லவரவ ரன்ன தான வழக்கமு
முல்கி லுயர்பதி முத்தி மாநக ரொத்த மாநக ரில்லையே. (௩௪)

மன்னு கற்பக முள்ள வைகலும் வாச மாகிய நீரதா
னன்ன யப்புல வோர்க ளாலெழில் சேர ரம்பை நலத்ததா
லிந்நி லத்தமு துதவு சுரபி யியற்கை யாவ்வலி யிந்திரன்
பொன்ன கர்க்கிணை முத்தி மாநகர் புலியி லிணைநக ரில்லையே. (௩௫)

மரக தம்வயி றீரி யங்குரு மணிசெ முந்துகிர் வச்சிரந்
தாள லீல முடன்க வுத்துவ மிலகு கோமே தகமெனும்
விரவுமணிதன ராசி தூது மிகுந்து பெட்பின் விளங்கலாற்
தரணி தனிலுயர் முத்தி மாநகர் தனதன் மாநகர் சிவனுமே. (௩௬)

முத்தி மாநக ருடி லங்கு முழுப்ப ரஞ்சுட ராகிய
வத்தி யின்னுரிப் போர்வை யானையெம் மாணெரிம்ப வலங்கலான்
பத்தி யொன்ற வணங்கி நற்பல பரிசு னங்களு முதவியே
சித்தி ரந்திகழ்நவம ணித்திருத் தேர்வி ழாவு நடத்தினான். (௩௭)

திங்க ளானி விசாக நாட்டிருத் தேர்ந டந்த சிறப்பினுன்
மங்கை பாகன் மகிழ்ச்சி யாயிறை தன்னை வேண்டிய வண்ணமே
யெங்க னுயகன் பரிதி குடிநாட் டிலகு நாயக னிமையவர்
தங்க னுயகன் சீவன் முத்தி கொடுத்த னன்சக மறியவே. (௩௮)

கொவ்வை வாய்மட மங்கை பங்குறை குன்ற வில்லுடை யெம்பிரான்
பௌவ வெணடிகை பொங்கு நாண்மன மஞ்சி முறையிடு பஞ்சவன்
கௌவை தான்கெட நகரை மூலிலை வேலி னேந்திய தாயபிற்
செவ்வி தாவிடுத் தருளி னுனைனச் சூத மாமுனி செப்பினான். (௩௯)

முத்திமாநகரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

திரிசூலபுரச்சருக்கம்.

பகரு மொழியாற் சவுனகமா முனியை நோக்கிப் பயிறத்தோய்
நிகரி லுவரிப் பெருங்கிலர நெடும விலைவேன் முனைக்கேந்தி
ககர முழுதுங் காத்திறையைப் புரந்தா னென்னு நற்காதை
புகரி லாமல் விளம்பெனலுஞ் சூத முனிவன் புகழ்ந்து ரைப்பான். (1)

தலையிற் குளிர்செந் தமிழ்ப்பழகித் தவழ்ந்து மலர்ப்பூந் தாதாடி
யலையப் புனலாட் டயர்மகளி ரளகத் தகர வகிற்றும
முலையிற் கலவை மணங்கமழந் தடங்க டோய்ந்து முன்றிறொறு
மலயச் சிறுகால் விளையாடும் பேரூர் முத்தி மாநகரம். (2.)

சூரம்பூ டிரைதேர் குருகினந்தங் கருவீ தென்னக் குறித்தனைய
கரும்பூ டலர்ந்த கமலமிதழ் குவிய வழுவர் தெனிகலக்கும்
பரம்பூ டொதுங்கு முதிர் தருஞ்சூம் குடக்கூன் பணிலந் தவழ்ந்தேறி
வரம்பூ டுகுத்த மணிலிலவு வளரு முத்தி மாநகரம். (௩)

மாமா திருக்க மலர்ந்தசெந்தா மரையா முத்தி மாநகரிற்
கோமான் கோமா மறையோர்பல் லுயிர்கட் கணுகூல் கோளகற்றி
யாமா மெனத்தன் விழிக்கிமைபோற் காக்குங் கருணை யன்புடையோ
னேமா சலத்திற் செண்கிகயல் பொறிக்கும் புகழி னியன்மாதன். (௪)

அறிவிற் பணிவேந் தேமாப்ப வருளிற் றருவு மலமலப்பப்
பொறையிற் றரணி மகள் வியப்பப் பொற்பிற் கரும்பன் புறங்காட்ட
முறையிற் றனியா ழியைச் செலுத்திப் பகையைத் தடிந்துமுடிவேந்தர்
திறையிட் டிறைஞ்சங் கணைகழற்காற் றென்ன னவனிந் திரத்தும்நன்.

எப்போ திலுந்த னுயிர்போன்மன் னுயிரைக் காக்கு மியல்புடையோ
னோப்போ ரரச ரின்றிமனு முறையா லுலகத் தனையாள்வோ
னப்போ லிடுஞ்செஞ் சடைமௌலிப் பூமி நாத னடிக்கமல
முப்பேரே தினும்வீழ்ந் திறைஞ்சிமணி முடிமேற் குடு முனைவேந்தன். (5)

உரக வரசு பொறுத்தநிலம் பொறுத்துக் சூவடோ ரிரண்டாகத்
திரளும் புயத்தான் மதிமரபி னுயர்கோ மகனிந் திரத்தும்நன்
தரணி தழைக்கப் புகழ்தழைக்கத் தருமந் தழைக்கத் தனியாழி
யரசு செலுத்தி வருகாளிற் கடைநா ளெய்திற் றந்நாளிஸ். (௬)

அண்ட முகடு பிதிர்வனபோ லதிர்ச்சி பிறந்து செவிடுபட
மண்டு திரைநீர் கரைகடந்து பெருகிப் பரந்து மலிந்துவ
கண்ட மனைத்தும் புதைப்பதென வருத லறிந்து கறையிடற்றுத்
துண்ட மதிச்செஞ் சடை ிழி நாத னடியே துணையென்று. (அ)

பதறிப் பதறி விரைந்தோடி நிலயப் படிவா சலில்வீழ்ந்து
கதறிக் கண்ணீர் வழிந்தொழுக வழுது புரண்டு கசிந்துருகி
விதனத் துடன்மெய்ம் மறந்தறிவு மயங்கித் தயங்கி வெய்துயிர்த்துத்
திதலைக் களப முலைத்துவர்வாய் பாக மகலாத் தெள்ளமுதே. (ஆ)

பொன்னே மணியே புலராத பூவே நந்தாப் புதுமணமே
மன்னே கருணைப் பெருங்கடலே மறுவி லாத முழுமதியே
மின்னே ரிடைக்கொவ் வைத்துவர்வாய்க் கொடிக்காம் பவள மெய்க்
தன்னே ரில்லாத் தற்பரமே தானே முனைத்த தனிமுதலே. [சூன்றே

மேனா னெமது குலவேந்தர் விதித்த கனகச் சினகரமோ
நானா விதமாம் பலசிறப்போ நரலை மறைக்க மறைபடுமே
வானான் குலிசன் நிறுநெடுமால் விரிஞ்சன் முதலோர் மடிந்திடினு
மானா வருமைத் திருமேனிக் கனியோ புனற்கு ளமிழ்ந்துவதே. (கக)

பாரோர் வியப்ப வரசியற்றும் பண்போ நண்போ பலவளமை
யூரோ ளூரீம் பசுங்குடியோ ஷறவோ கிளைஞ ருற்றாரோ
தேரோ களிறோ பாய்மாவோ சேனைக் கடலோ தீங்கொழிப்பா
ராரோ விதெலாம் வீணாமோ வமலா சிறியே னறியேனே. (கஉ)

உரத்துப் பெருக்கா யிரமுகத்துக் கங்கை யொடுங்கு மொளீர் சடை
றரிக்க நினைக்கிற சிவனையிப் புணரி சடைக்கு ளொடுங்காதோ [மேற்
புரத்தைப் பொடியாக் கியநகையிப் புனலைச் சுவற்ற மாட்டாதோ
வருத்திக் கலச முனியைமுன்போல் வாரி பருகென் றருளாயோ. (க)

என்னப் புலம்பும் புலம்பலுக்கா யிரங்கிப் புவனே சன்செழியன்
முன்னர்த் தோன்றி யரசேகீ யஞ்ச லென்று முத்திபுரன்
தன்னைப் பிலத்தா நிறப்பேர்த்துச் சுடர்மூ விலைவேற் றலைக்கேந்திப்
பின்னைக் கிறைகுன் றேந்தியபோ னின்றா னகரம் பிறழாமல்.* (கசு)

சகல வசர சரங்களுக்குந் தானா மொருவ னெடுத்தேந்த
முகிலை யளந்து மூவிலைவேன் முனைமீ திலங்கு முத்திபுர
மகில ஈகர்க ளனைத்தையும்வீ றடக்கி யமரர் பொன்னகரோ
டிகலி விசையம் பெறவமருக் ககெழுந்த தாகுந் தகைமைத்தே. (க)

அடியு முடியும் காண்குறமா லயனே னமுமா யன்னமுமாய்ப்
படியும் விசம்புந் தேடியின்னுங் காணக் கிடையாப் பரஞ்சோதி
வடிவ முழுதுஞ் செழியனுக்குக் காட்சி கொடுத்து மாநகரை
நெடிய சூல முனைக்கேந்தி நின்றான் பெருநீர் நிலையளவாய். (௧௬)

சுரந்து ததம்பிக் கரைபுரண்டு சோரா தெழுந்த புலியடங்கப்
பரந்து வரைக டனைப்புதைத்துப் பெருகும் பெளவப் பெருநீத்தங்
கரந்து வடிந்துள் ளடங்கியபின் பூமி நாதன் கைதவனைப்
புரந்த வடிவான் முன்போல விடுத்தா னதனும் சூலபுரம். (௧௭)

கடுத்து வருநீர்ப் பெருநீத்தம் பரந்த கலிப்புங் கறையிடற்று
னடுத்துக் காட்சி கொடுத்ததுவுங் கண்டா னல்லா னணிநகர்பேர்த்
தெடுத்த தறியா னந்தரமா நின்ற தறியா னிருநிலத்தில்
விடுத்த தறியான் முன்போல விருந்தான் றுவச மீனவனே. (௧௮)

வெள்ளச் சடையான் புரிந்ததிரு விளையாட் டனைத்தும் பார்க்குதுமெ
றுள்ளக் களிப்பு மீதுர வந்தான் றிருமா லுவணமிசை [ன்
வள்ளக் கமல மலரயனுஞ் சிமையோ திமத்தின் மீதுவந்தான்
விள்ளம் கரிய விருடிகளும் வந்தார் வந்தார் விண்ணோரும். (௧௯)

வந்து சிவனார் திருவிளையாட் டனைத்து றோக்கி யடிவணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ந்து திருநெடுமா லிருந்தான் பதிக்குத் தென்மேற்கிற்
கந்த மலரிட் டிறைஞ்சிவழி படுவே மென்னக் கருதியர
விந்த மலர்மா ளிகைவேதன் வடபால் வில்வத் தினிலிருந்து. (௨௦)

தனது பெயரா லொருதீர்த்தம் விதித்து நறுந்தன் புனலாழிப்
பனக வணியான் மனைவிதியிற் பூசையாற்றிப் பரவிநின்று
கனக வரைவில் லுடையவனே கயிலைப் பொருப்பி லுபதேசஞ்
சனகர் முதனல் வார்க்கருளும் பரனே சரணஞ் சரணமென்று. (௨௧)

கடைநாள் வெள்ளத் தமிழ்ந்தாமற் கதிர்மூ விலைவேன் முனைக்கேந்தி
யடைவே நகரைக் காத்தருளுன் விளையாட் டெவரே யறிவார்கள்
விடையா வீர மழுப்படையா விமலா நிமலா விரிந்தபுனம்
சடையா•விரும்பிக் கேட்டவரந் தரவே தஞ்ரீ தமிழேற்கே. (௨௨)

வேண்டு மதுகே ளென்பெயரால் விதித்த புனித வியன்மடுவுட்
காண்டந் தனின்புழம் கினர்மூழ்கக் கருதி னோர்க ளிவரெல்லா
நீண்ட பிறவிக் கடல்கடந்து சிவசா ரூப நிலைபெற்றுப்
பூண்ட பதசத் தியலோகத் திருத்த வேண்டும் புரகரனே. (௨௩)

பரமா வெனலும் விண்ணிலெழுந் தொனியுந் கமலப் டண்ணவனே
பிரம தீர்த்த மித்தலத்தின் வியப்பா மிதுவே பிரயாகை [ம்
திரமாப் படிந்தோர்க் கெட்பதமுந் கொடுக்கு மெனத்தன் செவிபுகலு
வரமீ தெனப்போய்த் தன்னுலகத் திருந்தான் சுருதி மறையோனே. (1)

பொங்கார் கலியான் மனுமுதன்மன் பதைக ளிறந்து போயபின்னர்ப்
பங்கே ருகத்தான் மன்னுயிரைப் படைக்கச் சிவனார் பணித்தபடி
செங்கோ னடாத்தி முத்திபுரத் திருந்த திறலிந் திரத்துமநன்
மங்கா முறைமை மனுவரசு புரிந்தான் வைவச் சுதனெனவே. (௨௫)

கண்டங் கரியான் வெண்ணீற்றான் கடுக்கைச் சடையான் சடைக்கிண
துண்ட மதியான் மதிமரபில் வந்தோன் தனக்காச் சுருட்டுதிரை [ங்கு
மண்டு புனலான் முத்திபுர மமிழ்ந்தி யழியா வகைகாத்துத்
தொண்ட ரிறைஞ்சத் திரிகுல பரத்தி லிருந்தான் சுடர்வடிவாய். (1)

சூல புரத்திற் றனோப்பணியுந் தொண்டர்க் கெளியன் றானுன
கீல மிடற்றுப் பரஞ்சோதி நீத்த விடங்க னெனும்பெயரால்
வால மதின் னுதலிமுத்து மாலை யுமையா ஞடன்மருவிச்
சீல முனிவர் மறையோர்கள் போற்ற விருந்தான் தேவர்பிரான். (௨௭)

ஈது தவிரப் பின்னர்நெடுங் கால மிறந்தீ மெய்துதலு
மோத நெடுநீர் பரந்துலக மழியா வண்ண முமைபாகன்
போத வடத்தான் கடல்பிலத்து ளடங்கச் சுழித்துப் புலிகாத்த
நீத வழுதி தனேப்புரந்தா னென்றான் றரும நெறிச்சூதன். (௨௮)

திரிகுலபுரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨௬௩.

பிரளயஞ்சுழித்த சருக்கம்.

ஜீவ்வாறுரை செய்யச்சவு நகன்மாதவர்க் கிறையே
வெவ்வாய்மழுப் படையான்கடல் வெள்ளம்பரந் துலகை
வெளவாவகை பிலத்துநிறச் சுழித்தானெனு மகிமை
யெவ்வாறுது புகலென்னலுஞ் சூதன்னெடுத் துரைப்பான். (௧)

முன்னொளரு காலத்தனின் மொழியும்பல வளமைப்
பொன்னுந்திரு மனையாகிய நகர்முத்தி புரத்தி
னன்னுக நிழற்சோதித னளின்பபதம் போற்று
மின்னுர்மணி முடியான்கதிர் வேலான்கொடிச் சேலான். (௨)

ஒருவாசக மல்லான்மறுத் துரையான்கொடை வரையான்
குருமாமணிப் பூணன்மதி குலத்தானுயர் பலத்தான்
பொருமாரனாக் குயர்வாகிய பொற்பான்மயிழ் வெற்பான்
செருமாவுகைத் தமரார்பகை செற்றன்கலை கற்றன்.

(௩)

புலியுஞ்சிறு மானுந்துறை யொன்றிற்புன லுண்ண
வெலியும்பட வரவும்பகை யில்லாம லினக்க
கலியுங்கிளி யுக்கக்கமு மொருகூட்டிடை நண்ண
மலியும்புகழ் மனுநீதி வழாமற்புலி யாள்வோன்.

(ச)

அறிஞர்க்குறு புகலாய்மெலிந் தடைந்தோர்க்கொரு துணையாய்
வறிஞர்க்குறு நிதியாய்மரு வலருக்கெறு ழரியாய்க்
கறுவிப்புறு மனிதர்க்குறு கலிபோல்வளர் பகையாய்
கெறியிற்செலு நிகரின்றிய நீரானிம்பத் தாரான்.

(ரு)

பொன்னக்கிரி தனிலன்றுயர் கயல்செண்டு பொறித்தோன்
முன்னம்புரு கூ தன்கதிர் முடிமேல்வளை யெறிந்தோன்
மென்னன்கவு ரியன்மீனவன் செழியன்மயி னாடன்
மன்னன்னவன் பெயர்வண்புகழ் வளர்சந்திர சேனன்.

(சு)

வயலூருறை திருமாலறி யாமுக்கண் மருந்தை
புயலூர்தரு பொழின்முத்தி புரத்திம்பழம் பொருளைக்
கயலூர்தடம் பனைச்சூல புரத்திற்செழுங் கனியை
மயலூருமைக் கிணங்குஞ்சுடர் மணியைத்தினம் பணிவோன்.

(எ)

சித்தந்திரி சூலத்தட நீரன்பொடு மூழ்கி
மெயத்தொண்டு திருந்துந்திரு வெண்ணு புனைந்து
சித்தந்தெளி யைந்தக்கர முறையிற்றெரிந் தோதி
யத்தன்புவ னேசன்பதம் பணிவானய ராமல்.

(அ)

துயில்போதிலு மடவாரொடு துவள்போதிலு மெதுவும்
பயில்போதிலும் பலவாய்மொழி பகர்போதிலுந் தரும
முயல்போதிலும் புனலாட்டயர் முப்போதிலு மெய்ப்பாக்
கயிலாபுனைப் புவனேசனை மறவான்கன விலுமே.

(க)

பரமன்னவர் திறைதந்து வணங்கிக்கழல் பணிய
விரதக்கரி பரிசேனை யிறைஞ்சிப்புடை சூழ
மரபின்புர வலர்விஞ்சையர் மதிவல்லவர் வாய்ப்ப
வரியாசனத் திருந்தேபுலி யாள்சந்திர சேனன்.

(க0)

சிவதாழ்வட மும்பூதியுஞ் சிவவேடமுக் கண்டா
விவனேசிவ நெனவெண்ணுவ னிறைஞ்சும் வழிபாட்டாற்
புவனேச னடிக்கன்பதெப் போதும்பிரி யாம
துவரார் கலி யுலகிற்புரி யரசிற்புக முறுநாள். (கக)

வேறு.

சில மிகுத்த தராபதி சந்திர சேன நெனும்புறமோன்
சால மகிழ்ந்தம ரேச நெனும்படி தானர சின்புறுநா
னால மெழுந்தது போல வெழுந்துயிர் யாவு மொழிந்திடவே
ஞால மிசைந்தம ரோததி பொங்குறு நாளு மெதிர்த்ததுவே. (கஉ)

குரைகடல் மண்டல மரச்செ யுஞ்சசி குலபதி யன்புடனே
விரைகம முங்குழ லரிவையு டன்றிரு விழிதுயி லும்பொழுதே
யொருகன வங்குறு கொடுமையி லஞ்சியு னுருகி நடுங்கியர
பரமதி கம்பர சிவசிவ வென்றுடல் பதறி யெழுந்தனனே. (கங)

வஞ்ச முறத்திசை யெங்கு மறப்படை வந்து வளைக்கவுமே
யஞ்சி யொருத்தரு மின்றி மலைக்கவு மங்கொரு வித்தகனா
விஞ்சை யெனப்பொடி கொண்டு விலக்கவும் வெம்படை பொய்க்கவு
துஞ்சலி விச்செயல் கண்டு கிழத்தி துளங்க வுரைத்தனனே. [மே

கேட்டு மடக்கொடி தேற்றுவ ளக்கணி கீற்று மதிச்சடையார்
தாட்டுணை யைப்பணி வார்க்கு நிலத்திடை தாழ்ச்சி வரத்தருமோ
வேட்டித ழிப்பு வ னேச னமக்குள னேக்கமெ நென்கிறையே
வாட்ட மொழித்தரு டிக்கன விற்கவல் வாட்ட மொழித்தருளே. (கரு)

என்று துடங்கிடை யொண்டொடி வஞ்சி யிறைஞ்சி யியம்புதலு
மன்றி னடம்புரி யும்பர மன்செயல் வண்மை யறிந்தவரார்
கன்று தெளிந்து துணிந்திட வஞ்சொ னவின்றனை யென்றிறையோ
னன்று துயின்றபின் வந்தது செங்கதி ரந்தமும் வந்ததுவே. (கசு)

மகர நெடுங்கடல் குமிழி பரிந்தன வடவை யொடுங்கினவே
ககன மதிர்ந்தன கயல்குதி கொண்டன கதறி யிரைந்தனவே
பகர வுருந்திரை துகிர்தர ளம்பல பணில மெறிந்தனவே
மொகுமொ கெனூந்தொனி திசைக ளளந்தன முழுமணி சிந்தினவே. ()

திரைபல கொண்டன விசைகொ டியர்ந்தன திடர்கண் மறைந்தனரீள்
கரைகள் கடந்தன திவலை மிகுந்தன கயல்கள் துளங்கினவா
ஹரைகள் பரந்தன புவன மடங்கலு நுகர நினைந்தனவா [வே.
யிரைவதி லண்டர்கண் முனிவர் பயங்கொள வெழுகடல் பொங்கிய

வரவர மேற்கொள வயின்வயின் வாய்த்தது மனிதர்கள் கூக்குரலே
பெருமலை போற்பல திரைகொடு நாற்றிசை பெருகின நீத்தமுமே
மரகத மாத்திகழ் முழுநிற வாய்ப்பினள் வடதிசை பார்த்துதைவான்
பரவையி னூர்ப்பினை விரைவொடு நோக்கினள் பைரவி கீட்டிசையே.(1)

உகமுடி வுகமுடி வெனவுரை குளறியு முளறுவர் சிலர்சிலரே
யகலுமி னகலுமி னெனவுரை யமைசுவர் சிலர்சிலரே
பகர்மனை மகவினை நினைவிற வுறவுடல் பதறுவர் சிலர்சிலரே
செகமிசை யினிமறு புகலிலை யரகர சிவவெனு மவர்சிலரே. (௨0)

பூவுல கந்திகழ் தாமரை யிற்புனல் போல மயங்குதலே
தீவினை வந்து குலாயது சுந்திர சேன னறிந்துடனே
யாவி தளர்ந்தய கோகன வின்றுமெய் யாக வினைந்ததுவே
சேவில் வருஞ்சிவ னேதுனை யென்றிறை தேறி யெழுந்தனனே.(௨௧)

தேடிய திரவிய மாமணி யணிதுகி நேர்மத கரிபரிமா
நாடிய நகர்க்குனை சேனைக ளெவையுமிந் நான்முடி வுறுமெனுமோர்
நீடிய கவலையி னுல்வர வொடுநெடு நேரமெய் யுணர்விலவாய்
வாடியு னுருகியு மாபதி சினகர வாய்தலி லனுகினனே. (௨௨)

வந்து பணிந்து விழுந்து புரண்டு வணங்கி யெழுந்தயர்வாய்ச்
சிந்தை கலங்கி மலைந்திரு கட்புனல் சிந்தி வழிந்திடவே
புந்தி மயங்கி நடுங்கி யிருங்கடல் பொங்கிய தென்புகல்வே
னிந்தணி யுஞ்சடை நம்ப சரண்சர னென்று புலம்பினனே. (௨௩)

உ வ று.

தொண்டினால் வழிபடுந் தொல்லைநூல் வல்லமார்த்
கண்டனாக் காகவே கருணையிற் றோன்றியச்
சண்டனார் வல்லுரத் தகர்வுறத் தாக்கிய
புண்டரீ கப்பதப் பூமிநா தாசரண். (௨௪)

சங்கரா சரண்முழுச் சைவனே சரண்முழுச்
செங்கரா சரணரண் செற்றசெல் வாசரண்
வெங்கரா சலவரிப் போர்வைமெய் யாசரண்
பொங்கரா வணியணி பூமிநா தாசரண். (௨௫)

தொனியுடன் பிரளயஞ் சூழ்பெருக் காயதா
லினிமறு புகலிலை யெந்தைநின் சரணலாற்
பனிமதிக்கலைபகீ ரதிதிகழ் படர்சடைப்
புனிதனே சிவசிவ பூமிநா தாசரண். (௨௬)

பலிவிரற் துண்டவெம் பரமநா தாசர
 ணைலியலைக் கடல்விட முண்டநா தாசரன்
 மலிபுனற் செறிவய லூரில்வாழ் வாய்சரண்
 புலிபதஞ் சலிதொழும் பூமிநா தாசரண். (௨௭)

அருப்புமுல் லைநகை யன்னமென் னடையிப
 மருப்புவல் லார்முலை மங்கைபங் காசரண்
 கருப்புவில் லான்றனைக் காய்ந்தநா தாசரண்
 பொருப்புவில் லாசரண் பூமிநா தாசரண். (௨௮)

உ வ று.

சரணெனப் புலம்பி மாழ்குஞ் சந்திர சேனற் காக்குத்
 திருவுள மிரங்கிக் கோட்டுத் திங்களங் கண்ணிப் பெம்மான்
 குருவடி வாசிச் சிங்க நா தமுங் குழையுஞ் சங்கு
 மருவுகைப் பிரம்புங் காலித் துகிலுமா யோடி வந்தான். (௨௯)

உகமுடி வதனுக் கஞ்சி யுய்யவென் றோடி வந்த
 பகவீ யாருன் னூர்பே ரேதெனப் பார்த்து மாற
 புகரிலிவ் வயலா ரெம்மூர் புகழ்பட வாழ்ந்த நம்மைச்
 செகமெலா மறியு மென்பேர் திருமேனி நாத னென்பர். (௩௦)

நரபதி யஞ்ச லென்று சூலத்தின் முனையை நாட்டிப்
 பெருவெளி யாக்கி நாலு திக்கினும் பிலத்தைக் கண்டு
 திருநுதல் விழியின் றீயைச் செலுத்தியே நடந்து சென்று
 குரிசின்மா ளிகையவ் வெள்ளக் கோட்டடா வேதுச் செய்தான். (௩௧)

செங்கையிற் பிரம்பி னுலே கோலினுன் விடருட் சேர்க்க
 வங்குழல் புகுந்த தோய மனைத்தையுஞ் சுழித்து வாங்கிப்
 பொங்கிய நீத்த மெல்லா நிமிடத்திற் பிலத்துட் போக்க
 வங்கதா மவிடங் கெளவைக் கடலெனச் சிறந்த தன்றே. (௩௨)

அவ்வுழி யமலன் மாணு மழுவுமுக் கண்ணு மாழி
 வெவ்விடக் களனான் மார்பும் வேணிவெண் பிறையுங் காட்டிக் [றித்
 கொவ்வைவாய்த் துணைமா லைப்பெண் கொடியுடன் விடைமேற்றோன்
 தெவ்வடி வேலாற் குள்ள நமிக்கமும் பிறப்புந் தீர்த்தான். * (௩௩)

முத்தினுற் பச்சை யாற்செம் மணிகளான் முழுநீ லத்தால்
 வித்துரு மத்தா லக்க மணிபினுல் வெவ்வே ருன
 சத்திரம் பலரி முற்ற வுபயசா மரைவி ரட்ட
 வத்தன திருபா லும்பொன் னுலவட் டங்கு லாவ. (௩௪)

வாணனார் குடமுழாவெண் வலம்புரி கறங்கு மோசை
சேணள வெழுந்து விம்மத் தேவதூந் தமிழுழங்க
வீணைமா முனிவர் சித்தர் விஞ்சைய ரூகர் போற்றக்
காணொணு வடிவந் தன்னைக் கைதவன் மகிழ்ந்துகாண. (௩௫)

புங்கவர் தலைவன் வந்தான் புரமெரி மடுத்தான் வந்தான்
சங்கரன் வந்தான் சைவ சமயவே தாந்தன் வந்தான்
றிங்களஞ் சடையான் வந்தான் றிருமேனி நாதன் வந்தா
னெங்குமா நிறைந்தான் வந்தா னென்றுபொற் சின்ன மூத. (௩௬)

தாமரைக் கண்ண னோரா யிரங்கண்ணன் றகுமெண் கண்ணன்
மேமலர் தூவி யங்கும் புளகெழச் செங்கை கூப்ப
மாமறை முனிவர் வாழ்த்த வடியவர் வணங்க விண்ணோர்
பூமழை பொழியச் சென்றான் கோயிலுட் பூமி நாதன். (௩௭)

பெருகியே வருமு காந்தப் பிரளயப் புனல்பா தாளத்
தொருகணப் பொழுதி னுட்போ யொழிந்திடச் சுழித்த லாலே
கருணையெம் பெருமான் கெளவைக் கடலது சின்ன மாகத்
திருநகர்க் கினிய நாமந் திருச்சுழி யாயிற் றன்றே. (௩௮)

கதித்ததோ ருவரி பொங்குங் காலமங் கெதிரந்த தாற்பண்
டுதித்தநான் முதலா யென்று முத்தரம் பார்த்த கன்னி
கொதித்தபே ரொலியைக் கேட்டுக் குணதிசை திரும்ப லாலே
யித்தத்தீட் டிசையை நோக்கி யிருக்கின்றான் காண வின்னும். (௩௯)

தவளமா றுரைகள் சிந்திச் சாகர மெழுந்து பொங்கிக்
கவுரியன் மனையை வந்து கவருமுன் புவன நாதன்
றுவடரு பிரம்பாற் கோலிச் சுழிதரப் பாய்ச்சி நின்ற
னவிடமே கடலுட் பாய்ச்சி யெனும்பெய ராய தன்றே. (௪௦)

கருணையங் கடலார் பொங்குங் கடற்கெதி ராகிநின்ற
திருவடி நிலையிற் றென்னன் சிவலிங்கந் தாபித் தன்பால்
வருதிரி நயன தீர்த்த மென்றொரு தீர்த்தம் வாய்ப்பத்
துருவமாம் பூசை செய்தான் சோமசே கரனென் றேத்தி. (௪௧)

கண்ணுதல் பிரம்பாற் கோலி விடுங்கவ்வைக் கடலுண் மூழ்க
வெண்ணுவார் படிவார் மூழ்கி யெதிர்வரு மவரைக் காண்பார்
மண்ணவ ரன்றே செய்த தீவினை யனைத்து மாற்றி
விண்ணவ ராத நிண்ண மதற்கினை வேறு மில்லை. (௪௨)

சோதியன் றுமைக்குத் தந்த சூலதீர்த் தத்தின் பாங்கர்த்
தீதிலாத் தெய்வக் கவ்வைக் கடலெனச் சிறந்த தீர்த்த
நீதியிற் பனிரண் டாண்மிக் கொருமக நிறைநீ ராகப்
பேதியாக் குடந்தை வாவி தன்னினும் பெருமைத் தாமால். (௪௩)

கண்ணுதல் வழுதிக் காகக் கடல்புக விடுத்த மாகத்
தண்ணுபு மகத்திற் சான்றா யாண்மிக டொறுமெ டூந்து
மண்ணுளோர் விப்ப மூழ்கு மாந்தர்தம் பவங்க ரந்து
கண்ணலாற் புனித தீர்த்த மெவற்றினு ளலமி தாமால். (௪௪)

கரதலா மலகம் போல விவ்வணங் கருணை செய்த
புரகரன் சுழியன் மூதார்ப் புண்ணியன் பூமி நாதன்
பரவியே தன்னை யேந்திப் பணியுமோ ரிருடிக் காகச்
சுரநதி யழைத்தா னென்று தொல்லைநூற் சூதன் சொன்னான். (௪௫)

பிரளயஞ்சுழித்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨௫௮.

பா வ க ரி ந தி ச் ச ரு க் க ம்.

ஈதுகேட் டிவகை பொங்குந் சவுனக னினிது நோக்கி
வேதமா தவநீ கூறு மேன்மையால் விருப்ப முற்றே
நாதனோ ரிருடிக் காகச் சுரநதி யழைத்த நன்மை
யேதென வேட்டுக் கேட்பச் சூதனங் கிசைப்ப தானான். (௧)

வேறு.

கற்றை கற்றையாய்க் கிளைத்ததை மகுடம்போற் கட்டிச்
சுற்றும் வேணியன் மெய்யெலாந் துவண்டவெண் ணீற்ற
னுற்ற மார்பின்முந் தூலின்ன் மரவுரி யுடையன்
சூற்ற மில்லதோர் காட்சியன் குண்டலக் குழையன். (௨)

ஆக மம்புரா ணங்கலை கல்வியி லதலன்
யோக சாதனை பலபல வியற்றிய வருவன்
யாக மாயிர மாயிர முடித்ததோ ரியல்பன்
சாக மூலங்க ளாருந்திப்பின் கானுகர் தவத்தன். (௩)

அக்க மாலிகை முடிகளங் கரத்தணி யணியன்
செக்கர் மேனியன் கக்கத்திற் பொக்கணச் சிறப்பன்
மிக்க குண்டிகை தருப்பைமுக் கோல்வெதீர் கையன்
மூக்க னுன்பதம் பணிகவுண் டின்னிய முனிவன். (௪)

சிவன லாதுல கினிலொரு தெய்வமு மில்லை
சிவன லாதுமுத் தொழிற் நிரஞ் செலுத்துந ரில்லை
சிவன லாதுடி யவர்க்கருள் செய்குந ரில்லை
சிவன லான்மறு புகலிலை நமக்கெனத் தெளிந்து. (௫)

நிருத்த னூர்நிரு வருளினும் கதியது நிலைக்கு
மருத்தி யாகியைம் புலனையு மொருமுக மாக்கி
வருத்தி யாக்கையைத் தவவுப வாசத்தால் வாட்டக்
கருத்தி லெண்ணியெங் கனமிதம் கிடமெனக் கவன்று. (௬)

ஆர ணத்தினும் புராணபே தத்தினு மமல
கார ணத்தினும் விசேடமித் தலமெனக் கண்டு
கார ணற்கரி தாயடி யவர்க்கெதிர் நண்ணும்
வார ணத்தரிப் போர்வையான் சுழியலில் வந்தான். (௭)

புரமுஞ் சோலையும் புண்ணிய விருக்கமும் ஸூத்தேன்
மருவு லாம்புனற் றடங்களு மாடமா ளிகையுந்
தெருவு நீடொலிப் புணரியுஞ் சிகரகோ புரமும்
பரம மாமுனி கண்டுளங் களித்துடன் பணிந்தான். (௮)

தாயி னூர்தய வுடையவன் கடவுளர் தலைவன்
கோயில் வாயில்வீழ்ந் தடிபணிந் தெழுந்தகங் குழைந்து
நாய காதிருச் சுழியலின் மேவிய நம்பா
நீய லான்மறு புகலிலை யெனத்தவ னினைந்து. (௯)

நின்றெ முந்தனன் றெக்கிணக் குணதிசை நெறியே
சென்றி ரண்டுக்கு ரோசத்தி னளவையிற் சிறப்பாய்த்
துன்று தண்டலை கண்டன னிவிடமே சுதல
மென்று ளங்களி கூர்கவுண் டிண்ணிய விருடி. (௧௦)

குருக லம்பிய வோடையுந் தடங்களுங் குறுகி
யருகு துன்றிய வனங்களுங் கண்டுகண் டறிந்து
மருவி யெங்கனந் தவம்புரி வோமென மனத்திற்
கருது முன்னர்க்கா மீச்சுர விலிங்கத்தைக் கண்டான். (௧௧)

கண்ணு ருமுன மெமக்கெதிர் சுழியலெங் கடவு
ண்ணி னானினி யெண்ணிய வண்ணமே நணுக
நிண்ண மாமெனும் பெருங்களிப் புடன்றிரு மேனிப்
புண்ணி யாவெனப் பணிந்திசைந் தான்ரவம் புரிய. (௧௨)

வருந்தி யித்தலந் தனிற்பதி னாயிர வருட
மிருந்து மெய்த்தவம் புரிந்திருஞ் சுழியலி லெம்மான்
நிருந்து சேவடி காண்குது மெனவுளந் தேறி
யருந்த வக்கவுண் டின்னியன் விரும்பினி லாக்கே. (௧௩)

ஆட்டி னுன்கழ லிணைபிரி யாவகை யகத்துட்
பூட்டி னுன்சிவ யோகசு மாதிகள் புரிந்து
மூட்டி. னுன்றழ லையகத் திடைத்தவ முயன்று
வாட்டி னுனுட றன்னையை யாயிர வருடம். (௧௪)

தொடங்கு மாகுதி செபதவ நியமத்தின் றோகையா
னடங்கொள் சேவடி யானருள் வேண்டு மந்நாளி
லிடங்கொண் மாரிலத் தினினெடு காண்மழை யின்றிக்
கிடங்கு மோடையும் வரண்டது புனல்கிடை யாமல். (௧௫)

வாவி யும்புன லொழிந்திடக் குளங்களும் வறப்பக்
கூவல் யாவையு முறிய பெரும்புனல் குறைய
மேவு மன்பதை புனலரி தாமிசு மெலியத்
தாவில் சிந்தையிற் பழங்கணுற் றுணருந் தவத்தோன். (௧௬)

மின்செய் றுண்ணிடைக் கொவ்வையப் பெண்மணி விளக்கே
பொன்செய் மாளிகைத் திருச்சுழி யலிற்பழம் பொருளே
முன்செய் தீவினை யிம்மையில் வந்துமுற் றியதோ
வென்செய் வேனினி யிவ்விடை பூற்றினுக் கெளியேன். (௧௭)

ஈரை யாயிர வருடமெய்த் தவத்தினுக் கிசைந்தே
னோரை யாயிர மாயதவ் வளவுள தின்னுந்
தாரை யாய்மழை பொழிவதென் றோதமி யேற்கு
நீரை யார்தரு வாருனை யல்லது நிமலா. (௧௮)

கார மில்லெனிற் சீவனு மில்லையே நரர்க்கு
கார மில்லெனிற் புனிதமு மில்லையே காளு
கார மில்லெனிற் செபதவ மில்லையே நாட்டி
ஞா மில்லெனி லெவ்வண முய்வண நம்பா. (௧௯)

தெரிந்த சிந்தையிற் றலவிசே டங்களைத் தேர்ந்து
சொரிந்த பூம்பொழிற் சுழியலி லணுகினேன் சோதி
பரிந்துன் பாதமே கதியெனப் பரவினே னுளும்
புரிந்த நற்றவ மனைத்தும்வீ னாகவோ புனிதா. (௨௦)

இனியுள் மேற்பழி சுமத்துவன் சுமத்துமு னெந்தாய்
புனித மாநதி வரவழை யெனமுனம் போத
வினிய வாகயான் வேண்டிய கதியுநல் கென்றான்
முனிவர் யாரினு முயலவொண் ணுத்தவ முயன்றான். (௨௧)

உள்ளு மாயதீம் புறம்புமாய்ச் சராசரத் துடே
யெள்ளு மெண்ணெயும் போற்கலந் தெங்குணு மிருக்குந்
துள்ளு நீர்ச்சடைச் சுழியலு யகன்மகிழ் தூங்கி
விள்ளொ ணுத்தவ மிதுவெனத் திருவுளம் வியந்து. (௨௨)

புரியு மவ்வவர் தவங்களையா வையிதுமிப் புலியி
லரிய நாயதோர் தவமியற் றினனென வறிந்து
வரிய ராவுடன் மதிக்கொழந் தணிசடை மௌலிக்
கரிய மாமிடற் றுள்ளுமிக் கருள்செயக் கருதி. (௨௩)

பான்மு கத்தவெண் ணீற்றினுள் சுழியலிற் பரமன்
மேன்மு கத்தபைந் கடுக்கையஞ் சடைமுடி திகழும்
வான்மு கப்பகீ ரதியிலோர் சிறுதுளி வழங்க
நான்மு கப்பெரும் பூதரந் தலையதா நண்ணி. (௨௪)

இலங்கு நான்முகப் பொருப்பெலாம் பொதிந்துகி ழிறங்கி
விலங்கு பட்சிக ளெடுத்துயர் மரங்களை வீட்டிப்
பிலங்கொள் வேகமா யிரந்தலை யெறிந்துபெம் மானை
வலங்கொள் வாரெனக் கீட்டிசை நோக்கியே வந்து. (௨௫)

குடக்க தாதியா வந்தநீ ரெந்தைகோ யிலுக்கு
வடக்க தாகிப்பின் றெக்கிண வாகினி யாகிச்
சடைக்க வுண்டின்னி யன்னிருப் பிடஞ்சயீ டித்து
வடக்கு நோக்கினீள் சமுத்திர காமினி யாகி. (௨௬)

கள்ளங் கொண்டபுன் மதத்தர்நெஞ் செனக்கொடுங் காளிற்
பள்ளங் கொண்டுவெண் முரையெறிந் தெதிர்த் பானீய
வெள்ளங் கண்டனன் கண்டனன் கதியினி மெய்யென்
துள்ளத் கொண்டனன் சிவன்செய லீதென வுலந்து. (௨௭)

மிடியி னுனெடு நாளிடைந் திடமெலிந் தவர்க்குப்
படியி னுட்பொதி நிதியது கிடைத்தபான் மையதா
வடிய வர்க்கெளி யவனருட் கங்கைநீ ராடி
நெடிய வேணியன் மகிழ்தனன் புரிந்தன னிருத்தம். (௨௮)

நீடு வான்புன லெய்திய களிப்பினு னிருத்த
மாடு வான்குதிப் பான்குதித் தயலெலாஞ் சூழ
வோடு வானுடல் புளசெழு வுமாபதி பு+ழைப்
பாடு வான்றிருச் சுழியலை நோக்குவான் பணிவான். (௨௯)

இன்ன தன்மைய னாகிய முனிவர னெதிரே
கன்னல் வில்லியைக் கருக்கிய விழிமலை வில்லி
புன்னை நீழலிற் புவிக்கெலா நீழலா யிருந்தான்
மின்னி னுண்ணிடை யாளுடன் றேன்றினன் விடைமேல். (௩0)

வேறு.

வாலவெண் பிறையும் பொறிப்பட வரவும் வனைந்தகோ டூர
முங் குழையு, நீலகற் தரமு மழுமறி யபய வரதமுந் திமிர்ந்தவெண்
ணீறும், பாலலோ சனமு மார்பின்முந் னூலும் பவளவாய் முறுவ
லும் பரனார், கோலமுங் கண்டான் றன்மனத் திருந்த கோட்டமும்
வாட்டமுந் தீர்த்தான். (௩௧)

வாடிய பயிர்க்கு வருமழை முகில்போல் வருந்தியே பசித்தற
மயங்கித், தேடிய குழுவிக் கெதிர்வரு தாய்போற் திருச்சுழிப் பரஞ்
சுடர் தோன்றி, நாடிய கெளன்முன் னிபமுனி வரற்கு நகைமுகக்
கருணைமீ னூர, நீடிய பழங்கண் டூரதாத் திருவாய் மலர்ந்திவை புகண்
றன னிமலன். (௩௨)

சகமிசை யெவரும் புகலுதற் கரிய தகைமையிற் றவமியற் றிய
தான், மகிழ்தர விவ்வா றழைத்தன முனது பொருட்டினின் வந்த
கா ரணத்தாற், பகர்தரு கவுண்டின் னிபந்தி யென்று நாமமிப் புனல்
படி வோர்க்குச், சகலபா வமும்போ மாதலாற் பாவ கரியெனும் பெ
யர்தரித் தனமால். (௩௩)

இந்தி புனது தவத்தரு மையினு லழைத்தன மித்தவம் வருட,
மன்னிய பதினு யிரத்தொகை வரைக்கும் புரிந்தமா தவமென மகிழ்
ந்தே, கன்னிலைப் பேறுந் தந்தனம் பெறுக வெனத்திருச் சுழியலை
நாடிச், கன்னிபங் காளன் கோயிலுட் புகுந்தான் +டவுளர் மலர்மழை
பொழிய. (௩௪)

பாலுநற் றேனுஞ் சுவையெளி தன்றே பாலுடன் றேன்கலந்
ததுபோற், சூலபா ணிபனார் விசேடமா விளங்குஞ் சுழியலெல் லைத்
தலத் தூடே, யாலகற் தரத்தர் சடைப்படி ரதிவந் தணியிலெவ் வண்
ணமாம் புனிதஞ், சாலும. பாவ கரிநிதிப் பெருமை யாவரே சாற்
றுறு ரீரார். (௩௫)

கதிகளிற் கங்கா கதியையே லாகப் புலியுளோர் நவில்வது வழக்கே
கதிதரும் பாவ கரிநதிப் பெருமை யாவரே கணித்திட வல்லார்
புதியமென் பஞ்சக் குவடெனக் குவித்த குவியலிற் புகுகன லதுபோ
லதிகவெம் பாவம் யாவையு றோடிக்கு ளரிக்குமிந் நதிபழிந் தாழல்.()

பெருகுரீர்ப் பாவ கரிநதி படிய நினைக்குமுன் போமனப் பீடை,
வருபுன லதனைக் கண்டமாத் திரத்திற் கிரகதோ ட்டபகை மாறு, மரு
குசென் றிறங்கிப் புனலையுட் கொள்ளக் கொடும்பிணி யடங்கலு மக
லு, முரிமையாய் மூழ்கிற் செய்தபெண் வதையந் தணர்வதை கோவ
தை யொழியும். (௩௭)

தங்கமாம் பாவ கரிநதிப் பெருமை பலபல வதிலொன்று சொல்
கேன், சங்கினர் தவமுந் தடம்பனை மருங்கின் வரம்பெலாஞ் சரோ
ருக மலர, வங்கதம் கிடையே கயிரவங் குவளை யலர்ந்திடப் பசஞ்செ
ழுஞ் சாலிச், செங்கதிர் கதலிக் குலையின்மேற் கிடக்குஞ் செழும்பு
னன் மாளுவ தேசம். (௩௮)

அப்பெருந் தேச முழுவதும் தனது தனிக்குடை நீழலி லடங்கப்
பப்பரர் குகுதர் மகதர் பாஞ்சாலர் துளுவர்தந் திறைகொடு பணியச்
செப்பருஞ் சேனைக் கடல்புடை சூழத் திருந்தர சியற்றிய திறலோன்
றுப்புறம் துவர்வாய் வஞ்சியர் விரும்பும் வடிவிலுன் சோமசி தளனே.

உண்டதும் பூசிப் புனைத்தது முடித்துச் சுகித்தது முறுதியென்
றுரைப்பான், கண்டதே காட்சி யொழிந்தவை யெல்லாம் கனவினிற்
கண்டபொ னென்பான், கொண்டதே கொள்கை மற்றவை யெல்லாம்
குதர்க்கமென் றகத்தினிற் கொள்வான், மண்டலத் தெவரு நடுங்கு
றப் புரியும் வலியுலோ காயத மதத்தான். (௪௦)

புண்ணியம் பாவ மிரண்டுள வென்பா ரவர்தமைப் புண்ணியம்
பாவ, நண்ணிய படிவ மென்முனங் காட்டி ரென்றுகை கொட்டியே
கருவான், கண்ணிய நரகஞ் சொர்க்கமென் றுரைத்தீர் கண்டதார்
கேட்டதா ரதையான், பெண்ணெனுஞ் சாதி யிரண்டலாற் சாதி பிறி
திலே பிதற்றிவை யென்பான். (௪௧)

மறையவர் மகளி ராதிடாக் குணங்க மடந்தையர் வரைக்குந்தன்
வலியாற், குறையது புரீவான் கற்புடை மாத ருயிரிழப் பினும்பயங்
கொள்ளான், முறையது திறம்பிக் காமமிக் கொள்ளு முயற்சியா னவ
னுக்குக் கைலை, யிரைவனு மில்லை திருநெடு மாலு மில்லையெத் தேவு
மே யில்லை. (௪௨)

தொலைவரு பவங்க ளிழைத்த தனனும் பழிபல சுமந்த தனனும்
கலைமறை யவரை நிந்தித்த லானு மாதர்கம் பழித்த தனனும்
நிலைபெறு நரக மில்லெனு மவனுக் கிம்மையே நிரயத்தைக்கண்டு
மலைவறச் சோம சீதளன் தனக்கு வந்தது வெண்குட்ட ரோகம். (௪௩)

தேசறு பவளப் பொருப்பெனச் சிவந்த வுடலினி லிடமறச் சித
றுங், காசெனத் தடித்துப் பொறிப்பொறி யாகக் கறுத்ததிற் கண்
கணய் வெடித்து, மாசுறத் தேக முழுதும்புண் னாகி வரவர வெண்
னிற மாகிப், பேசொணுச் சலமும் வழிந்தது நெழியும் புழுக்களும்
பிறந்தன வன்றே. (௪௪)

உச்சிதப் பலத மருத்துவர் தமக்குக் கோடிடொன் னுதலியும்
வாரார், பச்சிலைச் சாறு தடவியுங் குடித்துந் தயிலங்க ளாற்குணம்
பார்த்து, நிச்சய மான விலேகியந் தின்றுஞ் சுண்ணங்க ணிறையவே
திமிர்த்து, மிச்சையாம் புகைகள் சுட்டியும் வளர்ந்த தன்றினோய்
தணிந்திட விலையே. (௪௫)

ஈமொலு மொலென வேதனை பொரும ஸ்ருகணு னாவழிந் தொ
ழுகத், தாமவா சங்கள் யாவையு மடக்கித் தூக்கந்த முதிர்ந்துமெய்
துளங்கு, ரோமவெண் புழுக்கள் பொலுபொலென் றுதிர வொருசெய
லின்றியுள் றாருகித், தீழுக மெழுகாத் தவித்தற மயங்கித் தியங்கி
ளுன் சோமசீ தளனே. (௪௬)

தண்ணளி யில்லான் தனக்குந் காலஞ் சார்ந்திடுந் தகமையி
னாலே, பண்ணிய பவத்தா லிவ்வண மாளே மினியிவ ணிறுப்பது
பழுதென், நெண்ணிய வெண்ண முடியினு முடியா தொழியினும்
புடவியெங் கணும்போய்ப், புண்ணிய நதிக ளாடுவான் றுணிந்தான்
புறப்பட்டான் புரவலர் பெருமான். (௪௭)

நகர்மணி மாடங் கினையா சியற்கை சகலமு மொருவியே நடந்து
பகர் தருங் கானிற் றமியனாக் கண்ட பதிகளி லையமேற் றுண்டு [தா
தகுமன வயிரம் பிடித்துமெய் வருத்தம் பார்க்கிலான் தளர்வுட னடந்
னகநிறை கங்கைத் தெய்வமா நதியி னாருகனைந் தானவ னெருவன். (]

கங்கைபா ரதிரீர் யமுனைகோ மதைபாஞ் சாலிகோ தாவரி கம்பை
பங்கமில் பெண்ணை நருமதை துங்க பத்திரை குண்டலி முகரி
சங்கவா கினிகா விரிபம்பை பரவை சரயுபிங் கலைவையை பொருரை
துங்கமாம் பாவ கரியெனச் சொல்லி மூழ்கினான் சுரநதித் துறையில்.

விதியொடு புகழ்ந்து மூழ்கிய சொல்லைக் கேட்டது மாளுவர் வேந்தனதிகளிற் பாவ கரிநதி பென்னும் பெயருண்டோ வெண்ணிலம் நதியிலதிகைய முண்டா யிருக்குநா மங்கே செல்வதே கருமமென் றகன்று பதிநதி வரைகள் பலபல கடந்து சென்றனன் பரிதிநன் னாட்டில். (௫௦)

தண்டலை யூடே வருக்கைமா கதலி பழுத்துகச் சண்பகம் கமழ, முண்டகப் பொகுட்டி லனம்வினை யாடப் பவுரிகொண் டளியிசை முரல, விண்டபைம் குவளை யோடையிற் குருகு பலபற வைத்தொனி மீறக், கண்டுகண் குளிர்ந்தான் மன்னவன் பாவ கரிநதிச் கரையிரு மருங்கும். (௫௧)

தெய்வமா நதியைக் கண்ணுறு முனமே நீங்கின சிந்தையிற் கிலேச, மெய்யிதன் புதுமை பென்மெனு முனமே தீர்ந்தது மெய்யிலே விதன, மய்யர்வே தியரைத் தெரிசிக்கு முன்னே யகன்றது பயந்தரு தன்மை, பையநீ ரதனுட் படிந்திடு முன்னே போயது கொடும் பிணிப் பாவம். (௫௨)

முடிந்தநா வீதென் றெண்ணியே பழங்கண் டர்தரப் பெருமுடைநாறி, வடிந்ததி யொழுஞ் குருதிநீர்க் கிருமிக் குட்டமும் பொய்த்து விண் மழைக்குட், டடிந்தென மறைந்து போய்விடப் பாவ கரிநதித் தண்புன லாடே, படிந்திரும் கரையி லேறினான் சட்டை கழற்றியே காணுறும் பணிபோல். (௫௩)

துன்பமே தரும்புன் மதத்தைவிட் டகற்றிச் சுழியலிற் முனைத் தெழுஞ் சோதி, பொன்பதம் பணிந்து பூதிமெய்க் கணிந்து புரகரா பூமிநா யகனே, மின்பொலி சடையா யுன்பர மென்னைக் காத்தரு ளெனவிடை கொண்டு, தன்பதி நோக்கி நடந்துசென் றிருந்தான் மாளுவன் சோமசி தளனே. (௫௪)

அந்நதிப் பெருமை மொழிவதற் கெளிதோ சுழியலிற் பரஞ்சுடர் தனது, சந்நதிக்கெதிரார் துறைமண லெல்லாஞ் சதாசிவ லிங்கமா மாண்டே, நன்னலைப் பூசை செபந்தவம் புரிந்தா ரவர்க்கில்லை நரகமும் பிறப்பு, முன்னுறு பிதிரர் கடனெலாந் தீரு மந்ததி யொருமுறை மூழ்கின். (௫௫)

திரையெறி பாவ கரிநதிப் புனலிற் சித்திரை யைப்பசிப் பிறப்பு மருவுமும் மாகம் பணிச்சிகி கதிரை வாட்டுறு தினமரி வாரம் விரவுதேட் சோம வாரமார் கழியின் விதிபாத மிவைகளின் மூழ்கிற் கருதிய கருமம் யாவையும் பலிக்கு மவர்பெறு வதும்பர கதியே. ( )

கருமிடற் றவீர்செஞ் சடைத்திரு மேனிக் கண்ணுதன் முன்னொ
ரு ஞான்று, தருமமுந் தவமு மொழுக்கமு மிக்க தகுநெறிக் கெளத
மன் றனக்குப், பெருமயக் கான சாபமும் போக்குப் பேரரு ணடன
முந் காட்டித், திருமணக் கோலம் காட்டினு னென்றான் சூதனம்
முனிவரர் தெருள. (௫௭)

பாவகரிந்திச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩௧௫.

கெளதமச்சருக்கம்.

கூறுதல் கேட்ட சவுனக முனிவன் குணிப்பிலாக் குணப்பெருந்
தவத்தோய், நீறணி கடவுட் சுழியலெம் பெருமான் கோதமன் சாபமு
நீக்கிப், பேறுள நடமுந் காட்டிப்பின் வதுவைக் கோலமுந் காட்டி
யபெற்றி, தேறுத லாக வெமக்குரை யெனலுஞ் சூதனம் கோதுவான்
மெரிந்து. (௧)

கற்றையஞ் சடையன் மரவுரி யுடையன் கலின்றற டூதியுத் துளத்
தன், சுற்றுகோ வணத்தன் மார்பின்முந் தூலன் சோதிவான் முகத்
திரு வழக, னற்றவர் யுடைசூழ் காட்சியன் மோன ஞானத்த னகலி
கைநாத, னெற்றியில் விழியுந் கண்டத்திற் கறையு முளதெனிற் சிவ
னெனு நீரான். (௨)

சீதமன் புனற்பா கீரதி மதிதா தகியணி செழுஞ்சடைப் பரமன்
பாதமன் புடனே கருத்தினி லிருத்திப் பத்தியாற் றினந்தினம் பணி
வோன், போதமன் பதைக்குத் தயவுட னிரக்கம் புரிந்தருள் புண்ணிய
வடிவன், கோதமன் பலகா லமும்பல வழக்குந் கண்டுகன் குணர்ந்த
மெய்க் குரவன். (௩)

ஆதவன் பரித்தேர் தோற்றுமு னெழுந்தே யரும்புனற் கங்கைநீ
ராடிப், டூதிமெய்க் கணிந்து நியமங்கண் முடித்துப் புராதனற் கருச்ச
னை புரிந்து, மாதவர்க் கரசன் கோதம முனிவன் மருவுமாச் சிரமத்தி
லிருந்து, காசலி யென்னு மகலிகை யுடனே கலந்தினி தொழுகுமந்
களில். (௪)

அகலிகை யெனுமா னிளமுலைப் போக நலம்பெறு மருத்தியி னாலே
மகபதி யிவனை யெவ்வனம் புணர்வ னெனமன மையலின் முழுகிப்

பகரரு முனிவ னில்லினில் லாத சமயத்தைப் பார்த்தவ னெய்தி
நிகரிலாக் கணவன் மன்னுருக் கொண்டு வந்தன னேரிழை யிடத்தில்.

வன்புடைக் குலிசப் புரந்தர னிழைத்த வஞ்சனே யறிந்திலன்
வஞ்சி, யன்புடைத் தனது மகிழ்ச்சென் றினங்கி யருநலர் தினைக்கு
மவ் வளவின், மின் பொலி சடையான் வந்தனன் கண்டான் வெருவி
சின் றுளப லொதுங்கித், தன்பெரும் பயத்தா லிந்திர லுக்கோர்
பூனொயா யோடலுந் தவத்தோன். (க)

போகிநீ யேக லென்னலு நின்றான் புரந்தர புலைத்தொழில் புரிந்தா
யாகையா லுடலிற் பெண்குறி யயுத மாகவென் றுரைத்தலு மஞ்சி
நாகநீ ணகரேற் கிப்பழி யெய்த ஞாயமோ புரத்தியென் றிரப்பர்
பாகசா தனநிற் கவையெலாக் கண்க ளாயிர மாகெனப் பகர்த்தான்.()

செல்லெனத் திகழும் கருங்குழற் செவ்வாய்ப் பெருமுலைச் சிற்
நிடைப் பேதை, மெல்லென வொதுங்கிக் கவன்றுள முருகி வெருவி
யே நிற்பது பார்த்துப், புல்லென வருவோர் தங்களுக் கினங்கிப் புண
ர்பொது மகளிரே போல்வாய், கல்லென நீபோய்க் கிடவென வெரு
ண்டு கௌதம னுரைத்திடக் கன்னி. (அ)

குறைவிலா வுனது வழனின் வந்தான் குலிசனென் றறிந்திலே
னினைசந்தேன், கறையிலா வெனது மனநிலை யைய நூடொறுங் கண்
டுளே தெளிந்து, பொறையுட னதற்குத் தக்கசெய் யாம லிகழ்ந்து
கல் லாகெனப் புகன்ற, வறிவிலா முனியே யிக்கொடுஞ் சாப மகல்வ
தெந் நூலொனு மளவில். (க)

அருமறைத் தவத்தோன் புகலுவா னண்கே யலைகூட லுடுத்த
மே தினியில், வருநெயிங் காலங் கழிந்தபி னயோத்தி மன்னவன்
றசரத ராமன், கருணையி லிவண்வந் தெய்துவ னவன்காற் றுகள்படக்
கன்னியாய் முன்னே, விரைவுடன் வருவை யென்னலுங் கல்லாய் வீழ்
ந்தனன் மிதிலையின் பாங்கா. (க0)

புரந்தரன் சென்றான் பதிபுகுந் திருந்தான் பூங்கொடி கருங்கலாய்க்
கிடந்தான், கருந்தட நெடுங்கட் டிருந்திழை யென்னுங் கார்குழ லக
லிகை வாக்காற், பொருந்திய வுளத்தா லறிவிலா முனியே யென்றவா
சகஞ்செவி புல்கி, யருந்தவற் கதுவே சாபமா வுள்ள வறிவழிந் தாக
முந் தளர்த்தான். (கக)

உ வ று.

புனலின் மூழ்குவ னியமங்கண் முடித்திமம் பொழுதோர்
நினைவு வந்துமீண் டோடியே பழுவனந் நீரிற்
கனலை மூட்டுவன் வேள்வியாற் றுவன்மறு கருத்தாப்
புனலை விட்டவிப் பான்றிகைப் பாணுளம் புழுங்கி. (கஉ)

சூதி யுத்துளம் பூசுவன் புண்டர மணிவ
னீதி யஞ்செழுத் தோதியே செபத்தினி னேர்வன்
பாதி யாகுமுன் பொருக்கென வெழுவன்கீழ்ப் பார்ப்பன்
பேதி யாமனம் பேதித்த தேதெனப் பெரியோன். (கங)

என்ன மாயமோ நினைவுடன் மறப்புவர் தெய்தன்
மின்னி னுண்ணிடை யானைக்கல் லாகென வெகுண்டு
சொன்ன போழ்தினி லறிவிலா யென்மெமைச் சொன்னு
என்ன தேயலால் வேறிலை யெனமுனி யறிந்தான். (கசு)

சிறுமை யுள்ளவர்க் கீதெலாந் தெரிவதோ வில்லை
மறிதி ரைக்கட லுலகினில் வாய்ப்பன யாவு
நறிய கைத்தல நெல்லிபோற் றெரிதரு நலஞ்சே
ரறிஞர் தத்தமக் குற்றவா மறிவதோ வருமை. (கரு)

உ வ று.

கல்லின்வழு வாகவென யான்கழற லாலே
சொல்லவரு நீதிமொழி வாட்டமொடு சொன்னான்
வல்லிமன தாரவொரு வஞ்சகமு மில்லை
தொல்லைவினை யீதென வுடற்றதுய ராணன். (கசு)

மலக்கமொரு வேளைதவம் வாய்ப்பதொரு வேளை
கலக்கமொரு வேளைபகர் கட்டுரையோர் வேளை
யுலக்கமொரு வேளைபெயர்ந் தோடலொரு வேளை
யலக்கணுற விவ்வண மருந்தவ னழுங்கி. (கஎ)

காரணமி லாதமரு ளேறிய கலக்கந்
தாரணியி லெந்தவித முந்தவிர்வ தில்லை
யாரணி சடைக்கடவு ளாடல்தெரி சித்தாற்
றீருமெனு முண்மைத னகத்திடை தெளிந்து. (கஅ)

பொய்யறிவு வந்தசிறு போதளவும் வைகி
மெய்யறிவு வந்துதொடர் வேளைதொறு மேகித்

துய்யநட னப்பொலிவு கண்டுதுக ஊர்வான்
மையணி களத்தனுழை தில்லைதனில் வந்தான். (௧௯)

முல்லைநகை யம்பிகை முயங்குபுய வாழ்வைக்
குல்லையணி மாயனறி யாமலுயர் குன்றைத்
தொல்லையர் வும்புலியு நின்றதொழு சுடரைத்
தில்லைவன மன்றினி னடித்தவடி தேனை. (௨௦)

தாதகி யெருக்கலர் தரித்தசடை யானே
நாதனை விருப்பொடு நடத்துவிடை யானைக்
காதலொ டனைத்தசிவ காமியுடை யானே
யோதுபுலி முற்றத னுடுத்தவுடை யானே. (௨௧)

கல்லறிவு வந்தவுட னேதொழுது நாயேன்
சொல்லவரி தாயவெதிர் சூழ்வினையி னாலே
யல்லல்பெரி தாவுனது செஞ்சர ணடைந்தேன்
வல்லநடல் காட்டியிடர் மாற்றிமிக வையா. (௨௨)

பத்திபெறு நற்புலி பதஞ்சலி விரும்பச்
சித்திர மணிக்கதிர்செய் செம்பொனவை தன்னு
ளொத்தநட னம்புரித லன்றியெமை யொப்பார்
சித்தமகிழ் கூரநட னம்புரித றீதோ. (௨௩)

தீர்ந்தபுலி வாளரவு காண்குறவுஞ் சில்பே
யார்ந்தபுறம் காட்டினிலு மம்பலத்து மல்லாற்
சேர்ந்தவினே போயகலத் தில்லையில்வந் துன்னேச்
சார்ந்தவெளி யேன்முனட னம்புரித றுழுவோ. (௨௪)

தினகரனை யரவணுகல் போலவுறு திங்கால்
வனசவிலை நீரென மயங்கியயர் வேளேறு
பனகவணி யணியகல பரமகுரு நாத
கனகசபை நடமினிது காட்டியரு ளென்றான். (௨௫)

புவனகயி லாடவரை யானபுலி யூரிற்
றவரிருவர் கண்டுதொழ விரணிய சபைக்கு
ஞவகைதரு குஞ்சித நடம்புரியு மொருவன்
கவுதமன் மனத்துய ரகற்றுவது கருதி. (௨௬)

பரிதிசூடி காட்டினதி பாவகரி கரையில்
வருதிவய லூரருகி லெம்மருகு வந்தாம்

கருதிய வெம்மாநடனக் காண்பையவ ணென்றே
சுருதிமொழி யாகவுயர் விண்ணிடை தொனித்த.

(௨௭)

அந்தமொழி கேட்டலு மருந்தவ னெழுந்தே
யிந்தமொழி யார்மொழியி தெந்தைமொழி யென்றே
வந்தன னுயர்ந்தசெழு மாதவியின் முல்லை
பந்தரிடு காமருவு பரிதிசூழ நாட்டில்.

(௨௮)

பன்னக நெடுங்கிரியும் பாவகரி யாறு
மன்னிய வொலிப்புணரி யுத்தரும மரமுங்
கன்னல்கத லிக்குலை சுமப்பரிமை கழனிச்
செந்நெல்வள முந்திகழ் திருச்சுழியல் கண்டான்.

(௨௯)

வண்டணி நறுங்குழலி மாமுனியை நொந்தே
விண்டமொழி யின்வழி மிகும்பெரு மயக்கந்
துண்டமதி வேணியன் திருச்சுழிய றன்னைக்
கண்டவுடன் மாயமென வேகின கரந்து.

(௩௦)

நவ்விவிழி வஞ்சிபகர் ஞாயவுரை யூடே
வெவ்வினை யனைந்தவகை மெல்லியலு மறியான்
செவ்விதரு சுழியறெரி சித்தவுட னேடோ
யவ்வினை யொழிந்ததுவு முனிவரனு மறியான்.

(௩௧)

மின்னினிடை யன்னநடை வெய்யபடை நோக்கின்
கன்னிதுணை மாலையிட மாநுதத் கண்ணர்
சந்திதியி னின்றமுடி தாழ்த்தியினி தேத்தி
யென்னதிடர் மாற்றியரு ளென்றடி பணிந்து.

(௩௨)

கண்ணுதலை யண்ணலைமைக் கண்ணிதுணை மாலைப்
பெண்ணமுது வண்ணமுலை நண்ணுறு பிராணை
விண்ணவர் தொழுஞ்சுழிய லீசனைமெய் யன்ப
ரெண்ணமுடி யும்படி யிரங்கியரு ளிறையை.

(௩௩)

போற்றியினி மாதவ மியற்றிவினைப் புன்மை
மாற்றுதல் கணக்கென வருந்தவன் மகிழ்ந்து
காற்றிசையை நோக்கினன் மகேசனடு வாக
மேற்றிசையி னின்றதொரு விண்ணியுயர் சூதம்.

(௩௪)

வேறு.

சூதரீழ மன்னில்வந்து தோமிவாத மாதவக்
கோதமன் றிகைத்துநின்று கோட்டமாக வாட்டியே

திதுசெய்த பருமயக்கி லாததென்கொல் சிந்தையை
வாதியாதி னேரமட்பி நின்றதென்று மற்றவன்.

(௩௫)

ஒருவரால் வராதாப்பண் மாயமா யுதித்திரி
மருவினைக் கலக்கமெம்மை விட்டகன்ற தென்றவன்
மருவுலாவு தில்லையி லுரைப்படிக்கு மாதவன்
கருதினா னியற்றுதற்கெ னய்யனாடல் காணவே.

(௩௬)

மோனமாத வன்படிந்து மூழ்குதற்கு வேண்டியே
தேனாலாவு மாவிலிழ நீர்த்தமொன்று கண்டனன்
வானுளோர் புகழ்ந்துதோய வாய்த்ததோய மாமடு
ஞானிகண்ட தாலதற்கு ஞானவாவி நாமமே.

(௩௭)

அப்புனற்கு னாளுமூழ்கி யச்சுவத்தி னீழலிற்
றுப்புநேர்ச டைத்திருச் சுழிப்பிரானே யுன்னியே
யொப்பிலாத மாதவத் துயர்ச்சியெய்து கோதமன்
றப்பிலாது செய்யும்தோக சாதனைக்கு ளாயினான்.

(௩௮)

ஆதவன் குறாமா யழன்றகால மெவையிலு
மோதுமைத் தழற்குறாப்ப ணிற்றவ முருற்றியுஞ்
சீதளப் பனிக்கணஞ் செறிந்தகால மெவையிலு
மோதுதெண் டிரைக்கயத்து ளேயெழாது முங்கியும்.

(௩௯)

திருந்தவைம் புலன்களு மொடுங்குறச் செலுத்திரீள்
கருந்தடங்கண் மங்கைபங்க னைக்கருத்தி லுன்னியே
வருந்தவந்த னாளுஞ்கு வழுவினாது செய்தன
னருந்தவங்கள் வருடமோரை யாயிரத் திரட்டியே.

(௪௦)

சொலற்கருந் தவத்தினின்று தோமிலாத கோதமன்
பெலத்தநெஞ்ச னாதல்கண்டு பிஞ்ஞகன் நிவாகரன்
வலக்கணெம் பிரான்களித்து வந்தணைந்த வந்தணன்
கலக்கமங் ககற்றியாடல் காட்டுவான் வீரும்பலும்.

(௪௧)

ஞானவாவி யிற்படிந்து நவையிலாத கௌதமன்
வானளாவு பிப்பிலம் வலம்புரிந்து வந்தனன்
பானிலா மதிச்சடைத் திருச்சுழிப் பரஞ்சுடர்
தானவே திகைப்புறத்து வந்தணைந்து சுகிதியில்.

(௪௨)

பாதிலெண் பிறைக்கொழுந்து பார்தளாட வேந்துகைப்
போதிலங்கு மழுவுமானு மாடநீள் புயத்தினிற்

றுதுகொண்ட கொன்றைமலை யாடகைந்து தளர்வுறுபி
கோதமன் களிக்கின்று குன்றவில்லி யாடினான்.

(சகூ)

பண்ணுளாடு மறைகளாட வுடலினிற் பகிர்ந்ததோர்
பெண்ணுமாட முனிவர்பாடி யாடமூன்று பெயருடைக்
கண்ணுமாட வழியருங் களிப்பொடாட வெண்ணிலா
விண்ணுளோரு மாடநீடு மேருவில்லி யாடினான்.

(சசு)

சீதமொன்று கங்கைதங்கு செஞ்சடைப் புராதனன்
மாதமொன்று தனுவினா திரைத்தினத்தின் மருவியே
பேதமொன்றி லாதுதில்லை மன்றிலாடு பெட்பெனப்
பாதமொன்று னுக்கிரின்று பரசுபாணி யாடினான்.

(சசு)

புண்டரீக விரியுதித்த பூமிநாத னுடலைக்
கண்டபோதி லேயுளங் கசிந்துகண்கள் புனலுக்க
கொண்டவோகை யம்பெருங் கடற்குளாழ்ந்து கோதமன்
மெண்டனித் திறைஞ்சிநின்று செங்கைகொட்டி யாடியே.

(சசு)

கூடலின்க ணிருவர்சேவை கொளிரிந்த மாற்றல்போற்
றோடலர்ந்த கொன்றையந் தொடைப்புயங் குலுங்கின்
றுடல்கண் டகங்குளிர்ந்து கண்குளிர்ந்த வந்தணன்
பாடல்கொண்டு துதியுடன் பராவிரின்று பன்னினான்.

(சௌ)

வேறு.

பாரா நீரா தீயா காலா படர்விண்ணு
காரா மின்னா வருமா மழையா கமழ்கொன்றைத்
தாரா தீரா வினைதீர்ப் பவனே சதகோடி
பேரா கோரா சீரா சுழியற் பெம்மானே.

(சஅ)

தளவ வரும்பா மிளகை வம்பார் தனமேய
வளவிய கொம்பா மலைமக ளின்பா வயலூரா
களப விருந்தோல் புனையு முடம்பா கமழ்வாசத்
துளவணி யம்பா சுழியலி னம்பா தொல்லோனே.

(சகூ)

சிவசிவ கங்கா தரபணி யங்கா சிலைமாமா
தவனொரு பங்கா சலதி விடங்கா வழல்வீசித்
கவினுறு வெங்கா மனையடர் துங்கா கவினயா
சுவண நெடுங்கார் முககட லிங்கா னாயோனே.

(௩௦)

அரிய பரந்தா மனுமய னுந்தா மறியாத
பெரியவ மந்தா இனியணி யெந்தாய் பிழையேன்முன்
மெரிதர வந்தாய் திருவரு டந்தாய் தெளியாத
மருணை யடர்ந்தாய் சுழிய லுவந்தாய் மதிசூடி. (௩௧)

வெண்ணகை யிமையாப் பெண்ணொரு பாகா விடையாளா
தண்ணளி யுடையா கண்ணுத லமலா தவவேதப்
புண்ணிய வருவா விண்ணவர் புனிதா நாயேனே
னெண்ணிய வண்ண நண்ணிய சுழிய லிறையோனே. (௩௨)

இறைவா வென்றே துதிபல விண்ட ரிருதோளும்
பிறைமுடி யும்பூ விதழி நறுந்தார் பெய்மாற்புங்
கறையிட றும்பூ ணரவுமுந் னூலும் கண்முன்று
முறைமுறை கண்டா னிடரை முனிந்தான் முனிநாதன். (௩௩)

தொடைகொண் டாடுஞ் சடைகொண் டானைத் துணைமாலை
புடைகொண் டானைக் குடையிந் தானைப் பொடிசெய்யுங்
கடைகொண் டாரும் கண்கொண் டானை நரைவெள்ளை
விடைகொண் டானைக் கோதம முனிவன் விடைகொண்டான். (௩௪)

வேறு.

பின்னரு மநேக கால மிறந்தபின் பெருநீர் வைப்பிற்
றுன்னிய வரக்கர் மாள விண்ணுளோர் துன்பந் தீர
மின்னகு திஇரிச்செங்கட் கருநிற மேக வண்ணன்
றன்னிக ரிலாவ யோத்தித் தசரதன் மகவாய் வந்தான். (௩௫)

மரகத மலைபோல் வந்த விராகவன் பின்னர் வந்த
பரதன்சத் துருக்கன் றன்னோ டிலக்குவ னென்னும் பாலர்
விரகுறு கல்வி மற்மைப் படைக்கல விஞ்சை யாய்ந்து
தரணியின் மிக்கோராகத் தசரதன் களிக்கு நாளில். (௩௬)

ஆடகப் பொருப்பு வில்லா லெயிலட்டா னருளி னாலே
தேடருஞ் சிறப்பின் வேள்வி நிறைவறத் தீங்கு செய்யுந்
தாடகை யென்னும் பொல்லா வரக்கிதன் சினத்தி னாலே
மாடமா ரயோத்தி தன்னுட் கோசிக் முனிவன் வந்து. (௩௭)

தருமமோர் படிவ மாய தசரதன் முகத்தை நோக்கி
நிருபனே பிடைபூ றற்றூர்க் குதவுவார் நீயே யின்றி
யொருவரு மில்லை வேள்வி யெமைச்செய வொட்டா வஞ்சுப்
பெருவலி யரக்கி செய்யு மிடுக்கண்ப் பேச வாகா. (௩௮)

வன்மமா வலக்கண் செய்யுந் தாடகை பகையு மாறும்
புன்மைதீர்த் தரிய வேள்வி யெளிதினிற் பொருந்த முற்று
நன்மைகள் பயக்கு மென்றே மறுமொழி நவிலா தென்பி
னுன்மகனி ராமன் தன்னை விடுக்கிலென் றுரைத்த லோமும். (௩௬)

ஒறுத்தவெவ் வுரையா லுள்ள முருகினு னுரைத்த மாற்ற
மறுத்திழல் வெகுளு மென்று மாழ்கினு னின்த வாய்மை
நிறுத்துதல் செவ்வி தென்று நினைத்தன னிளவ லோமும்
கறுத்தமே னியனை மன்னன் கொடுத்தன னிருடி கையில். (௪௦)

வீரரைக் கொண்டு சென்றான் முனிவரன் வேள்விப் பாங்கர்க்
கோரமா யரக்கி வந்தா ளிராமனோ ரம்பாற் கொன்று
னூரவே மகமு முற்றி யாயபின் னவரைக் கொண்டு
ஓரமர் மிதிலை நோக்கிக் கோசிகள் செல்லுங் காலே. (௪௧)

அருங்கட நெறியி லண்ண லடித்துகள் கதுவப் பண்டே
கருங்கலாக் கிடந்தா ளாங்கோர் கன்னியா யெழுந்து வந்தாள்
வருங்குல மகளை நோக்கி யெதென மலைக்கு மன்னம்
கிருங்கலை முனிவ னந்நா ணிலையெலா மியம்பி னானே. (௪௨)

அகலிகை தன்னைக் கொண்டே முனிவனு மண்ண றுனு
மகபதிக் குடம்பெ லாங்க ணுக்கினுன் மருங்கில் வந்தார்
தகுமன வஞ்ச மில்லாத் தையன் கொள்க வென்றே
புகறலும் பொருந்தி யொப்புக் கொண்டன னவரும் போனார். (௪௩)

ஆயிழை முகத்தைப் பார்த்துக் கோதம னணங்கே கல்லாப்
போயநீ முன்போன் மீண்டா யென்னிலும் புதிது காய
நீயுநா னுங்கு லாவிக் கலத்தல்வெண் ணீறு பூசு
நாயகன் வதுவைக் கோலங் கண்டபின் னென்று நல்லோன். (௪௪)

பிறிதுமொன் றிசைப்பான் மின்னே பண்டுனைப் பெருங்கல் லாகென்
றுறுதியாச் சபித்த வென்னை யொறுத்துநீ யுனது வாக்கா
லறிவிலா தவனென் றோரா துரைத்தனை யதுவே மெய்யா
மறிகட லுலகிற் பன்னு ளிலைந்தனன் மயக்க மாகி. (௪௫)

இம்மயக் கெந்தை யாடல் காண்குறி லேகு மென்றே
செம்மைசேர் கனக மன்றிற் சேர்ந்தனன் தில்லை வாழங்
கொம்மைவெம் முலையாள் பங்கன் திருச்சுழிக் கோட்டத் தெம்மை
வம்மென வாடல் காட்டி யென்பெரு மயக்கந் தீர்த்தான். (௪௬)

ஊட்டுவான் றுனு முண்பான் றுனுமற் றெவ்வோ ராசை
பூட்டுவான் றுனும் பூண்பான் றுனுமெம் பூமிநாதன்
கோட்டுவான் போதி நீழற் குறுகினுல் வதுவைக் கோலங்
காட்டுவான் காண்பேம் பின்னர்க் கலந்திருப் போநா மென்று. (௬௭)

கற்புடை யவளோ டசன் திருமணக் கோலங் காண்பான்
வெற்புடை யநேக நாடு பதிபல வெந்ந் தாகப்
பொற்புடை மாட வீதிச் சுழியலிற் புனிதன் றுளி
லற்புடைத் தவத்த னுன கோதம னனுதி னுனே. (௬௮)

தேன்கண்ட மொழியுந் தானுந் திருச்சுழி கண்டு பண்டே
தான்கண்ட ஞான வாவிப் புனலிடைத் தாழ்ந்து மூழ்கி
வான்கண்ட போதி கண்டு வலங்கொண்டு சூழ்ந்து வெள்ளைக்
கூன்கண்ட மதிக்கோ டசன் சந்திதி குறுகி நின்றே. (௬௯)

இந்தமா னெனது பன்னி யிவனெமிக் கால மெல்லா
மந்தமில் கல்லாய்ச் சாப மொழிந்துமீண் டணுக லுற்றாள்
செந்தழல் வண்ண நேயுள் திருமணக் கோலங் காண
வந்தனம் வதுவைக் கோலங் காட்டுதி சுழியல் வாழ்வே. (௭௦)

வேறு.

வெவ்வி னைப்பய லுலெமை வேறுசெய்
கவ்வை யான தொழிந்திடக் காட்டுதி
நவ்வி நோக்கிக்கு மங்கல நாணணி
செவ்வி தாய திருமணக் கோலமே. (௭௧)

கங்கை சூடுஞ் சடைக்கறைக் கண்டனே
யெங்கள் கண்ணெதி ரேபெறக் காட்டுதி
மங்கை மாணிக்க மாலை மடந்தைதன்
செங்கை பற்றுந் திருமணக் கோலமே. (௭௨)

உரிய கன்னியும் யானு முவந்திடக்
கரிய மாமிடற் றாயின்று காட்டுதி
பெரிய மென்முலைச் சிற்றிடைப் பேதைக்குத்
தெரியல் சூட்டுந் திருமணக் கோலமே. (௭௩)

கையு மெற்கு நடமன்று காட்டினே
யைய நேமெய் யருளுடன் காட்டுதி
வையந் தந்தவன் மன்றற் சடங்குகள்
செய்ய வாய்ந்த திருமணக் கோலமே. (௭௪)

காவ லாவின்று காண் குறக் காட்டுதி
தேவதுத்துமி சின்னங் கறங்கிடத்
தாவில் சிந்தைத் தபோதனர் வாழ்த்துறத்
திவ லஞ்செய் திருமணக் கோலமே. (௭௫)

என்னப் போற்றி யிருடியும் பண்ணியு
மின்னைத் தன்ஞெரு பாலவைத்த வீரோ
யுன்னிச் சொன்னவை பாலுவந் தேமலாக்
கன்னிப் புன்னை நிழற்பொலி காரணம். (௭௬)

சித ரன்முனட் தேடியுங் காணொண
பாத பங்கயங் காட்டிய பண்புபோ
னாத நம்பர னும்பர்க்கு நாடகன்
கோத மன்மனக் கோட்டந் தணிபவே. (௭௭)

வேறு.

சிலைநெடும்பொற் கிரியான திருச்சுழியற் பரஞ்சோதி
விலைபடங்கா மணிகுயிற்றி வெயில்விரித்த மண்டபத்தே
கலைமடந்தை புணர்விரிஞ்சன் கடிமணத்தின் சடங்கியற்ற
மலைமடந்தை யுந்தானு மணக்கோலம் வாய்ந்திருந்தான். (௭௮)

ஆசைதருங் கண்ணனுக்குச் சக்கரமு மருச்சுனர்க்குப்
பாசுபத முங்கொடுத்த திருச்சுழியற் பரமேட்டி
பேசரும்பல் லியங்கறங்கப் பிறைறுதலம் பிகையுடனே
வாசமலர் மண்டபத்தின் மணக்கோலம் வாய்ந்திருந்தான். (௭௯)

கண்டவுடன் கௌதமனுங் கன்னிபொடி வீழ்ந்திறைஞ்சி
வண்டருங்கா ணப்பெறுதற் கரிதாய மணக்கோலம்
வண்டணியுங் குழலியுடன் காட்டினையே வயலூறிற்
ஞெண்டர்தொழுவ் கலியாண சுந்தரனே யெனப்புகழ்ந்தான். (௮௦)

நறையிதழித் தொடையானே நடத்தியமால் விடையானே
மறைபரவுஞ் சங்கரனே மலைமகளோர் பங்கரனே
பிறையரவு முடித்தானே பேரவையு ணடித்தானே
கறையணியுங் சுந்தரனே கலியாண சுந்தரனே. (௮௧)

செங்கைமழு வழலானே திருவரசு நிழலானே
பங்கயன்றே டரியானே பன்னகப்பொற் கிரியானே
வெங்கை யிபவரியானே மிகுபாவ கரியானே
கங்கையணி யுந்தரனே கலியாண சுந்தரனே. (௮௨)

மாலினிக்கு வேதாளசங்கை தீர்ந்த சருக்கம். ௩௩

புலியானே யுரித்துதித்தப் போர்த்தவனே திருச்சுழியற்
கலிபாண சுந்தரனே யெனவிமைஞ்சிக் காத்தருளென்
றெலியாழி விடமமுதா வுண்டானே விடைகொண்டே
சலியாது மகிழ்துங்கத் தவத்தோனும் பன்னியுமாய். (அ௩)

வடகுடக்கி லுபயந்தி மத்தியிலே வந்துடெருங்
கடல்சுழித்த பெருமானேக் கலிபாண சுந்தரனென்
றிடமுடை பெயராலோர் சிவலிங்க மிணியுயர்நிப்
படர்சடையோ னருச்சித்தான் பலமலர்கூ விளந்துவி. (அ௪)

நின்றகசிந் துள்ளுருகி யிரங்கிவிழி நீர்த்தும்ப
வன்றுமயக் கொழித்துடந் காட்டியின்று மெமையாண்டாய்
நன்றிதருந் திருச்சுழி னு கமே யின்றேபோ
லென்றுமெமைப் புரந்தருளென் றேகினு னிருந்தவத்தோன். (அ௫)

காலிரை காத்தானுங் காண்பரிய காலினர்செஞ்
சாலிவளஞ் சேர்சுழியற் றற்பரன்ற னருள்கிடைத்தே
யாலிணை வேதாளம் பிடித்தொறுத்த வல்லலெலா
மாலினிதீந் துயந்தாளென் றுரைத்தனனுன் மறைச்சுதன். (அ௬)

கௌதமச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௪௦௧.

மாலினிக்கு வேதாளசங்கை தீர்ந்த சருக்கம்.

ஆங்கதகேட் டகமகிழ்ந்து சவுனகனு மருந்தவத்தோய்
வாங்குசிலை றுதலணங்கு மாலினியென் பவடன்னே
வீங்குதடம் புயவலியால் வேதாளம் பிடித்ததுவு
நீங்கியதும் புகலெனலுஞ் சூதமுனி நிகழ்த்துவான். (க)

கந்திபலா மிகுநாடு கதலிபழுத் தகுநாடு
தந்தியினம் பயினுடு தகையாத புயனுடு
முந்துறுகே ரளநாடு மொழியவரு வளநாடு
செத்திருமா நிலைநாடு சேரமான் மலைநாடு. (உ)

மலைநாட்டிற் பலபதிக்கு காலகமாய் மனுரீதி
நிலைநாட்டித் தருமநெறி நீங்காம லோங்குகநர்

கொலைநாட்டுஞ் சுடர்வடிவாட் குலவுநெழித் தோட்கொழியிற்
சிலைநாட்டு மவன்புரக்குந் திருவஞ்சைக் களநகரே. (௩)

அந்நகரத் தனிபுரக்கு மவிரொளிமா மணிப்பூணன்
மின்னகுவேற் படைசுமந்து வீங்குநெழித் தடந்தோளான்
கன்னல்வரி வின்மதனுங் காமிக்கும் வனப்புடையான்
மன்னவர்மா முடியுரிஞ்சி வயங்குகளை கழற்காலான். (௪)

சொல்லேறு மியலிசையின் சுவைமாந்துஞ் சுடர்க்குழையா
னெல்லேறும் பெருவளமை வஞ்சியெனு நீணகரான்
வில்லேறும் கொடியுடையான் வெறிகமழும் பனந்தாரான்
கொல்லேறு நிகர்வலியா னேமரத னெனுங்கோமான். (௫)

ஏமரதன் றுனெடுநா ளருமகப்பே நில்லாமற்
காமதக னனைவழிபட் டருந்தவங்கள் கசிந்தியற்றித்
தாமரைப்பூற் தவிசுருக்குந் தளிரியலே போலவொரு
மாமகளை யினிதளித்தா னவனும மாலினியே. (௬)

மாறுதவுங் காமனுக்கு மாறுதவு மாலினிதன்
கோலவனப் பதற்குவமை யெவராலுஞ் சொலக்கூடா
ஞாலமட மங்கையரி னாகநகர்க் கன்னியரின்
மேலுலக வரம்பையரி னிணையிலலாண் மெய்ப்பாவை. (௭)

அரும்புயிதழ்க் கடுக்கைதனக் கலர்விழைத்துச் சைவலத்தைப்
பெரும்புனலி லேகிடத்தி யறலைமண லெனப்பிரித்துச்
சுரும்புபுழந் திசைமுரன்ற தொடையலணிந் திருஞ்செறிந்து
கரும்புயலே விண்ணேற்றி யகிற்றாமங் கமழ்குழலாள். (௮)

கூன்பிறைபோய்த் தலைசாயக் கொடுமரமு நான்கொள்ள
வான்புதிய நறுந்திலகம் வயங்கியவா னுதற்பேதை
மீன்பயிலும் வள்ளையென விழையுநர்நெஞ் சிருந்தாடத்
தான்பிரம னமைத்தமணி யூசலெனத் தகுக்குழையாள். (௯)

சேலைப்போன் மினிர்ந்துதுணைச் சிறுமானைப் போற்றுவா
வலைப்போற் கூரியவாய் மாவடுப்போன் மிகுவனப்பாய்க்
கோலைப்போல் விசையுளவாய்க் கூற்றைப்போற் கொலைத்திறத்தாய்
மலைப்போ தினிலலர்ந்த கழுநீர்போன் மதர்வழியாள். (௧௦)

இத்திரவில் விரண்டுளதே லிணைபுகலும் புருவத்தான்
கொந்தலர்சம் பகந்திலம்பூங் குமிழினை நாகியினுள்

மாலினிக்கு வேதாளசங்கை தீர்ந்த சருக்கம். இன

சுந்தரஞ்சேர் வாயாம்ப றெண்டையிதழ் தரளங்கை
கந்தரத்தைப் பணிலமென்றுங் கமுசென்றுஞ் சொல்லாமே. (கக)

அட்டமிட்டுத் தடித்திடங்கொண் டடிபரந்து புடைத்துவிம்மி
வட்டமிட்டண் ணுந்திறுகித் ததும்பிழுத்து வடம்பூண்டு
கொட்டமிட்டு வருங்காமன் குறும்படங்கச் சின்னதுமுக
பட்டமிட்ட மதயானைத் துணைமருப்பின் பண்ணுலையான். (கஉ)

காம்புரிகர் பசுந்தோளுஞ் செங்கார்தட் கைமலருந்
தேம்பியசின் னூலிடையும் வடத்திலைபோற் திருவயிறு
மார்பன்மணிக் கைக்குறங்கு மலவன்முளர் தானுமிழ்ப்
பூம்பதமச் சிற்றடியும் பெற்றவளப் பொற்பாவை. (கங)

இவ்வடிவு படைத்துடையா ளிலங்கிழைப்பூங் கொம்பன்னு
டெவ்வடுவேற் குடநாட னேமரதன் செல்வமன்னுண்
மௌவலம்பூங் குழல்வனிதை மாலினியென் பவளொருநாட்
கொவ்வையிதழ் மாதருடன் பூக்கொய்வான் குறிக்கின்றான். (கச)

பதியதனுக் கருகாகப் பாரிலிணை யிலதாக
வுதியர்பிரான் படைத்துளது நெருங்கியிருள் செறிந்தோங்கிப்
புதியமுறை மடலவிழ்த்துப் பொறிச்சுரும்பர் கவிழ்த்தநறு
மதுவொழுதி நாகாத மணக்கமழு மலர்ச்சோலை. (கரு)

பெருகொலியாக் கவிக்குலங்கள் பெயர்ந்தோடச் சரச்சரெனச்
சருகொலியுங் காற்றதனும் றழைமரக்கோ டொன்றொடொன்று
திருகொலியும் பூவைகிள்ளை மிழற்றொலியுஞ் சேர்ந்தடையும்
குருகொலியுஞ் சுரும்பொலியும் பிரியாத குளிர்ச்சோலை. (கக)

தள்ளாடுங் கொடியினிடை மடமாதர் சாயலென
வுள்ளாடுங் களிப்புடனே யுலவிமயிற் குலமொதுங்கக்
கள்ளாடு மடலவிழ்த்துக் காற்றாழிக் கலந்தறுகாற்
புள்ளாடப் பரந்துசெழும் புயலாடும் பூஞ்சோலை. (கஎ)

சண்பகம்பூம் புன்னைகுரா மிசைத்தளவற் தவழ்ந்தேற
விண்கதுவு மிலஞ்சிகளின் மல்லிகைகண் மிகப்படரத்
தண்கவிகை மலர்பரித்துத் தடங்களிற்றும் புனல்குடைத்து
பெண்களவ ரவர்கூடி விளையாடப் பெறுஞ்சோலை. (கஅ)

அந்தறாஞ் சோலையிற்போய்ப் போதுகொய்யு மருத்தியினும்
கொந்தலருந் குழன்மடவா ரிருமருங்குங் குழமிவரச்

சந்தரவின் ணரமகளிர் சூழநடு நாயகமா
வந்துலவுஞ் சசியேபோன் மாலினியென் பவள்வந்தாள். (௧௧)

மண்டலத்தின் வனப்பனைத்து மோருருவாய் வாய்த்ததுவோ
கொண்டலெழு மின்னொளியோ குனிசிலைவேள் செங்கோலோ
புண்டரிகத் திருமின்னோ நடந்துலவும் பொற்கொடியோ
கண்டவர்த மாருயிரோ மாலினியாக் கமழ்குமுலே. (௨௦)

தானுமுயிர்க் குயிரான தையலருந் தாழ்க்காது
வானறியுஞ் செழும்பூங்கா வனத்தினடு வுட்புகுந்து
பானலங்கட் சிலைப்புருவப் பவளவிதழ்ப் பசுந்தோகை
தேனெறியும் போதுகொய்து நாற்றிசையுந் திரிதருங்கால். (௨௧)

தாதாடு மலர்ச்சோலை நாப்பணிற்செந் தளிர் பரப்பி
மீதாக வுயர்ந்துவளர் செறிந்துபல விழுதான்று
மாதாரும் வான்பழுமா மரத்தினெடு நாளாயோர்
வேதாள நிருப்பனவன் கண்டனம் மெல்லியலை. (௨௨)

துடியிடையும் பணைமுலையுந் துவர்வாயும் குமிழ்மூக்கும்
கடிகமழும் கனங்குமுலும் கமலமுகத் திருவழகும்
பிடிநடையு மயிலியலும் பிணையணைய மதர்விழியும்
வடிவுமெதிர் கண்டுடனே வெளவினான் மாலினியை. (௨௩)

வடவிருக்கந் தனிவிறையும் வேதாள மாலினியாம்
விடவரவப் படநிதம்ப மெல்லியலைத் தீண்டலுமே
யுடல்பதறி யலமலந்திட் டுறுமூர்ச்சை யால்விழுந்தான்
மடலவிழும் குழன்மாதர் கண்டுவிரைந் தோடிவந்தார். (௨௪)

வந்தாவென் றெடுத்தனைத்து மடிமீதி லேகிடத்தி
முன்றானே கொடுவீசி முகவியர்வை தனையகற்றிக்
கொந்தாரும் குழன்மயிலுக் கென்கொலோ கோளென்றே
மைந்தார்கண் மனைநாடிக் கைத்துக்கிக் கொடுநடந்தார். (௨௫)

தந்தையுந்தா யும்பதறித் தளிரியலை மனைபுகுத்திக்
கொந்தலரும் பாயன்மிசைக் கிடத்தியுளங் குலைகுலைந்து
பைந்தொடியார் முகநோக்கிப் பாவையிவட் குற்றபொல்லங்
கெந்தவகை யென்னமற்றவ் வேந்திழையா ரெடுத்தாரைப்பார். (௨௬)

மாலினியும் யாங்கனாமா மலர்கொய்வா னருத்தியினும்
சோலையிற்போ யவரவர்கள் பரந்தெடுத்தோந் தாமலரை

மாலினிக்கு வேதாளசங்கை தீர்ந்த சருக்கம். (௧௯)

நீலவிழி மடமயிலுந் தமியளா யெமைநீங்கி
யாலடியி லணுகினு ளுடனெய்திற் றஞ்சிதென்றார். (௨௭)

ஈதுசொல்லக் கேட்டவுட னிழிவிழுந்த மரம்போலப்
பூதலத்தில் வீழ்ந்தலறிப் புலம்பிவிழிப் புனல்சோர
மாதயரத் துடனழுங்கி மாலினிக்கு வந்தவ்னைக்
கேதுசெய்வோ மெனத்தாதை யேமரத னேதுசெய்தான். (௨௮)

அந்தணர்க்கும் கடவுளர்க்கு மஃதியர்க்கும் பொருள்கொடுத்தான்
றந்திரத்தாற் கிரகநிலைத் தவறுக்காந் சாந்தியினான்
மந்திரத்தால் வெறியாட்டால் வரைந்துகட்டத் தகுமிரட்சா
பந்தனத்தாற் கோடிதிர வியமளித்தும் பயன்காணான். (௨௯)

கன்னியவ ளுளுறுத்துக் கருத்தழிந்து தடுமாறி
மின்னியமெய் விளர்விளர்த்து வேற்றுருவ மதுவாகி
யின்னலுற்றுக் கண்டவரும் வெருக்கொள்ளு மிடல்புதனை
மன்னவன்கண் டிளமுருகி மகடனிலு மெலிவானான். (௩௦)

வேறு.

மிடைந்தபூஞ் சோலை வையும் வெய்யவே தாளம் வாட்டக்
குடைந்தவண் டிமிர்பூங் கோதை வாடிய கோட்டந் தன்னு
லிடைந்துள முருகி நையு மிரணியத் தேரான் றன்பா
லடைந்தனன் முதிய கேள்விக் கோபில முனிவ னாங்கே. (௩௧)

எய்திய முனிவற் கண்டு பணிந்தினி திருக்கை யிய்ந்து
நெய்திகழ் வேலான் வாடி நெஞ்சநெக் குருகி நின்றான்
பைதிர மனைத்துஞ் செங்கோ லோச்சியே பரிந்து காக்கும்
பொய்தவி ருளத்தாய் வாட்ட மென்கொலோ புகறி யென்றான். (௩௨)

வினவலுங் குடநாட் டண்ணல் விளம்புவான் நவத்து ளீரென்
றனையென் னுயிரே போல்வான் மாலினி யென்னுந் தையல்
புனைமலர்க் குழன்மின் னாரோ டேகினுள் போது கொய்ய
வினயமா யிருந்த தந்தத் தண்டலை தனில்வே தாளம். (௩௩)

ஏந்திழை யலகை யாலே யிடைந்துள முருகிச் சோர்ந்து
காந்தியு மழுங்கி மேனி கவினழிந் தருவே ருளுள்
சாந்தி மந்திரங்க டன்னு ளொருசுற்றுந் தீர்ந்த தில்லை
பூந்திரு வாட்டம் பார்த்துப் பார்த்தமெய் புணர்த்தே னென்றான். (௩௪)

கூறிய துன்பங் கேட்டுக் கோபில முனிவன் கோதாற்
சீறிய வலிவே தாளந் தீண்டிய சங்கை தீர்த்து
காறிய மலர்ப்பூங் கோதை நவையிலா துய்வா ளாகத்
தேறிய வுண்மை யொன்றுண் டன்னது செப்பக் கேண் (௩௫)

பஞ்சவன் புரக்குந் தெய்வப் பாண்டிமண் டலத்திற் செல்வ
மிஞ்சிய பரிதி நாட்டிற் திருச்சுழி றத்தனின் மேனாள்
வஞ்சிதான் மருங்கும் பொன்னம் பெருமுலை யிமைய மங்கை
செஞ்சடைக் கரிய கண்ட னுடனின்பந் தினைக்கு மந்நாள். (௩௬)

மீன்பயில் கருங்கட் செவ்வா யுமையவன் விருப்ப முற்றே
மான்பயில் கரத்தி னானை வணங்கியொண் மழுவ லானே
கான்புனல் படியாத் தெய்வப் புதியநீர் நல்கா யென்னத்
தேன்பயில் கடுக்கை பாண்ண திருவுளத் தினிமை கூர்ந்து. (௩௭)

முக்கணன் றரையிற் றன்கை மூவிலை வேலா லுன்ற
வக்கணத் தெழுந்து வந்த வறலினற் காட்சி நோக்கித்
தக்கதே மலையா னுட வெனமனை தங்கை கோத்தந்
கொக்கவே திவலை சிந்தும் பாங்கினின் றுவகை கொண்டார். (௩௮)

முன்னமே மாக நீத்தம் வேணியின் முடித்த வண்ணல்
பின்னரும் பிலத்து ளாய்நீ பெருகென வழுத்த லானே
மின்னகு றுரைக ளென்னும் வெண்மல ரேந்தி யோதை
மன்னமெய்த் தொண்டர் போல வந்தது வதல நீத்தம். (௩௯)

குழலமே யிடமாக் கொண்ட கொள்கையாற் கங்கை முன்னோன்
சுழலமீ னுற்றாள் யாமத் தையலோ முகலி யின்பா
ரடியிசை யடைவோ மென்ன வன்புடன் வெகுண்டெ ழுந்த
படிவமே யாகுஞ் குலம் பதித்திட வோங்கு பாணி. (௪௦)

முத்தலைக் குடுமி யாலே யகழ்தலான் முத்து வார
மொத்தது பூமின் மேனா னுருற்றிய தவத்தா னம்ப
னித்தசா ருப முக்க ணிருமான மிகத்தே பெற்ற
சித்தியை யெய்க்கு நோக்கந் தீவினை போக்கு நீரால். (௪௧)

பக்கமிக் காறு யோங்கும் பணையொலிப் புணரி நீத்த
மொக்கவே யபேத மாகு மொண்ணலத் தாலே ஞாலத்
திக்கரும் பாகும் பாறு மிசைவதே யென்ன லாகு
மைக்களத் தவனே கண்ட வாய்மை யினின்பான் மாதோ. (௪௨)

மெய்யழி இசைக்கா தம்பம் பெடையொடு விளங்க வர்க்கம்
கொய்யழி சிகரி போதா சாரசம் சூரண்ட முள்ளல்
செய்யவே தியரு மந்தை மூவருஞ் செறிந்தா லொத்தங்
கய்யரு ரனையுங் காண வமர்ந்தன விசைந்து மாதோ. (௬௩)

கைவணங் காட்டுஞ் சூல தீர்த்தத்தைக் கௌரி நோக்கிச்
செவ்வணத் தண்ண றன்னேச் சிந்தையில் விழியிற் கண்டு
மெய்வணப் புனலி லாடி மீண்டிதோர் தீர்த்த மாக
மைவணக் களத்தாய் நல்கா பென்றடி வணங்கி நின்றான். (௬௪)

சூலத்தாற் கண்ட வாற்றா லிதன்பெயர் சூல தீர்த்தங்
காலத்தாற் படிவோர் தங்கன் பழவினை முழுதுங் காடி
சூலத்தார் விண்ணோ ராவர் மூழ்கிய நலத்தா லென்றே
யாலத்தா லிருண்ட கண்ட னுமைதனக் கருளி னானே. (௬௫)

அப்பெரு மடுவின் மூழ்கிச் சிவன்றிரு வடியிற் றுழந்தாம்
செப்பரும் பவங்க ளெல்லாம் பரிதிமுன் றியிர மாகு
மிப்பகைச் சங்க தோட நிமிடத்தில் விசிபட் டேகுந்
துப்பிதழ் மயிலை நீகொண் டேகுதி சுழிபற் கென்றான். (௬௬)

இந்தணி சடிவப் பெம்மா னெம்முயிர் காப்பா னெண்ணி
வந்தன னென்ன வேந்தக் கோபில ரடிபை வாழ்த்திச்
சிந்தையா சூலங்க ளெல்லாந் தீர்வது திண்ண மென்றே
சுந்தர மயிலைக் கொண்டே சென்றனன் சுவணத் தேரான். (௬௭)

சூன்றுகள் பலவுங் கண்டு நதிபல குறுகி நீங்கித்
துன்றுவெங் கானம் போக்குப் பதுக்கைகள் கழித்துச் சூளாற்
கன்றிய மனத்தா னீசன் கருணைசே ருளத்த னாகிச்
சென்றனன் பரிதி நாட்டுத் திருச்சுழிப் பதியிற் சேரன். (௬௮)

கண்ணுறக் கண்டா னேம ரதன்வள நகருங் காவும்
விண்ணுற வளர்ந்து நிற்குந் தருமதா வரத்தின் வீறும்
வண்ணவீ திகளுஞ் சைவர் மடங்களுஞ் சிகர வாய்ப்புந்
தண்ணுறங் கடுக்கைப் பெம்மான் கோயிலுந் தடம்பொற் றேறும். (௬௯)

கண்டுளங் குளிர்து சூல தீர்த்தத்தின் கரையி லெய்தி
முண்டசுத் திருவன் னானைப் புனலடை மூழ்கப் பண்ணி
மண்டலத் தரசன் னானு மூழ்கித்தன் வரத்தால் வந்த
வொண்டொடி யுந்தா னும்போ யுமாடதி யடியிற் றுழந்தார். (௭௦)

அடிபணிந் திறைஞ்சி நின்ற மாலினி யன்ன மன்னு
 னெடியபாம் பகல்வாய் விட்டு நீங்கிய மதியம் போலக்
 கொடியவே தாள சங்கக் கோளெலா மொழிந்து பண்டை
 வழவினி லிரதி வேட்கும் வனப்புடைப் பெதும்பை யானாள். (௫௧)

தனயைதன் னலகைத் தோடந் தீர்த்தருள் சம்பு வேயென்
 வினையொழித் தவனே நீயே துணைமறு புகல்வே நிலலை
 யெனையலர்க் கண்பார்த் தய்ய காப்பையென் றேத்தி மீண்டு
 கனைகழற் காலான் சென்று பதிபுகுந் துலகங் காத்தான். (௫௨)

மாலினி தன்னைத் தொட்ட வலியவே தாளன் றெய்வச்
 சூலதீர்த் தத்திற் றுலுங் கூடவே தோய்ந்த நீராம்
 சாலுமவ் வருவ நீங்கி நல்லுருத் தாங்கிக் கொண்டு
 மேலுல கதனைச் சென்றான் விண்ணவன் றானே யாகி. (௫௩)

புன்னையன் னிழலில் வாழும் புராதன பூமி நாதன்
 வென்றிடு குடக்க தான திசையிலோர் விலங்க லுண்டா
 லந்நெடு வரையி னுமம் பன்னகா சலமா மென்றே
 தொன்னெறிக் கேள்வி வல்ல சூதமா முனிவன் சொன்னான். (௫௪)

மாலினிக்கு வேதாளசங்கை தீர்ந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௪௫௫.

ப ன் ன க ச் ச ரு க் க ம்.

கேட்டுளங் கனியா நின்ற செளனகன் மீண்டுங் கேட்பான்
 றோட்டித ழியினான் றெய்வச் சுழியலி னயல தாகக்
 கோட்டுவான் பனக மென்னுங் குன்றுவந் துற்ற வாறு
 காட்டமாப் புகறி யென்ன விருப்பொடு நல்லவான் சூதன். (௧)

வேறு.

முனிவிர் கேண்மின்கண் முன்னொரு காலத்திற்
 கனிகள் சிந்தி மணங்கமழ் கூடலிற்
 பனிம திக்குலப் பாண்டியன் றன்வழி
 கனிசி றந்த நரபதி தத்தனே. (௨)

ஆல வாயர்க் குறுந்தொழும் பாயினு
 னுல வாயர்க் களித்த கருத்தினு

னூல வாபர் சரணத்தி லன்பினு
னூல வாபரை வாழ்த்திய லாசைபான்.

(௩)

தத்த மாறன் றரணி புரக்குநாட்
புத்த ரோடு சமணர் பொருந்தியே
சித்த ஓர்திரு நீற்றினை மாற்றுவான்
மெத்த மீறினர் தம்மத மேலிட்டு.

(௪)

புந்தி சற்று மிலாத புரவல
னிந்தை பாகிய சைவத்தி னின்றன
னந்த வில்லா நமது சமயத்தைச்
சிந்தை செய்தில னென்கொ லிவன்றிறம்.

(௫)

அடாது செய்வன செய்யு மவன்றனைக்
கெடாது போலக் கெடுக்குது மென்னவே
விடாது வன்மத் துடனோர் வினயமே
புடாத கோலத்தர் செய்ய வொருப்பட்டார்.

(௬)

வேறு.

சொல்லரும் பொருமை யாலே துணிந்திது கரும மாக
வெல்லையி லமணர் கூடி யவரவ ரினிது கற்ற
வல்லப வேள்வி யாற்றி மந்திர வாந் தன்னு
லொல்லையில் வரக்கண் டார்க ளரசுக்கு முரகத் தன்னை.

(௭)

பிறைபல நிரைத்து வைத்த தனை பழள் ளெயிறும் பேழ்வாய்க்
கறைதரு கவர்த்த நாடிங் கனலெழச் சுழல்செங் கண்ணு
நிறைபொறிப் படமும் வாய்ந்த வரியுட னெழிய பாம்புபக்
குறைவறப் பார்த்தா ரெண்ண முடிக்கலா மெனவுட் கொண்டு.

(௮)

பாந்தளே யறிவொன் தில்லாப் பஞ்சவன் கூட லுள்ள
மாந்தரா னவரை பெல்லா மூச்சினுள் மடிபட் பண்ணி
வேந்தனை யுக்கொ லென்றே யமணர்கள் விடுத்த லோடுங்
காந்திரிந் துருத்துச் செல்லக் கவுரியன் பதியை நோக்கி.

(௯)

மூச்சினுற் சிலபேர் மாண்டா ருடறனை முறுக்கி நீள்வால்
வீச்சினுற் சிலபேர் மாண்டார் வெருவியே முடிவு கால
மாச்சிதே தோவென் றோடிச் சசிசுல வரசன் முன்போய்ப்
பேச்சினுக் குளறி மன்னு வந்தது பெரிய பாம்பு.

(௧௦)

நீண்டமால் வரைபோற் றேன்றி நெருப்புக விழித்துச் சிற
மாண்டவர்க் கிலக்க மில்லை நொடிக்குளே வருமிக் கேவந்
தினமுன் றெலைப்ப தைய கருமமென் றிறைஞ்ச லோடு
மாண்டவன் சொக்க னுண்டென் றெழுந்தன னரசர் கோமான். (௧௧)

கடல்விட மமுத மாக வுண்டதுங் கடவுட் சொக்கன்
படவர வணிய தாகப் பூண்டதுஞ் சொக்கன் பாம்பை
வடவரைச் சிலைக்கு நாண வலித்ததுஞ் சொக்கன் வந்த
விடரொழிப் பதுவுஞ் சொக்க னென்பது துருவ மாக்கி. (௧௨)

தானவ னாகி நின்று தனுவினிற் சிறுநா னேற்றி
மீனவன் றொடுத்து விட்ட பகழிகள் விரைவிற் பாய
மானமில் லாத பொல்லா வமணரால் விடுத்த பாந்த
ளானது சின்னஞ் சின்ன மாயுயி ரிழந்த தன்மே. (௧௩)

அசைவிலா நகரந் தன்னை யழிக்கவந் துற்ற பாம்பு
திசையெலா மறியத் தத்தத் தென்னவன் சரத்தி னாலே
வசையுறத் துணிக ளாக வானுதி தெறித்து மீக்கொள்
விசையினிற் பறந்து தாழ்ந்து வீழ்ந்தது பரிதி நாட்டில். (௧௪)

மடலவிழ் கடுக்கைப் பூமி நாயகன் கோயின் மாடே
குடதிசை யதனிற் றேன்றி விளங்குமப் பெரிய குன்றம்
விடவர வுறுப்பி லொன்று வீழ்ந்ததால் விண்ணோர் போற்றப்
படிமிசை யதற்கு நாமம் பன்னக கிரியென் பாரே. (௧௫)

நண்ணிய வுரக சின்ன நரபதி பகழி யாலப்
புண்ணிய சிலத்தில் வந்து வீழ்ந்திடும் புனிதந் தன்னுற்
கண்ணுதம் கயிலை வெற்புக் கிணையதா மென்னக் கண்டு
விண்ணுளோர் புகழ்ந்து போற்ற வுயர்ந்தது பனக வெற்பு. (௧௬)

கோதமன் முதல்வ ராய முனிவரர் கூடிப் போற்ற
மாதவர் குழுமித் தத்தம் யோகத்தில் வதித்து வைக
வேதியர் முதலோர் போற்ற வலங்கொண்டு வரங்கள் வேண்ட
வோதரு கயிலை யென்ன வாய்ந்தது பனக வோக்கல். (௧௭)

வரையர மகளிர் வானத் தரம்பைய ரியக்க மாத
ருரககன் னியர்க ளெய்திச் சிலம்புகு யுச்சத் தேறி
யருவியஞ் சனைக ளாடி யவரவ ருலாவித் காவில்
விரைமலர் கொய்ய நாளும் வாய்ந்தது பனக வெற்பு. (௧௮)

சித்திரத்துவசன் சாபத்தீர்ந்த சருக்கம்.

௬௫

நிகரிலாப் பரிதி காட்டி னின்றிடும் பனகக் குன்றச்
சிகரத்தை லெழிந்து ரத்தே கண்ணுறத் தெரிசித் தாலும்
புகலொனாப் பாவ மெல்லாம் புலாலநர் துவரைத் தேடிப்
பகலவன் மன்னைக் கண்ட பனியெனப் பறந்து போமால். (௧௧)

இத்திற மல்லான் முன்னு ளெந்தையார் சுழிய மன்னிற்
சித்திரத் துவச னென்னும் கின்னரர் தலைவன் சேர்ந்து
மெய்த்தவத் தவலால் வந்த சாபமுந் தீர்ந்து மீண்டு
சுத்தனென் றுயர்ந்தா னென்னச் சூதமா முனிவன் சொன்னான். (௨௦)

பன்னகச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௪௭௫.

சித்திரத்துவசன் சாபத்தீர்ந்த சருக்கம்.

உரைத்தவை யனைத்துக் கேட்ட சவுனக ஹவந்து மேலோய்
வரைத்தடங் குவவுத் திண்டோ ளவனுக்கு வாய்த்த சாப
நிருத்தனார் சுழிய மன்னி னீங்கிய தென்னு நீர்மை
கருத்துடன் பகர்தி பென்னப் புகலுவான் கடவுட் சூதன். (௧)

அந்தரத் தவர்பொன் னாட்டிற் பாதலத் தகில வைப்பிற்
சின்தையா லெங்கும் போய்ச்சஞ் சரிக்குங்கந் தருவர் கோமான்
மந்தரா சலப்பொற் றோளான் சித்திர வாகு மைந்தன்
சந்தர வடிவின் மிக்கான் சித்திரத் துவச னென்பான். (௨)

தாமரை முகத்தான் பார்வைத் தாமரைக் கருணைக் கண்ணான்
றுமரைக் கையான் செய்ய தாமரை யனைய தாளான்
றுமரைப் பொருட்டில் வைகுந் தளிரியல் பிரியாச் செல்வன்
றுமரைப் பகழி வேளும் விருப்புறும் வனப்பிற் றக்கோன். (௩)

பூவியன் மாலை மார்பன் பொருவறு வயிரப் பூணன்
காவியங் கண்ணார் நெஞ்சங் கவர்தரக் கனிந்த சொல்லா
னோவியர் பேதங் கண்டே யெழுதொண வுருவம் பெற்றான்
றேவர்கோன் மகிழ்ச்சி கூருஞ் சித்திரத் துவச னோர்நாள். (௪)

தன்னுயிர்த் தோழ ரோடுங் சூழமிய தானே யோடும்
பொன்னெடுந் தேரி லேறிப் பூதல வைப்பில் வந்தான்

முன்னவ ன்னைய காட்சி முற்கல விருடி யென்டான்
மன்னியெந் நாளும் வைகு மாச்சிர மத்தின் மாடு.

(௫)

விண்புக வுயர்ந்த காட்சி வியப்புறு பொழில் நேகந்
தண்பல சுகந்தச் சூழல் சதம்பல வனம நேக
மொண்புது முகைப்பூங் காவி யோடையின் கிடங்க நேகம்
பண்பயில் சுரும்பு லாவு பங்கமத் தடம நேகம்.

(௬)

ஆங்கணுற் திருக்குங் கேள்வி முற்கல ருருமைப் பேதை
வாங்குவிற் புருவ வேற்க ணுண்ணிடை மயிலின் சாயற்
கோங்கரும் பனைய கொங்கை வெண்ணகைக் குமுதச் செவ்வாய்ப்
பூங்கொடிப் பொன்னம் பாவை போலுஞ்சுப் பிரபைப் பூவை.

(௭)

நல்லொளி யென்னும் பெண்மைப் பெருமித நாரி யோர்நாள்
வல்லிய ருடன்போய்ப் பூங்கா வனத்திற்பந் தமனை யூசல்
சொல்லரும் கழங்கிங் வெல்லாம் பயின்றுமெய் வியர்த்துச் சோர்வா
லொல்லையிற் சென்றா டெண்ணீ ராடுவா னோடை நோக்கி.

(௮)

சென்றனள் செல்லு மின்னைச் சித்திரத் துவசன் கண்டான்
மன்றலங் குழலா டெய்வ வனப்பெலாந் குறிப்பாற் பார்த்தா
னின்றிது நமக்கு வாய்ப்பென் திரதம்விட் டிறங்கி முன்னே
நின்றனன் நிகைத்து வஞ்சி நெருப்புக விழித்து நின்றான்.

(௯)

இரந்துபி னின்ற காலை யிவனமக் கிணங்க மாட்டான்
கரந்துரு வலிதிற் கொண்டு போவதே கரும் மென்று
விரைந்துபூங் கூந்தல் பற்றி யீர்த்துத்தேர் மீதி லேற்ற
வரந்தையா லலறிப் பேதை கூப்பிட வகன்றா னண்ணல்.

(௧௦)

வஞ்சிநுண் ணிடையாள் கண்ணீர் வழிந்திட நடுங்கி மாழ்கி
யஞ்சியுள் றுருகிக் கூப்பிட்ட லறுதல் செவியிற் றுக்கச்
செஞ்சடை முனிவன் சீறித் தியானமந் திரத்தாற் நிண்டேர்
மிஞ்சிடா துடனே மீட்க விஞ்சையன் மீண்டான் நேர்மேல்.

(௧௧)

தூண்டிய கொடிஞ்சித் திண்டேர் கடுப்பினிற் திரும்பித் தொல்லை
யாண்டகை முன்னர் நிற்ப விஞ்சையர் தலைவ னஞ்சிப்
பூண்டவிப் பிழைக னைய பொறுத்தியென் னவும்பொ ருமன்
முண்டவெங் கோபங் கொண்டு முற்கல விருடி வாக்கால்.

(௧௨)

தேவர்கட் கிணைய னுங்கந் தருவனா கியுரீ வெய்ய
பாவவல் லரக்கர் செய்யும் புலைத்தொழில் விழைந்த பண்பான்

மேஷயிவ் வருவ நீங்கி யிராக்கத வேடந் தாங்கிப்
பூவுல கணைத்துஞ் சென்றே யுழலுதி போதி மென்றான். (௧௩)

என்றுதன் மடமா னைக்கொண் டேகினான் முனிவ னில்லி
ஸன்றவன் மொழிந்த சாப மரைக்கணந் தாழ்த்த தில்லை
நின்றவ னுடனே கோர நிகாசர வருவம் பெற்றுச்
சென்றன னறிவு நீங்கித் திரைக்கடற் புவன மெங்கும். (௧௪)

கருமலை நடக்கை பெற்ற தோற்றத்தின் காய னாகி
யிருபிறை முகிலுட் டோன்றும் படியெனு மெயிற்ற னாகித்
திரிவுறச் சுழற்றிப் பார்க்குந் தீத்தெறு கண்ண னாகி
விரிதர நிரிந்த குஞ்சி செக்கரின் மிக்கா னாகி. (௧௫)

அதட்டுவா னடவி யெங்கு நிலைப்பிலா தலைந்து தாழ்ந்த
வுதட்டினை யதுக்கி நிற்பா னோடுவா னுணவு தேடிச்
குதட்டுவான் வெறுவாய் மென்று குறுகுறு விழித்துப் பார்ப்பான்
பிதற்றியே புலம்பிக் கொண்டு திரிந்தனன் பெரும்பா ரெங்கும். (௧௬)

காடொன்றே பதுக்கை யொன்றே கடற்கரைக் கழிக ளொன்றே
மேடொன்றே பள்ள மொன்றே வெற்பொன்றே விடர்க ளொன்றே
நாடொன்றே நகர மொன்றே நவையுடன் வெகுநாட் பட்ட
பாடொன்றே வொன்றே தீய நிகாசரன் நிரிந்த பக்கம். (௧௭)

முன்னரே தவத்தின் மிக்க முற்கலர் சபித்த னாலை
யன்னதற் கிறுதி வாய்மை பெற்றுய வறிந்தா னில்லை
பின்னரெத் திறத்தாற் றீரு முலகத்திற் பெரியோர் வாக்காற்
சொன்னதே பலிக்கு மல்லா னொழியுமோ சாப தோடம். (௧௮)

எலும்பின்மேற் சரும மூடி யிருக்கையு நிலைப்பு மின்றிப்
புலம்புட னரற்றிக் கொண்டே யிராப்பக றுயிலும் போக்கி
நலம்பெறு பாண்டி நாட்டு நதிவரை பலவு நீங்கித்
தலம்பல கண்டு கண்டான் பன்னக சயிலந் தன்ன. (௧௯)

ஏறினான் பனகக் குன்றி லேறுமுன் தலவி சேடப்
பேறுதா னரக்கன் பெற்ற பெற்றியா லறியு தோன்றித்
தேறிநா னிழைத்த திங்கான் மாதவன் சினந்து சாபங்
கூறினா னிவ்வா றானே மென்பது கருத்துட் கொண்டு. (௨௦)

சித்தமே தெளிந்து நின்ற சித்திரத் துவச னென்பா
னித்தல மல்லா னந்தீங் ககற்றுறு தலம்பே நிலை

பத்தியா லிங்கே நானூம் பயின்றிடர் தீர்வோ மென்றே
யுத்தர திசையை நோக்கிச் சென்றன னுவகை யாக. (௨௧)

தெண்டிரைக் கடனஞ் சுண்ட கண்டனே சிறுமைப் பொல்லேன்
கொண்டதோ ரரக்க வேடக் கொடுமையென் றொழிப்பா யென்றே
விண்டவா ரயிர்தச் சொல்லி னிரக்கமாச் சொல்லும் வேளை
கண்டனன் தவத்தில் வைகுங் காலவ விருடி தன்னை. (௨௨)

காண்டலு மிவரே யெம்மைச் சபித்தழற் கலரா மெந்தை
பாண்டகை யருளாற் றுன்ப மகலுமென் றுளத்தி னெண்ணி
நீண்டதோர் கரிய சூன்ற நிலத்திடை வீழ்ந்த தென்ன
மூண்டபே ரன்பி னோமீம் வீழ்ந்தனன் முனிவன் றுளில். (௨௩)

இறைஞ்சலுந் தவத்தோ னையுந் மெழுகென வெழுந்தான் பின்னர்
மறஞ்செயுந் தொழிலாற் பேதை மயிர்பிடித் திழுத்த வாற்றா
மறஞ்செய்த பழிவ னிவ்வா றுகெனச் சபித்தான் பண்டைத்
திறஞ்செய்வே மஞ்சல் யாமிங் குற்றவை செப்பக் கேண். (௨௪)

படவர வணிந்த பெம்மா னருளது கிடைக்கும் பண்பாற்
கடலிடைத் திகழும் வெற்புக் கந்தமா தனத்தின் பாங்கர்
மடலவிழ் கமலக் குட்ட மருங்கினி னெருங்கு காவி
விடமுறுந் தலத்த னாகி யநேகநா ளிருக்கின் றேனை. (௨௫)

நின்னைப்போற் சூளுர வேட நிசாசர னொருவன் வந்து
பின்னிட்ட கதிரிற் பற்றிக் கழுத்துறப் பிடித்து வீக்க
வுன்னிக்கோ கோவென் றஞ்சி யோலமிட் டரற்றும் வேளை
யென்னைக்காத் தருள வாங்கே வயிரவக் கடவு ளெய்தி. (௨௬)

வெளவியே யுயிருண் னுமுன் சூலத்தை மார்பி லூன்றி
வெவ்வலி யரக்க ஞ்வி நமனுக்கு விருந்த தாக்கி
யெளவியந் தீர்த்தான் றுத்தி யகல்பணப் பகுவாய்ப் பார்தள்
கௌவிய தேரை மீண்டா லெனவெனை மீட்டுக் காரி. (௨௭)

உயிரவ மாகா வண்ணங் கழிதுவந் துய்யக் கொண்ட
வயிரவக் கடவுள் செந்தா மரைமல ரடியில் வீழ்ந்து
பயிற்றந் தவத்தி னின்றேன் பாதகன் கெடுத்தா னென்னைச்
செவிரறு முறுதி யாகக் கூறெனைக் கடவு டேர்ந்து. (௨௮)

எல்லையி லரக்க ராஜே ரிவனுனை யிருக்க வொட்டார்
மல்லலம் பாண்டி நாட்டுண் மணியெனும் பரிதி நாட்டிற்

சொல்லருஞ் சுழியல் வாழுஞ் சுடருளைப் புசக்கு மாண்டே
யொல்லையிற் செல்க வென்ன விடைகொண்டிங் குவந்து வந்தேன். ()

புன்னைநன் னிழலான் மன்னைத் தெரிசித்தேன் புன்மை தீர்த்தேன்
மின்னைநே ரிடையாள் பங்கன் விருப்புறந் தலம தாகு
மிந்நிலந் தன்னிற் தீர்த்தஞ் சிவலிங்க மியற்றி நின்றே
னன்னிலைப் பேறு பெற்றே நவையொரீஇ யிருக்கின் மேனாள். (௩௦)

வருத்தமா யுலகி னீழ வாயிர வருடத் தெல்லே
கருத்தழிந் துலைந்த தல்லாற் பயனென்றுங் கண்டா யில்லை
திருத்தமாஞ் சுழியன் மூதா ரடைந்தகந் தெளிந்து நின்றாய்
நிருத்தனா ருளாற் றன்ப நீக்குதும் வருக வென்றே. (௩௧)

கடிதினிற் கொண்டு சென்று காலவ தீர்த்தத் தெண்ணீர்
படியெனப் பணிப்ப மூழ்கி யெழுந்தனன் பாவ நீங்கிக்
கொடியவல் லரக்க வேட நீரின்மேற் குமிழி யாக
வடிவினி லுயர்ந்தான் காமன் வனப்பிற் பன் மடங்கு வாய்ப்ப. (௩௨)

தீங்கொழித் தருகில் வந்து சித்திரத் துவச னென்பான்
பூங்கழ லிறைஞ்ச லோடுங் காலவன் புகழ்ந்து வாழ்த்தி
யாங்கவன் மன்னைக் கொண்டு புரகர னடியிற் றுழ்வான்
றுக்கருங் களிப்பி னோடுஞ் சினகர வாயில் சார்ந்தான். (௩௩)

படப்பொறி யரவம் பூண்ட பரமனைப் பரிதி நாட்டி
னடப்பொது வனைப்பி னாக கரத்தனை நம்பன் மன்னைத்
தடப்பொழிற் சுழிய லானை யிருவருந் தவிற் றுழ்ந்தார்
திடக்கந்த ருவன்றன் முன்னே தோன்றிற்றுக் கொடிஞ்சித் திண்டேர்.

அத்திறந் தன்னிற் கோர வரக்கவே டத்தை மாற்றி
யித்திறந் தந்தான் மன்னைப் புகழ்ந்தினி னிறைஞ்சி வாழ்த்திப்
பத்தியாற் சுழிய லெந்தை பதம்பணிந் தெழுந்து தேர்மேற்
சித்திரத் துவச னேறிச் சென்றுதன் னுலகஞ் சேர்ந்தான். (௩௪)

செஞ்சடைக் கரிய கண்டன் றிருச்சுழிப் புலன நாதன்
கஞ்சன்மா லறியாச் சென்னி காலுடைக் கால காலன்
பைஞ்சிறைக் கிள்ளை யாகென் றொருமுனி பகர்த்த சாபம்
விஞ்சையன் மனக்குத் தீர்த்தா னென்றனன் பேன்மைச் சூதன். ()

சித்திரத்துவசன் சாபந்தீர்த்தசருக்கம் முற்றிற்று.

சித்திராநுபன் சாபந்தீர்ந்த சருக்கம்.

இருசெவி குளிர ரோமம் புளகெழ விருந்து கேட்டுப்
பெருமகிழ் தூங்க மேன்மைச் செளனகன் பெருமை யுள்ளா
யொருமுனி பகர்ந்த சாபம் விஞ்சையற் கொழிந்த காதை
கருணையிற் புகறி யென்னைச் சூதன்கட் டிரைப்ப தானான். (க)

வேறு.

தருமங்க டிரண்டொன் றெனவேயுருச் சார்ந்த மெய்யன்
கருமங்க ளறிந்துயர் கல்வியி னான்மி ருந்தோன்
மருமந்திகழ் நூலினன் வேணியன் வல்ல வேங்கைச்
சருமம் புனையும் பரமன்சரி தத்த னானான். (உ)

காலம் பலகண் டறியும்பழை யோன்மெய்ஞ் ஞான
சீலம் பலதங் கியாடுருடைச் செவ்வி யாளன்
மூலம் பலதின் றொழுகும்முதி யோன்வி சால
ஞாலம் புகழுந் தவன்குடை நாத னானான். (ங)

கல்லால நிழற்பொலி காரணன் காட்டுங் காட்சி
யல்லாற் பிறிதொன் றுமிலென்ப தறிந்த நீரா
னெல்லா வுயிர்கட்கு மிரங்கு மிரக்க முள்ளோன்
சொல்லா ரணனும் நிசாகர னென்னுந் தூயோன். (ச)

தலையாய தவத்து நிசாகர னென்னுந் தக்கோன்
றொலையா விரதங்கள் சரித்தமெய்த் தூய்மை யாள
னிலையாய் கலிமூல மருந்தித்த லிச்சை யாலே
பலநாட் டிரிந்தா னனபாரணம் பண்ண வேண்டி. (ரு)

மற்றோர் மனேசென்று கேட்டுண்ண மனம்பொ ருந்தான்
பற்ற யழைப்பா ரவரில்லிலு முண்டி பாரா
னுற்ற ருயிர்கட் குபகா ரமிலாத தாக
நற்றபத னெண்ணினன் சிந்தையி னாடிச் சென்று. (சு)

கதிர்கொய்தே வறிதாம் பணைப்பாரிற் கதிர்மு திர்த்தே
யுதிருநெல் லெடான்பல பறவைக்கிஃ துண்டி யென்றே
யெதிருநீர் விடாத் * தோரையிற் பலனிலென் றுன்னிச்
சதிரி னோடுபோத் தொவ்வொரு நெல்லதாத் தானெடுத்து. (எ)

கைநோவ முகத்தினில் வேர்வெழக் காந்தி வாடி
மெய்சோர விருந்தரி திற்கவர் வெண்ணெ லீட்டி
மொய்வார் சடையா னமுதாக்கிய மூரல் பாகஞ்
செய்தா னதிதிக்கொருபங்கு செலுத்தி யாங்கு. (அ)

தன்பங்கு பிரித்த புழுக்க லுண்ணச் சமைத்தே
மின்பங்குடை பெந்தையெச் சிந்தையின் மீதி ருத்தித்
துன்பம் கெடுத்தா ளெனத்தாளிணை சென்னி ருடி
யின்பங்கொ டிருந்தனன் மானத பூசை யின்கண். (ஆ)

அந்நேர மோர்விஞ் சையனந்தர மார்க்க மாகத்
தன்னே ரிலாத முனிதன்னிடைச் சார்ந்து பார்த்தான்
மூன்னே யுணவு மிவன்மூடிய கண்ணு மாப
தென்னே யிதுகாண் குதுமென்றுத னெஞ்சி னெண்ணி. (க0)

தூயர்க்கு மூன்று புவனத்தன் னாவந் தோன்ற
தீயர்க்குத் தத்தம் கருமம் தெரிபாமை தின்னை
மாயிற் செயலும் வினைச்சித்திர ரூப னும்கோர்
மாயக் கிளிபாகி னிசாகரன் மாட்ட ணைந்து. (க௧)

விசைகொண்டு பறக்கு னொடிக்குள் விரைந்து மீளுந்
திசையெங்கணுந் குழு மருந்தவன் செய்கை பெண்ணு
கசையினிற் றுனறி யுஞ்சில வார்த்தை நல்கு
மிசையும் பசியாற் கவளத்தை யினிது நோக்கும். (க2)

மேலாயவ லுண்ண விரும்பிய போன கத்தைக்
காலாற் கிளறித் திகழ்முக்கினுற் றட்ட ழித்து
வாலாற் சிறகாற் கொடுமணன் மண்க றிவித்
கோலா கலஞ்செய் ததுபின்வருங் கோளெ னுது. (க3)

காற்றான் மழையான் மழையூறி கலந்தி டிக்கு
மேற்று லசைவென் ளளவேனு மிலாது வெள்ளை
கீற்றான் றிருப்பூ சையிற்பற்றெந் தின்ற நெஞ்சந்
தோற்று மதிபஞ் சுகமென்செய்துஞ் சோர்வ துண்டோ. (க4)

அரிதாய தியானமா வாகன மாச னம்பின்
மருபாத்திய வர்க்கிப வாசம னஞ்செய் தானம்
வருமவத்திர கந்தபுட் பஞ்சாபம் வாய்த்த தீபம்
திருநெய்வே தனம்பிர தெக்கிணந் தெண்ட னென்றே. (க5)

இயலமுப சார மீரெட்டு மிணங்க நெஞ்சின்
முயலுஞ் சிவபூசை வழாது முடிந்த பின்னர்ச்
செயலுண் பதெனக் கருதித்தவச் செல்வன் பார்த்தா
னயல்சிர்த மணுண்ட வனந்தனை யஞ்சு கத்தை. (௧௬)

*
ஈதேதென ஞான திருட்டியி னெண்ணிக் கண்டு
தாதேறிய கொன்றையன் செஞ்சடைத் தையல் பாக
மாதேவ பூசை முடித்தேத்திமற் றுண்ப தற்குத்
தீதே புரிந்தா யடவிஞ்சைய சித்ரா ரூபா. (௧௭)

பன்னுள் வருந்திக் கொணர்ந்தீட்டிய பாளி தத்தை
நன்னாவி லின்பம் பெறநானருந் தாத வண்ண
மின்னாசெய்த விஞ்சைய நீகிளியென்ன வெய்யா
கின்னாள் வரைக்குந் திரியென்ன நிகழ்த்தி னானே. (௧௮)

மூட்டப் படருங் கனலென்ன முனிந்து மேலோன்
கோட்டத் தொடுசொன் மொழியாலவண் மேன்மை குன்றிச்
சேட்டைத் தனத்தா லவமாகிய சித்ரா ரூபன்
காட்டிற் கிளியாத் திரிந்தானெடுங் கால மெல்லாம். (௧௯)

மேலோர் பசித்தண் பதற்கேதம் விளைத்த பேரும்
காலாறி யானீ ருணும்போது கலைத்த பேரும்
மாலா லிணங்குஞ் சமயத்திடர் வைத்த பேரும்
வேலா வலயத் துழன்றேநா கத்தில் வீழ்வார். (௨௦)

இராதேர்வது மில்லை யிருப்பிட மென்ப தில்லை
தெரிவான் சிறைக்கிள் னைகடம்மொடுஞ் சேர்வ தில்லை
தரியா மனதாத் தனியேயெங்குஞ் சஞ்ச ரித்துத்
திரிவா னவன்றத் தையதாகிய சித்ரா ரூபன். (௨௧)

வானந் தடவும் பெரும் பூதா வாய்ப்பறந்துங்
கானஞ் சிறுதூ றுகள்பற்பல கண்டு கண்டுந்
தேனுந்து வாச மலர்ச்சோலைகள் சேர்ந்து சேர்ந்து
மீனின் கொடியான் றிருநாட்டினின் மேய தன்றே. (௨௨)

உ வ று.

ஆயிர வருட மிவ்வா றலைந்தகந் தருவக் கிள்ளை
மாயிரு ஞாலத் திற்கோர் மணியெனுஞ் சுழிய றன்னின்
மீயுயர் கோயின் முன்னும் புண்ணிய விருக்கக் கோட்டிற்
முயிலு மினியா னைப்பார்த் திருந்தது தனிமை நீங்கி. (௨௩)

முன்னர்த்தன் பிறப்புஞ் செய்த வகந்தையு முனிவன் மன்னான்
மன்னிய பழுவங் கிள்ளை பாயதுங் கடல்கூழ் வைப்பி
விண்ணலும் றலேந்த வாறுங் கரதலா மலக மென்னத்
தன்னகத் தறிந்து கொண்டான் றலவிசே டத்தின் பாங்கால். (௨௪)

இனிமறு புகலு மில்லை யிவிடம்விட் டேகொ ணுது
பனிமதிற் கண்ணி யானே புரப்பனென் றுள்ளம் பற்றிப்
புனிதனா் கோயி மன்னே வலங்கொளும் போது மேற்கிற்
மனிதுதற் கண்ண னுங்கோர் சைவவே டத்த னாகி. (௨௫)

மாவடி யதனி னின்றான் வருமொரு கிளியைக் கண்டா
னாவலாற் செங்கை காட்டி வருகவென் றழைத்த லோமிந்
தாவினா துடனே வந்து சரணடைந் திழைஞ்ச நோக்கித்
தேவர்கோன் கருணை கூர்ந்து திருவுளத் திரக்கம் கொண்டு. (௨௬)

நூனமா மபிவிற் றெண்ணீர் கையினி லள்ளி நாதன்
மோனமந் திரத்தைச் சொல்லி முகந்தனி விழைத்த லோமிங்
கானவன் கிள்ளை வேடங் கரந்துகந் தருவ னாகி
வேனில்வேள் வெட்க நின்றான் மறைந்தனன் விடையின் பாகன். (௨௭)

தன்னுருக் கண்டான் காணன் மனக்குருக் காட்டி னானே
மின்னுருக் கொண்டி காட்டி மறைந்ததோ வென்ன வீரன்
பொன்னுருக் கொண்ட கோயில் வாய்தலின் புறத்துப் போந்து
மன்னுருக் கங்கொண் டேத்தி வழத்தினுன் சுழியல் வாழ்வை. (௨௮)

வேறு.

பங்கயக் கண்ணைய னறிபாப் பரஞ்சுடரை
வெங்கயத்தோல் போர்த்த திருமேனி நாயகனைக்
கங்கையைச் சூழ்தனை யின்றகண்டு கொண்டனனென்
றங்கை புடைத்திசையான் மகிழ்ந்தாழிப் பாடினனே. (௨௯)

எண்ணிய வெண்ணமெலா நமதெண்ணத் தின்படியே
நண்ணுமொரு கால நடுங்காதே நன்னெஞ்சே
விண்ணவர் விண்ணவனாத் திருமேனி நாயகனைக்
கண்ணுதல்வாழ் வைச்சுழிய மனிற்கண்டு கொண்டேனே. (௩௦)

வெய்ய பிறப்பதனான் மிகவே தடுமாறி
நைய வினித்துயரான் மனமே நடுங்காதே
மெய்யனைத் தென்சுழியற் திருமேனி நாயகனைக்
கையல ரிட்டிழைஞ்சித் தொழக்கண்டு கொண்டேனே. (௩௧)

திருத்துவா ரில்லாமம் செயலேது மில்லாமல்
வருத்தமுடன் மனித்த மனமே மயங்காதே
விரித்த சடையானைத் திருமேனி நாயகனைக்
கருத்துட னேசுழிய மனிற்கண்டு கொண்டேனே. (௩௨)

ஏதமுடன் பலநாட் டவித்தெய்த் திடைந்தோமே
பாதா வில்லையென மனமே யழுங்காதே
வேதனை நாரணனைத் திருமேனி நாயகனைக்
காதலுடன் சுழிய மனிற்கண்டு கொண்டேனே. (௩௩)

மாநிலமும் விசும்புந் திருமாலு நான்முகனு
மேனமு மன்னமுமா யின்னு மறியார்கள்
வேனின் மதனையடுந் திருமேனி நாயகனைக்
கானந் திகழ்சுழிய மனிற்கண்டு கொண்டேனே. (௩௪)

ஆவ தறியாம லவமே கிளியாகிப்
பாவ மிழைத்தோமே மனமே பதறாதே
தேவர் பெருமானைத் திருமேனி நாயகனைக்
காவ லருஞ்சுழிய மனிற்கண்டு கொண்டேனே. (௩௫)

ஆண்டு தொழும்புகொள்வா னமதல்ல லைத்தவிர்ப்பான்
வேண்டும் வரந்தருவான் மனமே மெலியாதே
பூண்ட பணியானைத் திருமேனிப் புண்ணியனைக்
காண்டச் சடையானை யின்றுகண்டு கொண்டேனே. (௩௬)

என்று புகழ்ந்தவுட னெழிலார் பிறைச்சடையார்
வென்றி மழுப்படையார் திருமேனி நாயகரு
ரன்மவனுக் கருள வுற்றதந்த ரத்திழிந்து
பொன்றிஈழங் கிரிபோ லொருபுட்ப கந்தானே. (௩௭)

தேறின சிந்தையினன் றிருமேனி நாயகனைக்
கூறி யடிபணிந்து விடைகொண்டு புட்பகத்தி
லேறி மகிழ்வுடனே யிமையோர்கள் கொண்டாட
வீறுள தன்பதியிற் சென்றுவீற் றிருந்தானே. (௩௮)

கற்றைச் சடையானைக் கலியாண சுந்தரனை
வெற்றிப் படையானைத் திருமேனி நாயகனை
யுற்ற விடையானை யுடையானை யெட்டுலிங்கஞ்
சுற்றி யிருக்குமென்றே மறைச்சூதன் சொன்னானே. (௩௯)

சித்திராஸுபன் சாபந்தீர்ந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

அட்டலிங்கச்சருக்கம்.

செப்பச் செளனகனும் தவத்தாய் திருச்சுழிப்
லப்புச் சடையானைச் சுற்றியட்ட லிங்கமவை
மெய்ப்புற் றிருப்பதெலாம் வகையா விளம்புகெனத்
தப்பற்ற கேள்வியினும் புகல்வான் மனிச்சூதன். (௧)

வேறு.

அருக ரேவிய பாம்பன்று செழியன்கை யம்பின லுயிர்மாண்டு
பெரிய மாமலை யாயபோ தன்னதின் வானுதி பெயர்ந்தோடிப்
பரிதி நாட்டினின் வீழ்த்தொரு குன்றெனத் திகழ்த்திமம் பண்பாலே
யரசர் கோமகன் காண்குறும் விருப்பினும் சுழியலி லடைந்தானே. (2)

மருவு சூலதீர்த் தம்படிந் தாடிவெண் ணீறெழில் வரச்சாத்தித்
தரும தாவரம் வலங்கொளச் சூழ்த்தரன் சந்திதி தனில்வீழ்து
பரவி நாயினேன் றனைப்புரந் தருளென விடைகொடு பார்வேந்தன்
கருணை யாற்சென்று பன்னகப் பொருப்பினேக் கண்ணுறக் கண்டானே.

சுற்றி யெங்கனும் பார்த்தனன் சிவனுக்குச் சுதலமித் தலமென்றே
கொற்ற வன்றிருச் சினகர மமைத்தனன் சூவட்டினை வெளியாக்கிப்
பற்று டன்னொரு சிவலிங்கந் தாபித்தான் பணிந்துபூ சைகளாற்றி
யுற்ற பேர்வெள்ளி யம்பல நாதனென் றுரைத்தனன் மயிழ்மாறன். (3)

காத ணுந்திருச் சுழியலிற் பரமனார் ஈம்பனா ரக்காளிற்
கோத மன்றனக் கிரங்கியே திருமணக் கோலங்காட் டியவாற்றும்
பூத லத்துளோர் வியப்புற வுபயமா நதிடு வதிற்போந்து
காத லாலொரு சிவலிங்கந் தாபித்தான் கவுண்டிய முனிதானே. (4)

தன்பெ ருந்துயர் தீர்தரச் சுழியலிற் றம்பரா பரமூர்த்தி
வின்ப மாகிய திருமணக் கோலத்தைக் காட்டிய வியல்பெண்ணித்
துன்ப மேயிலாக் கோதம னருச்சனை தோத்திரம் பலசெய்தா
னன்பி னுறக்கலி யாணசுந் தரனென நாமமு மமைத்தானால். (5)

கந்த மாதனச் சாரலி லிருந்தவக் காலவர் முன்னுளி
லெந்தை யார்திருச் சுழியலி னெல்லையின் வடதிசை தனிலெய்திச்
சுந்தை யாற்சிவ பூசனை புரியவோர் சிவலிங்கந் தாபித்துப்
புந்தி யாலருச் சனைசெய்தான் காலவ லிங்கமென் றிசைபோற்றி. (6)

சலதி பொங்குநாட் டவித்தற மயங்கிய கௌரியன் றனக்காகக்
கலைம திச்சடை யானெய்திப் பிரம்பினம் கடல்கழித் ததினின்ற
நிலையி லன்றொரு சிவலிங்கந் தாபித்துத் தன்பெயர் நிலைநிற்கத் [றே.
தொலைவின் மெய்ப்புகழ்ப் புரவல னருச்சித்தான் சோமசே கரனென்

ஆம தேவழி படுவது சிவனுக்கென் றறிபவ னலர்குல்லைத்
தாம தேவனும் பிரமதே வனுமறி யாச்சடர் தனைப்போற்றும்
வாம தேவனென் றொருதவ முனிவர னவன்பணி வழுவாதான்
றேம தேவள ரினமொழித் தண்ணளிக் கண்ணுவ னெனுஞ்சீடன். (௬)

குரவன் மாடணைத் திருசர ணிநைஞ்சிசின் றடிசுள்கட றுவகேட்டி
விரவு மெய்த்தவம் புரிவது கருதியென் னுளத்தினில் விருப்புற்றேன்
பரம னேயெளரி யனுக்குநின் கருணையாற் பணித்தருள் விடையென்னக்
கரக மாதவ னாகிய தேசிகன் கண்ணுவர் தமைநோக்கி. (௧0)

சுமதி யாலெனை வினவினை நன்றுநன் றொன்றியாஞ் சொலக்கேட்டி
யமல னாராள் பெறத்தவ முயலுதற் கருத்தியுள் டாமாகிற்
றமர வாரிதி சூழ்பெரும் புவியினிற் றமிழ்வலஞ் செறிநாட்டிற்
கமல் வாலிகுழ் திருச்சுழி யென்னுமர் கண்ணுதல் பிரியாவூர். (௧௧)

எண்ணில் காலமுங் கயிலெபெம் பரமனா ரிடைவிடா துறைமூதூர்
புண்ணி யங்கடா வரவடி வாய்கின்று போற்றியே வளர்மூதூர்
நண்ணு கோதமன் முதலியோர் தவஞ்செய்து வரம்பெறு நன்மூதூர்
ரண்ண லார்திருச் சுழியலங் கேகென விடையளித் தன்னுசான். (௧௨)

அடிகள் பங்கய வடிகளி லிநைஞ்சிசின் றன்புடன் விடைகொண்டே
படிகொ ண்டிகள் கோடுகொள் பருப்பதம் பதிகதி பலபோக்குப்
பொடிகொண் மேனியன் பூங்கொன்றை வேணியன் பூமிநா யகன்மே
கடிகொண் மாநகர் முத்திமா நகரத்திற் கண்ணுவன் சென்றானால். [வுங்

சென்று சூலதீர்த் தப்புன லாடிமெய் திகழுவெண் பொடிபூசி
நின்ற புண்ணிய விருக்கத்தை வலங்கொண்டு நிமலன தடிபோற்றி
யின்று நற்றவம் புரிவதற் கெங்கன மிடமெனக் குணபாற்போ
யன்றி ருந்தனன் கண்ணுவ னிருகுரோ சத்தள வதனின்கண். (௧௩)

இருந்து தன்பெய ராலொரு சிவலிங்க மியற்றியாக் கொருதீர்த்தம்
பொருந்த நேமித்துப் பூமிநா யகனைப் பாவித்துப் பூசித்து
வருந்தி மெய்த்தவம் புரிந்தனன் கடவுளாண் டொருசத மகிழ்வாகக்
கரந்தை வேணிய னருடரக் கதிபெற்றான் கண்ணுவ முனிதானே. ()

ஏந்து பூங்கணைக் கருப்புவின மதிக்குடைத் தென்றலந் தேரேறிப்
பார்த னேந்திய பூதல மெங்கணும் பவனியி லுலாமாரன்
போந்த னன்றிருச் சுழியலின் புறத்திலப் புரத்தினி னனிவாமு
மாந்தர் யாவரு மவன்விழிப் பார்வைக்கு வானுளோ ரெனக்கண்டு. (1)

மன்னு மித்தல மகிமையின் விசேடமும் மாநிலத் திலையென்றே
செந்நி றச்சடை யானுறை தானத்தின் றெக்கணக் குணக்காகக்
கன்னல் வில்லுடைக் காமனோர் சிவலிங்க மமைத்தனன் கருத்தாக
விந்நி லத்துளோர் புகழ்ந்துகா மீச்சுர மெனப்பணி குவராமால். (௧௭)

ஆதி நாளொரு நிசாசுர னவன்கிரு தாந்தக னெனும்பேரான்
பூத லந்தனி லுசாவினான் றுனொரு சிவலிங்கம் புதிதாக்க
நீதி யாமிட மெவ்விட மெனச்சென்று நேடினா னிகரில்லான்
கோதில் கோபிதார் வனங்கண்டா னுமிஃ தாமெனக் குறித்தானால். (1)

ஈச னூர்நறும் புன்னைநன் னீழலா ரெந்தையா ரெந்நானும்
வாச மாவமர் தானத்தின் றெற்கதாங் கோபிதார் வனந்தன்னிற்
பூசை யாற்றுவா னொருசிவ லிங்கமன் றமைத்தனன் புலியுள்ளோர்
மாசி லாக்கிரு தாந்தகேச் சுரமெனப் புகழ்ந்தன ரிசைவாழ்த்தி. (௧௯)

ஞாலந் தோன்றிய நாணையி லவரவர் நாடுகள் குறிக்கின்ற
காலந் தோன்றிய கதிரவன் பரிதிநன் னுடெனு மிடங்கண்டு
பாலந் தோன்றிய விழிச்சிவ லிங்கமுந் தாபித்தான் பணிந்தேத்திச்
சீலந் தோன்றிய நாமமுஞ் சாற்றினான் றினகரேச் சுரமென்றே. (௨0)

இன்ன தாகிய தாபித லிங்கமோ ரெட்டுஞ்சூழ் தரநாப்பட்
புன்னை நீழலி லிருக்கின்றான் சுழியலான் புராதனச் சுடராகிப்
பன்ன கக்கிரி யாதிபாத் தெக்கண பச்சிமத் திசைமட்டுஞ்
சொன்ன காரண லிலிங்கங்க டொழுமவர் பிறவியிற் சுழலாரே. (௨௧)

வேறு.

சிவலிங்கத் தொகையோ ரெட்டுஞ் செப்பின னொரெண் டுர்த்த
நவையிலா மகிமை சொல்வன் கேண்மின்க ளென்ன நன்மைச்
சவுனகன் முதலா வுள்ளோர் மகிழ்ந்தருந் தவத்தின் மிக்கோ
யுவகையாப் புகறி யென்னக் கூறுவா னுண்மைச் சூதன். (௨௨)

அட்டலிங்கச்சருக்கம் முற்றிற்று.

அ ட் ட தீ ர் த் த ச் ச ரு க் க ம்.

இமயமால் வரையிற் றேன்றி யுலகமீ ரேழு மீன்ற
வுமையவள் விரும்ப வேண்டி யுமாபதி யளித்த தீர்த்தந்
தமதுகைச் சூலத் தாலே கண்டதாற் சாற்று நாம
மமலமாஞ் சூல தீர்த்தஞ் சிவகங்கை யென்று மாமே. (௧)

சூலதீர்த் தத்திற் றெண்ணீர் படிந்துவான் றொடரின் றோங்கிச்
சாலநன் னீழ லாகுந் தருமதா வரத்தைச் சூழ்ந்து
வாலவெண் பிறைக்கோ டூர வரதனைப் பணிவா ரிந்தத்
தாலத்தின் மீண்டு வாரார் பிறப்பெனுஞ் சலமுந் தீர்த்து. (௨)

ஏமநேத் திரத்தான் செங்கை தீண்டவுள் ளிடைந்தித் தோடம்
போமது கருதிச் செல்வப் பெருவய லூரிற் போந்து
தாமதி யாதோர் தீர்த்தம் விதித்துத்தம் பரணே யன்று
பூமிபூ சித்தா ளந்தக் கூவமே பூமி தீர்த்தம். (௩)

புனிதமாய் விளங்குந் தெய்வப் பூமிதீர்த் தத்தி லாடிப்
பனிமதிச் சடைப்பூ மீசன் பதம்பணிந் திறைஞ்சி னோர்க
ளினியவாஞ் செல்வம் பெற்றே யிகத்தினில் வாழ்வார் பின்னுஞ்
சினமுறு கூற்றை வென்று சிவபதத் திருப்பர் தாமே. (௪)

உததிபொங் கியகா லத்தி லுமாபதி வழிதிக் காக
முதலகர் முழுதும் பேர்த்துச் சூலத்தின் முனையி லேந்து
மதிசயங் கண்டு போற்ற வந்தன னுக்கோர் தீர்த்தஞ்
சதுர்முகன் விதித்தா னந்தத் தண்மடுப் பிரம தீர்த்தம். (௫)

பிரமதீர்த் தத்தைத் தெய்வப் பிரயாகை யாமி தென்னப்
பரமர்முன் னுரைத்த துண்டே யன்னதிற் படிவோ ரெல்லாந்
தரணியிற் செல்வந் துய்த்துச் சமன்வசத் தகப்ப டாமற்
திரமுடன் பிரம கற்பஞ் சத்திய லோகஞ் சேர்வார். (௬)

வீங்கொலிப் புணரி பொங்கு நாளின்மீ னவற்கா யீச
னோங்கியே பெருகு நீத்த மொழித்திடச் சுழித்து நின்ற
பூங்கழற் சுவட்டிற் றென்னன் சிவலிங்க மமைத்தான் போற்ற
வாங்கொரு தீர்த்தம் கண்டா னதுதிரி நயன தீர்த்தம். (௭)

அத்திரியன தீர்த்தம் படிந்தகை தவன மைத்துப்
பத்தியா லிதஞ்சுஞ் சோம சந்தரம் பணிவோர் யார்க்குஞ்
சித்தத்தி னினைந்த டாவு மெளிதினில் வந்து சேரும்
புத்திரர் முதல வாய செல்வமும் பொருந்து வாரே.

(அ)

தில்லையா னருளி லுலே திருநடங் காண்பா னெண்ணி
மல்லலம் பழனஞ் குழு முத்திமா நகரில் வந்து
பல்லவச் சூதப் பாங்கர்க் கோதம முனிவன் பண்டு
கல்லதோர் தீர்த்தம் கண்டா னதன்பெயர் ஞான வாவி.

(ஆ)

ஞானவா வியின்ன மூழ்கி நாதனைப் பணிந்தோர்க் கெல்லா
மூனமாம் பிணியுந் தீரும் பழவின யொழிந்துநீங்கு
மாரிலத் தெவர்க ளேது விரும்பினும் வந்து வாய்க்கு
மானதோர் பிதவித் துன்ப மென்பதே யில்லை யம்மா.

(இ)

கருங்கட னடுவட் டோன்றுங் கந்தமா தனத்தை நீங்கி
யிருக்கலை முனிவ னான காலவன் சுழிய லெய்தி
மருங்கினுத் தரத்தோர் தீர்த்த மியற்றி மாதவங்கள் செய்தான்
கருங்கய லோடை தானே காலவ தீர்த்த மாசும்.

(ஈ)

பெருகு கா லவதீர்த் தத்திற் படிந்துபிஞ் ஞகனைப் போற்றிக்
கரைதனி லிருந்து பண்டைப் பிதிர்க்கட னாற்று வார்க்குச்
சரபுவிற் கங்கை யாற்றிற் மருபிர யாகை தன்னின்
மருவியே செய்ய வாய்க்கும் பலனெலாம் வழங்கு மென்றே.

(உ)

குருவரு ளதனாற் றிடக் கண்ணுவர் விடைகொண் டெய்தித்
திருவளர் சுழிய லெல்லைக் குணதிசை தன்னிற் சென்றே
யொருசுவ லிங்கம் தாபித் தருகொரு தீர்த்தங் கண்டார்
கருணையி னுரிய நாமம் கண்ணுவ தீர்த்த மாசும்.

(ஊ)

கண்ணுவ விருடி தொட்ட கண்ணுவ தீர்த்த மென்னும்
புண்ணிய மடுவிற் ரோய்ந்து புனல்குடைந் தாடி னோர்கள்
விண்ணவ ராவ ரென்று விரைகம ழிதழித் தாமக்
கண்ணுத லுரைத்த துண்டு முனிக்குளர் செய்யுந் காலே.

(஋)

பாண்டவர் வனவா சத்திற் பயிலுநாட் பார்த்த னென்போ
னாண்டகை சுழிய லீசன் சந்நிதிக் கருக தாகக்
காண்டிபக் கோட்டி லுலே கல்லயோர் தீர்த்தம் கண்டான்
பூண்டதோர் நாமம் கோடி தீர்த்தமப் புனிதக் கூவல்.

(௩)

கீழிய புகழி ராமன் வினேகெட நின்று தன்விற
கோடியாற் கீழிக் கண்டா னதுதனுக் கோடி யாகு
காடிய சுழிய றன்னி னரநரா யணன்மன் கைவிற
கோடியாற் கீண்ட வாற்றா லதன்பெயர் கோடி தீர்த்தம். (கசு)

உமைக்கர னளித்த குல தீர்த்தந்தொட் டிண்மைப் பார்த்த
னமைத்ததோர் கோடி தீர்த்தம் வரைக்குமே யட்ட தீர்த்தஞ்
சுமைப்பிறப் பொழிக்க வேண்டிற் றெல்லை டடைய வேண்டி
விமைப்பிலா திருக்க வேண்டி. லெவர்களும் பழக மாதோ. (கௌ)

பதிகளிற் சுழியன் மூதூர்க் கொப்புறு பதிவே நில்லை
கதிகளிற் கடவுட் பாவ கரிக்கிணை ஞாலத் தில்லை
கதிர்மணி யிலிங்கம் பூமி யிலிங்கம்போற் கண்ட தில்லை
மதிமுகத் துணைமா லைக்கு நிகரில்லை வடிவின் மாதோ. (கௌ)

இன்னநீ ரட்ட தீர்த்த மியம்பின மிருடி காளெம்
முன்னவன் சுந்த ரற்கெம் முதல்வன்சீர்க் காண யாகி
முன்னெழுந் தருளிக் காட்சி கொடுத்தருண் முதன்மைக் காதை
யின்னினிச் சொல்வன் கேட்பீ ரெனச்சூத னியம்பு வானால். (கசு)

அட்டதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-ருகக.

காளையார் காட்சிச் சருக்கம்.

உலகெலாம் புகழ் வென்று மோங்கிய கார ணத்தாற்
குலவிய தன்னோக் கற்பேர் நவ்வெனத் தன்பல் கூறா
மலையின மெலாங்கொள் பாக்கு வழங்குறு வண்மைத் தெம்மான்
கலைபுக முமையு டன்வாழ் கைலைமால் வரையா மன்றே. (க)

அத்தகு வரைப்பின் மேன்மை யார்கொலோ வளக்கற் பாலார்
சத்தமோ டறுமா னாதி யளவைகள் சார வொண்ணச்
சத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதியை யுருவிற் கோத்து
வைத்திருந் திருகண் கூடா வுயிர்க்கெலாம் வழங்க லாலே. (உ)

அவ்வரை நடுவட் செம்பொ னுலய முளதா லாண்டைச்
செவ்வொளிப் படலைக் கென்று மூவமையாச் செப்ப வெம்மான்
முவ்வொளிக் கண்ணு ளொன்றாய் முயங்கியாற் கிகலி யொன்றை
யிவ்வுழி யிசைத்தல் சால்போ கண்ணோட்ட மெமக்கி ருக்க. (க)

செம்பொன லயநள் ளோர்மந் திரசிக்கா தனத்தின் மீதே
யம்பொன்மா மலய மீன்ற வருண்மக ளகில மீன்ற
வம்பையோர் பாகமேவ வகிலகா ரணரா மெங்க
ணம்பன ரகிலம் போற்ற நயத்துவீம் திருப்ப ரன்றே. (ச)

இருமுது குரவர் தாமு மின்னண மமர்வார் ஞால
மருவுமன் னுயிர்கட் கெல்லாம் வளர்யோக போகக் கோல
முரைதரு வேகக் கோல முசிதமாம் போதெ லாங்கொண்
டருளினால் வினையாட் டெய்தி யன்பின்வாழ் வமர்நா ளோர்நாள். (ரு)

சுத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதியார் தமக்குந் தொல்லை
நித்தகல் யாணி யார்க்கு நிகழ்ந்தலீ லாவி நோத
மத்தியோர் வினையாட் டாலே வளரொளி நிலைக்கண் ணுழிப்
பித்திய ததிற்றன் னீழல் பெட்டிற் றோக்கி னாரே. (க)

வாலிய வமரர்க் கெல்லா மப்பெயர் வழக்கம் காக்குங்
காலமோ வவர்தம் மாதர் கழுத்தினிற் செம்பொற் றுலி
நூலது தவமோ தன்றொஃ மனிமையை நீக்க நூக்குஞ்
சீலமோ வாடி நீழற் செல்வனார் நோக்க மன்றே. (எ)

நோக்கிய நோக்கி னுண்மை யார்கொலோ நோக்க வல்லார்
வாக்கினால் வகுக்க வல்லார் மனத்தினு னினைக்க வல்லார்
நோக்கிய வவரே யாண்டு நுணுகித்தா மவைபா வாரே
மாக்கினர் வியப்பின் மூழ்கித் தம்மையு மறந்தா ரென்றால். (அ)

உ வ ரு .

சுட்டுணர் வில்லா வகண்டமாய் நிறைவாய்ச் சோதியாய்த் துக
ளிலா முதலா, பெட்டுறு தைல மெனக்கலந் தியைந்த வெம்பிரா னிரு
ளிரி யசேகக், கட்டுறு நிறைக் கண்ணிறை யமுதாந் கண்டனன் களிக்
கடன் மூழ்கி, மட்டுறு முக்கண் பெற்றபே ரெமக்கு வாய்த்ததின்
றெனமகிழ்ந் தனனால். (க)

அம்மைகண் புதைத்த ஞான்றினி லெவ்வா றந்தகா ரம்பரந் து
லக, மும்மையு மூழிந் தங்கன மொளியின் முழுப்பட லம்பரந் துலக

மும்மையு மூடமுக்கண விமையா முழுக்கலை கொண்டுநோக் குதலு,
மெம்மையா ருயிருங் கண்டிறந் தியங்க லின்றியாக் காங்கியைந் தன
வால். (௧௦)

இருளினி னநாதி மூழ்கியிக் குறங்கு முயிர்க்கதி பெம்பிரா னோக்
கி, யுருவுட லாதி யளித்திடச் சகலத் துற்றன ரொளினி காட்ட, வெ
ருவின ரதனும் சுத்தராம் பருவ மாகென நடுகிலை விட்டா, னிருளையு
மாற்றா ரொளியையு மாற்றா ரிவர்க்குமற் றென்செய்மோ விறையே.()

அமரர்க ளெல்லா மந்தஞான் திருளி லாழ்ந்தன மின்றமற் றொ
ளியின், தமகிலைப் படலங் கண்பொறி தட்டத் தரிக்ககில் லோமிமை
யாத, கமதுபெற் றோமென் கடவமென் றுள்ளங் கலங்கினர் கண்ணு
தற் பிரானார், தமதுள மிரங்கி முழுக்கலைப் பார்வை தணந்தவர்த்
தண்ணளி புரிந்து. (௧௨)

வேறு.

இந்தரா விசைந்த வேணி பெம்பிரான் ஞான நோக்கார்
கந்தரா தலங்கட் கெல்லாக் கண்ணிழ லதனை நோக்கி
யந்தராச் சரிய நல்கு மழகதி சயத்தி னாலே
சந்தரா வென்றான் ஞானஞ் சொரிந்திடு தூய வாயால். (௧௩)

ஒருமுறை பார்த்தல் போதா துள்ளநா னுள்ள மட்டிந்
திருவுரு வழகை நோக்கச் செறிந்தபே ராசை போலும்
வருகசுந் தரவென் மெம்மான் வாய்மலர்ந் தழைத்தா னென்றால்
விரிதரு மாசை யாரை விட்டது விளம்பி லம்மா. (௧௪)

செந்தமிழ் விளங்க வந்த திருவாச கச்சொன் முக்க
ணந்தணன் மனைப்பே ராசை வாரிய னெனுமப் பேர்வி
தந்துரைத் ததுமிப் பெற்றி தகுமது பவத்தார் போலு
மந்ததன் னாசை தற்கில் லெனிலெவ னுயிர்க்கார் தன்பால். (௧௫)

சந்தரன் வந்தான் ஞான சோபன் வந்தா னென்று
மந்தரர் நரர்பா தாலர்க் காணிப்பொன் மகிபன் வந்தான்
சின்தையில் வினைக டுர்க்குந் தீர்த்தன்வந் தானென் மெங்குஞ்
சந்தபல் லியங்க ளார்ப்பச் சாரதர் யாரும் போற்ற. (௧௬)

கரியதூ ணரக்கன் மோதத் தோன்றுகான் முனையு நாபிக்
குரியகான் முனையு முன்னு மும்பர்கள் வாழ்த்த ஞானத்
துரியமா கணங்கொண் டாடச் சந்தரன் வந்தா னென்ப
விரிசடை யாளந் காடி விளங்கிழை குமர னாக. (௧௭)

ஐயநின் னழகை யின்னே கானுமா தரவா லுள்ள
கையுமென் செய்கோ வென்று நாயகி கைகத்து வேண்டத்
தையனின் கருத்து ணர்ந்தும் பார்க்கநஞ் சாயை யென்று
துய்யர்சுந் தரவென் றோதத் தோன்றினன் றுய்ய நென்ப. (௧௮)

வணங்கின னம்மை யப்பர் மலரடி வீழ்தா னையன்
மணங்கமழ் மலர்க்கை தூக்கி யெடுத்தமார் புறவ னைத்துக்
கணங்களுக் கதிப னாகிக் கைலையிற் பிரியா தென்று
மிணங்கிநந் தனிமைநீக்கி யின்புறீஇ வாழ்க வென்றான். (௧௯)

பிரமத கணங்க ளெல்லாம் பிம்பமெய்ப் பிரதி பிம்பப்
பெருமித வபேதச் சீராற் பிறையணி நிமல வாழ்வை
வரதசந் தரனார் தம்மை மயங்குந் ரைய மூற்றார்
நிரிபைய மொரீஇ மகிழ்தார் தெளிந்துமா தேவி தன்னால். (௨௦)

சுந்தரன் மன்னே ஞானத் தொல்பரஞ் சுடரை வேறு
தந்துணர் மார்க்க ஞானத் தையல்வாழ் பாக மென்றே
நந்தலில் கலைக ளெல்லா நாயக னுமஞ் சோம
சுந்தர னென்று சோப பதத்தினுற் சொற்ற வன்றே. (௨௧)

தனிமொழி யபிதா னஞ்சுந் தரனெனத் தாமே யுள்ளக்
கனிவினெம் பிரான ளித்த காரணங் கண்ட கண்ட
மனுமுயிர்க் கருள வேறு மாறுமா றாய கோலந்
தனையுறு மியலு மாறுந் தனக்கது தகாதென் றுங்கொல். (௨௨)

விமகுறு தலையும் யாழ்கொள் விருத்தக் கூனுடலும் வெண்பிட்
டுறைகருந் துணிமண் ணெட்ட கோலமும் பிரம்பு விற்கந்
பொறையுடந் றமும்பு மாயை புரிந்து கொஃ டமக்கே னென்றே
நிறைகொள்சுந் தரப்பே ரண்ணல் பெறநிறுத் திட்டார் நித்தர். (௨௩)

சிந்திடு மென்பு நீறுஞ் சீறுமா டரவுஞ் செற்ற
தந்திவல் லியத்தின் றோலந் தணந்துகொஃ றரித்தோ தன்றொல்
சுந்தர ஞானனந்த சுத்தசிற் சாயை தன்னைச்
சுந்தர புமானு நம்பர் தோற்றினார் துய்ய நோக்கால். (௨௪)

இத்திறந் தோற்று நம்பி யெம்பிராந் காளாய் நித்தஞ்
சுத்தவெண் ணீற்றுத் தட்டிந் தாமலர் மாலை யுந்தன்
கைத்தலத் தேந்திச் சாத்துந் கைக்கரி யந்த வாதாந்
குய்த்தன ரம்மை யப்பர்க் குவப்பினு லந்நா ளோர்நாள். (௨௫)

வேறு.

ஊம்பர்கண்மெய்ச் சிவமொருவித் தம்வரியா லொருகா
 லுற்றபசிக் கொடுமைபொரு ருபரமிர்தம் வேண்டிப்
 பம்பொலிப்பாற் கடல்கடைந்தார் பரணைமறப் பித்த
 பழவினையைக் கடைந்தெடுத்த பழுவமழு விடந்தான்
 வம்பதுவா யுதித்தெங்கு மிருள்வாரி யிறைத்து
 வான்புவியைக் சுருக்கியெங்கும் வட்டமிட்டுப் பாக்கத்
 தம்பெரிய நிலைகுலைந்து தலைவிரிகோ லமதாய்த்
 தாள்பிடரை யிடறிடவோட் டந்தனர்க ளன்றே. (௨௬)

புக்கிடமற் றெதுவென்று புலம்புரோ நிற்குப்
 புக்கவிட மெலாம்விடமாய்ப் பொங்கிருளாய்ப் புகையாய்
 நக்ககொடுந் தீயாகி நலிக்கவந்நள் ளிருளி
 னந்தாத வெளிவிளக்காய் ஞாலமெலாந் தாங்கி
 கக்கரிருப் பிடமாகி வெள்ளொளிமன் கான்று
 நாயகமெய்க் கைலைமலை தாயகமாய்த் தோன்றத்
 தொக்கனர் த முளநெக்கு நெக்குருகித் தமது
 தோடநிலைந் துணர்ச்சிவர வோலமிட்டா ரன்றே. (௨௭)

வானவர்க ளோலமலைத் தானமெங்கு மடைப்ப
 மன்னருமை பாகரால் தென்னெனமா கணங்க
 ஊனர்களா யமரர்விடப் பானமதா யினரச்
 செய்தியென விரங்கியவர்க் குய்தியருள் செய்வான்
 ஞானவஞ்ஞ் சுந்தரனை யானபுரி கெனப்பூ
 தரமலர்வா யிலில்வந்து கரமலரை நீட்ட
 ஞானமுனஞ் ஞானமென நடுங்கிவிட மொடுங்கி
 நாவலதின் கனிபோற்கை மேவியதை யன்றே. (௨௮)

அங்கதைமெய்ச் சங்கரனார் தங்கரத்தே யளிப்ப
 வவர்மகிழ்ந்து தவமலர்ந்தாக் கண்ணன்முக நோக்கித்
 தங்கமலி யாலால சுந்தரனோ வென்று
 சொன்னாம் வழங்கியும்பர் தன்னும விடர்தீர்த்
 தங்கனனா ரமர்ந்தனரா லாகலசுந் தானா
 ரரனார்க்குத் திருமலை யமைத்துவரு பணியார்
 திங்கண்மலி பொழிலதனிற் றங்குமலர் கொய்யச்
 சென்றனர்பொன் மன்றரவர் திருவருளி னாலே. (௨௯)

வேறு.

ஆயிடைக் கமலினி யநித்தி தைப்பெயர்ச்
சேயிழைச் சேடியர் தினமு மண்ணைக்குத்
தூயநன் மலர்த்தொடை தொடுத்துச் சாத்துநர்
மேயின ரென்பநம் வீகிர் த ராளையால்.

(௩௦)

நம்பியு மவர்தமை நயந்து நோக்கினன்
வம்பலர் குசத்தியர் தாமும் வாஞ்சையுட்
பம்பிட நோக்கினர் பாறும் வானமு
நம்பர்தம் பதமலர் நாடி நோக்கிட.

(௩௧)

நோக்கின ரவரவர் தம்மு னோக்கியே
தேக்கிய நீர்ச்சடைச் செம்மல் பாதமும்
பாக்கிய வதியுமை பதமு முன்னியே
மாக்கிள ராசையை மடக்கிச் சென்றனர்.

(௩௨)

உயிர்தொறு மொளித்திடு கள்வர் தாமுயிர்ப்
பயிர்நனி தழைத்திடும் பாக்கி யங்கொலோ
செயிர்தவிர் சுந்தரச் செம்மல் வாண்முக
மயிர்வற நோக்கியே டருளன் மேயினார்.

(௩௩)

சுந்தர சுந்தரத் தூம லர்க்குழம்
பந்துறு தனத்தியர் பாலு ளஞ்செல
வந்தனை நினக்குநா மகித லத்தினிற்
றந்தனந் தோற்றமத் தைய லார்களும்.

(௩௪)

கடலுடை வைப்பினிற் றோன்றிக் காமுறக்
கடவரங் கவர்தமைக் கலந்து பின்னரி
கடமதில் வருகெனக் கவலை யுள்ளுநீலிக்
கடவரு மணியினைக் கண்பி ரிந்தென.

(௩௫)

ஐயநின் னருள்பொழி நோக்கி னாகிய
தூய்யமா தவத்தினென் றுன்பந் தோய்கிலா
மெய்யனென் றெண்ணெநான் விதந்த பாவமோ
நொய்தினீ கைவிட னாக்கிற் நிவ்விடை.

(௩௬)

அம்மையு மப்பனு மரிய வொக்கலுஞ்
செம்மைகொள் போகமுந் திருவு நீயென
மெய்ம்மைநா னெண்ணிய விதத்தைச் சாமிநீ
பெய்ம்மையு மறிந்ததே யென்செய் கியானென.

(௩௭)

தோன்றனீ யெமக்கொளி துறுகண் மாமணி
யேன்றன நிஸ்வர விதற்குச் சான்றரோ
வான்றமா தவப்பல மவனி நண்ணிய
பூன்றகம் மருளினிற் போத மாற்றினோம். (௩௮)

காமரூர் பொடிபடு கைலை வெற்பினிற்
காமமெங் மனமுறுங் கதித்த நம்மரு
ணமரு பம்பல நயக்கு மங்கதிற்
காமமென் னொழுநுக் கதுவீற் றுள்ளிடை. (௩௯)

அகிலீ ததுலகந் தரனி டாகலி
னிகலிலிங் வருள்விளை யாட்டிற் தேயந்திடு
தகவின லீயெனச் சதுர நம்மரு
டுகளினின் னுளத்திடைத் தேய்வித் தாமரோ. (௪௦)

காமரூர் சிறுவன் தன் கருட் பு வில்லினு
லேமல ருய்த்திட வெழுந்த காமச்செந்
திமதித் திடப்பெருந் தேவ ரென்றுதத்
நாமமுய்த் தவர்பலர் நலிந்து மாய்த்தனர். (௪௧)

தன்மகன் நிமைதன் பாற்ப லித்ததாற்
கன்மக னசுரன்கா தலிவி ருந்தையைப்
புன்மக தோடத்தாற் புக்கு லங்கைக்கோ
னின்மக லேப்பற்ற விடர்ப்பட் டானன்றே. (௪௨)

அடலவ னொடியினி லகங்க னுப் பொடி
படமுடித் ததுநத்தம் பார்வை யேயன்றோ
விடரொழி யந்தகம் மருளே யேன்றுளம்
புடைபடக் காமரு பத்திற் புக்கதேல். (௪௩)

விண்ணினின் மண்ணினின் வேறு வைப்பினிற்
பண்ணவ ரிருடிகண் முனிவர் டாருளோ
ரெண்ணுறி லெவர்கொடோ வெதிர்த் தாங்குநர்
திண்ணமார் தீத்திர டிரணம் தாக்குமோ. (௪௪)

அரியல னையனல னமரர் கோனலன்
அரியயோ இகள்பிற ரல்லர் குழந்திழற்
றிரிபினம் மருட்சிருந் கார லீலையை
புரியவன் றுக்கிட வொருவ னீயன்றோ. (௪௫)

காயத்துண் ஞானக்கட் கண்ணுற் றுண்கிலார்
மாயக்கள் ஞுண்டிமி வரட்ப சுக்களா
யோய்வுற்று மரித்திடு மும்ப ரோவக
பாயத்த நம்மரு ளிலீலைப் பாத்திரர்.

(சக)

அருளுறு காமமு மருளின் காமமு
மிருவித யாயையா லேய்ந்த வேட்கையா
மருளுறு காமத்தா லுயிர்கண் மாய்ந்திடு
மருளுறு காமத்தா லகில முய்யுமால்.

(சஎ)

இவற்றினுள் வேற்றுமை பலவி யைந்திடுங்
கவற்றிய மாயையைக் கடந்து கண்மனோ
பவற்றெற விழித்தநம் பான்மை காமமாய்த்
தவற்றொரீஇத் தாணிநிற் சார்த்த வந்ததால்.

(சஅ)

காரண மென்னெனநிற் காசி னித்தலை
யாரண மாகமம் வாழ வாண்டுயிர்
காரண விடமற்றைச் சிதடர் மார்க்கக்கண்
மாரண மெய்திட வலித்த வாய்மையே.

(சக)

கலியினி லுயிர்கண்மெய்க் கதியை மாறியே
நலியுமிய் வர்த்தமா னத்தி னம்பிரீ
யொலியெழிற் றமிழ்நிலத் துதித்து நம்மருள்
பலிசைவ வைதகம் பாலிப் பாயன்றே.

(ரு0)

சின்றனை யினைபிரி யாத நேமத்தேம்
புன்றலைப் புவிநினைப் போக்கு வோமலோ
மன்றநா மேவந்துன் மனோ தங்களை
யொன்றொழி யாவகை யுறமு டித்துமால்.

(ருக)

மூர்த்தியுந் தீர்த்தமுந் தலமு முந்தியே
பூர்த்திசேர் தமிழ்நிலம் பொலியு மங்கதன்
சீர்த்தியா ரளக்குநர் சேணு ளோர்களு
மார்த்திமுற் றிடவெனி னுண்டு கண்ணுவார்.

(ருஉ)

சந்தர விடங்கரீ தோற்றி யவ்விடைச்
செந்தமிழ் மாலைகாஞ் சிறக்கச் சாத்துவாய்
சந்தவெண் ணீற்றொளி தருவிப் பாய்நிலத்
நிந்தமெய்த் தொண்டிரிந் தன்றென் நெண்ணலை.

(ருஉ)

பூமலர் மாலையோ புலர்ந்து வாடுறும்
பாமலர் மாலைவா டாத பான்மைத்தாற்
பூமலர் மாலை புண் ணியத்தி னானன்றே
பாமலர் மாலைமெய்ப் பணிப வித்ததே.

(௫௪)

கும்முறு ரீற்றினை நயக்க வேந்தவின்
விம்முறு முயிர்க்குறு விழும் தீர்த்திட
வம்மகீழ்ப் படாதஃ தேந்த லாமதே
மெய்ம்மைநாம் விரும்புபுண் ணியமெய் வித்தக.

(௫௫)

கல்கிசு கொடுமையா லுயிரைக் காய்வதா
லொலிதமிழ் வைப்பினி லெழுபத் தொன்றென
மலிபுசுழ்த் தொண்டர்கள் வந்த வான்புகழ்
சொலியொரு தொகைநின்றம் றொகுப்ப வுன்னினும்.

(௫௬)

நின்னிடை நமக்குறு நிலைகொ ணன்பினை
மண்ணுல சுறியநாம் வலிந்து நின்றனைத்
துன்னுநீ பாண்டுதோ ழமையும் கொண்டுசுற்
சின்னா லீலைகள் செயலிச் சித்தனம்.

(௫௭)

சென்றுழி யெலாநினைச் சென்று நிற்பம்யாஞ்
சென்றுழி யெலாநிற்குச் சிறப்புண் டாகுமாற்
சென்றுழிச் சேரல னண்புஞ் சேர்தருஞ்
சென்றுழி நின்னைமா லயனுஞ் சேவிப் பர்.

(௫௮)

நின்றனான் மாநிலஞ் சிறந்து நேரிலா
மன்றலும் சுவங்கொளிஇ வாழ்த்த வாழ்ந்துநம்
குன்றுயர் கைலையைக் குறுகுவா யென
வென்றனி நாயக னியம்ப வேந்தனான்.

(௫௯)

சேவடி யிறைஞ்சிவீழ்ந் திடத்தஞ் செங்கையா
லாவயி னெடுத்துமார் புறவ ணைத்தருட்
டாவிஸ்வெண் ணீற்றினைச் சாத்தி னாரென்ப
மூவருந் தேடரு முதல்வ னானன்றே.

(௬௦)

உ வ று.

அன்றீனுப் பிரிகன்றா கன்மிகத்தாற் குகித்தோடி யயற்க னாடிப்,
பின்றுயைக் குறுகலெனும் பெற்றியருள் வினையாட்டைப் பேணி யண்
ணல், குன்றுனை யுரித்தானை மென்றும் ரசபாதங் குழைந்து சென்

னி, யொன்றாக வைத்தருளாம் பின்றது தென்றேத்தை யுளத்திற்
கொண்டார். (௬௧)

சாயையுரு வாய்ச்சுகள கிட்களமாஞ் சதாசிவமே யென்று சால்
பான், மாயைகடற் தோர்துதிக்கும் வள்ளலா ரெழுந்தருள மணத்திற்
கொள்ள, லாயதெனி லவதரிக்க லாயதெனி னம்புயக்கா லருளிற்
நீண்ட, லாயதெனி லாயதிலாப் பாக்கியமென் மென்னுட்டிற் கவனி
மீதே. (௬௨)

பொன்னுட்டும் வடநாட்டும் புவிநாட்டு மாதரமாய்ப் பொலிந்து
கின்ற, கன்னுட்டிங் கடனுட்டிங் காமர்மத்து நாட்டுமுயர் கைலை யென்
னப், பன்னுட்டும் பணிநாட்டும் பாவுசிவப் பணிநாட்டும் பான்மை
யாலே, தென்னுட்டு வேந்தர்வரத் தென்னுட்டின் செய்தவத்தைச்
செப்பம் பாற்றே. (௬௩)

தென்னுட்டிற் திருமுனைப்பா டிந்நாட்டிற் திருநாவ லூரிற் சேர்
வார், சின்னுட்ட மொரீஇச்சிவத்திற் சிந்நாட்டம் வைத்தசிவத் துவி
சர் சீர்சா, றென்னுட்ட மாபிலிசை ஞானியார் சடையர்தவத் தோ
ன்ற லாராய்ப், பொன்னுட்டும் மண்ணுடே புகழ்படைக்கத் தோன்றி
னார் புவன நாதர். (௬௪)

வேதவா கமம்வாழ விதிவாழ வெண்ணீமைந் தெழுத்து வெல்லச்
சாதநெறி யொடுங்கவுயர் போதநெறி தலையெடுக்கச் சமண்புத் தாதி
வாதநெறி புறங்கொடுக்க மன்னியசீர் நாவனகர் மன்னர் வந்த
காதையுல கெலாம்புகழ வருள்காட்ட வெவ்வுயிருங் களித்த வன்றே.

சுரர்நரர்வாழ்த் திடவந்த சுந்தரனார் வளர்ந்திளமைத் துணைவ ரோடு
மருவிவீ தியிற்சிறுதேர் வினையாட்டில் வந்துழியவ் வைப்பின் மன்னர்
நரசிங்க முனையரையர் கண்டுமகிழ்ந் தெடுத்தனைத்து நயந்து பெற்ற
சூரவரது மதியாற்றம் மரண்மனையிற் கொடுபோந்துகுலாவிட்போற்றம்.

வளர்ந்துவரு வார்தமக்குத் திருமணநாள் வரமரபின் வாய்த்த
கந்நி, கிளர்ந்துமர போர்வழுத்த நியமித்து மணப்பந்தர் கெழுமு கா
லை, யளந்தமா லும்மயனுங் காணரியா ராவணங்கொண் டடிமை பே
சித், தளர்ந்தவார்த் திகங்காட்டி வழக்குருசு பண்ணவெண்ணெய்
நல்லூர் சார்ந்து. (௬௫)

வெண்ணெய்நல்லூர்ப் பித்தர்பின்னே நம்பியொடு மணச்சபை
யோர் மேவிச் சூழ, வண்ணலா ரந்தணர்க ளவைமுன்னே வழக்கினில்
வென் றடிமை கொண்டு, நண்ணுறுதும் மகங்காட்டு கென்னவிது

வென்னவருட் பிறையி னுதர், கண்ணினுற் காண்பரியார் மறைந்தரு
ளத் தொடர்ந்துகம்பி காணு ராகி. (௬௮)

திகைத்துநிற்பத் தேற்றுவார் தேற்றாக்காற்றேற்றநர்யா ரதனும்
செவ்வே, யுகைத்தவிடை மேலுமைபா லுற்றவருட் காட்சிதந்தாக்
ருண்மை தேற்றப், பகைப்புலத்தை வென்றருந் தொடர்வரியார் பழ
வுணர்வு முழுதும் பற்றித், தகைப்பில்பர மாந்த வெள்ளத்திற் படிந்
தானு ரருளின் சார்பால். (௬௯)

பித்தாவென் றெம்மானைப் பேசியவம் மொழிமுதலே முதலாப்
பேணிச், சித்தாந்த மறைப்டொருண்மெய்த் தமிழ்பாடிச் சிவனுறை
வைப் பெங்குஞ் சென்று, கொத்தார்ந்த றெண்டர்தொழப் பாடிவரு
வாராருர் குறுகிப் பான்மை, யொத்தாண்டே கமலினியார் பரவை
பென வுற்றாரா யுவந்து கூடி. (௭௦)

அற்புதலீ லையின்மகிழ்வா ரரனருளாற் திருத்தொண்டத் தொ
கையென் றுழ்ந்த, சொற்பதிகம் பாடியடி யார்குலத்தைத் துலக்கி
விர்த்தத் தொல்லை ஞால, கற்பத்ததை யடையுமொற்றி மாநகரிற் சங்
கிலியை நம்பர் கூறுங், கற்பனையான் மணந்துசில நாளமர்ந்தா ருர்
நினைந்து கடிது மீண்டு. (௭௧)

பரவையார் பிணக்கொழிப்பான் னாதுவேண் டிடவாருர்ப் பா
மர் பாதி, பிரவீரரு நடைபரவை வாசனடந் தியைவிக்க வெம்பி தே
றிக், கரையிலரு ளானந்தக் கடல்படிந்தாக் கருட்கரைக்கோர் காட்
டாய்க் கண்ணாய், விரவுவார் சேரலனார் நண்பருளம் பலக்கூத்தர்
மேவு விக்க. (௭௨)

மலைநாட்டு வேந்தர்வரக் கலைநாட்டு வேந்தரெதிர் வந்தார் வாழ்
வு, சிலைநாட்டு வில்லார்த மருனாட்டிற் றென்றரசர் செம்மாந் துன்
னந், தலைநாட்டு மன்பதனும் நலைநாட்டி நம்பிபதந் தாழ நம்பி
கலைநாட்டு விற்கொடியார்க் கருனாட்டத் தொடுவணங்கிக் கரத்தாற்
றுக்கி. (௭௩)

ஓருயிருக் கீருடலென் றயர்புலவர் நண்புரிமைக் குறுதிச் சொற்
ரு, ரோருயிருக் கோருடலே யெனநம்பி யுதிடர்பிரான் நனையுவந்தே,
மார்பிறுகத் தழுவிவன்பு பாராட்ட விருவர்சந்தி மகோற்ச வத்தைப்,
பார்மட்டோ சுரர்மகிழ்ந்து பார்த்துமலர் மழையான்மண் போர்த்திட்ட
பரே. (௭௪)

ஆரூரர் புரவலராப் புரவலரா ரூரரென வபேதச் செல்வச்
சீஞர்மெய்ப் பெருவாழ்விற் சேரமான் றேழர்கொடைச் சேர ரோடு
பாநூர்புற் றுறைமணியை வீதிவிடக் கக்கோவைப் பரிந்து கண்கள்
வாருரக் கும்பிட்டுப் பதிகமா லைகள்சாத்தி மகிழ்வித் தாரால். (௭௫)

யோகமட வார்பரவை மாளிகையி லரசுரிமைக் குகந்த ராச
யோகவிந்ந் தமைத்துமகிழ் விக்களாள் சிலவுறைந்தாக் குலக முய்ய
மாகநதி யார்திருட்புத் தூர்வணங்கி மதுரைநகர் வருவார் மாற
னோகைமொழி உதகேட்டு நகரஸங்கா ரஞ்செய்வித் துவகை யுற்றான்.

தன்மகளைத் திருவேட்ட செழியர்பிரா னும்வேப்பந் தாரோன்
ரூனு, முன்மனங்கொண் மணிவிளக்கா நாவலுர்ப் பெருந்தகையை
யுதிய ரோடு, மன்மகிமை பெறவெதிர்கொண் டெழுவிக்க வாருரர்
மகிழ்ந்து வாழ்ந்தாக், குன்மனைக்க ணதிதவைப்பார் தவாதசார் தப்
பதியை யுவந்தற் றாரால். (௭௭)

கோயிலினுள் ளெழுந்தருளி யங்கயற்கண் வல்லிபடர் குலப்பொற்
குன்றை, மீயுயர்சென் னாட்டரசை மெய்த்தமிழ்ச்சங் கக்கோடை
விழைந்து போற்றிப், பாயசுவைத் தமிழ்பாடிச் செழியர்சே ரஸர்
பாண்டி மன்ன ரென்றாக், காயமும்மை முடிவேந்தர் சேவிப்ப விந்ந்
துகொண்டங் கமரு நாளில். (௭௮)

வேறு.

பாண்டிநாட் டிடைப்பரமர் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சி
வேண்டியமா மன்மருக னிருவருக்கும் விடைகொடுத்துத்
தூண்டுபுகழ்க் குற்றாஸஞ் சென்றுதுதித் துத்தொல்லை
ரீண்டுதிரு நெல்வேலிக் கெழுந்தருளி யின்புறுவார். (௭௯)

அந்தணர்க ளடியார்க ளாண்டுநக ரலங்கரித்துச்
சுந்தரனார் சேரர்குலத் தூண்டுகடர் விளக்கனையார்
வந்தணநம் வாழ்விதுவென் மெதிர்கொண்டு மலரடிக்கீ
ழுய்ந்தனரா மெனவீழ்ந்து பணிந்தனர்மெய் யுவகையராய். (௮௦)

எம்பிரான் றுனுமெதிர் பணிந்திறைமைச் சேரரோடு
நம்புமெனக் கன்னையாய் நயந்தெடுத்து வளர்த்தவரு
ளம்பைதிருக் கார்திமதிக்கழகியநா யகர்பாதச்
செம்பதம மலர்பணிந்து திருந்துதயி ழிசைபாடி. (௮௧).

பொருநரைநதிப் பெருக்கழகாற் பொருவில்செல்வச் செருக்கெழிவாற்
நிருமலினெல் வேலியெனுஞ் சிவராச தானியிடை

யருளவ ரததான நாதர சவைக்களமார்

திருவருளோ லக்கனனி சேவித்துச் சிறப்புறுவார்.

(அஉ)

சேர்பிரான் தனக்குமந்தச் சிறப்புவிளம் கக்காட்டி

யார்வமுறு தலாமாசத் தம்மைநெல்லைக் கம்பையினிற்

சாரரிய தவமிருப்பச் சாலிவா டசர்தரு

பொர்விடைமேற் காட்சிதரும் பொற்பவனி சேவித்து.

(அங)

எங்குமிலாச் சிறப்பிதவென் றிமையவரு மெடுத்தேத்தப்

பொங்கெழிற்சூங் காவடர்ந்த புகழ்வசந்த மண்டபத்தே

திங்கண்மலி சித்திரையிற் சேர்வசந்தோற் சவப்பவனி

யங்கணுறச் சேவித்தார் சோரோடு மாளுார்.

(அச)

சேவித்தங் கருள்பெற்றுத் திருவிரா மேச்சுரத்தின்

மேவித்தன் பழிதிர்க்க வேண்டிராகு நாதனுக்குக்

காவித்தன் கருவிழியாள் சாநனுக்குக் கருணைநனி

பாவித்த பர்வதவர்த் தனிநாதர் பதம்பணின்தார்.

(அரு)

இன்னிசைவன் டமிழ்பாடி யெழில்கொள்சிவ ஸூமியெனப்

பன்னுபுகழ்த் திருமூலர் பரவீழ மண்டலத்தின்

முன்னியசீர் மாதோட்டத் திருக்கேதீச் சரந்துதித்தான்

குன்னியங்க ணமர்ந்தபடி பாடியுவந் துறையுள்ள.

(அசு)

உவறு.

உற்றதொரு வைபவயின் னிறைத்துய்வே னுமைபாக ருவந்து

மன்னும், பற்றுளது தேவர்முனி வோர்பழிச்சும் பான்மையது பழு

தின் றுண்மை, கற்றவர்க்குக் கனிபழுத்த கற்பகமா வதுமாயைக்

கடலு ளாழ்ந்த, சிற்றயிரைக் கரைசேர்க்கும் திருச்சுழியன் மாநக

ரைச் சிந்தை செய்தார்.

(அஎ)

சிந்தைசெய்வார்க் கெண்ணியவெண் ணியவாங்கே யெய்துவிட்க்

கும் தெய்வத் தான, மெந்தையார் திருச்சுழியன் மாநகரென் மெடுத்தே

தெத்து மியலூ லென்னிற், சுந்தரவென் மெந்தையார் தோற்றுபிரான்

றனைத்துதிக்கச் சூழக் காண, வந்தியா நிழ்கவிச்சித் தவரெனின்றான்

றனையவர்க்கு வழங்கா தாமோ.

(அஐ)

நாவலூர் மன்னரவர் மலைநாட்டு மன்னர்க்கு நம்ப னூர்தம்

மாவலூர் திருச்சுழியல் சென்றுவணங் குதுவென்றான் களவி றுனை

பாவலூர் பயணமுறப் புறம்போந்து சிவாலயங்கள் பலவும் போற்றி

யேவலூர் மலைவில்லார் திருச்சுழியற் கணித்தாக வெய்தி னாரே.

(அக)

அண்ணலா ரிருவோரு மெழுந்தருளு மவ்வார்த்தை யளவில் செல்வ, நண்ணலார் திருச்சுழியல் வாணர்கள்கேட் டென்னை கொலோ நாழன் னாளிற், பண்ணலார் தவமென்றே பாராட்டி யுவகையுறீஇப் பாரும் வானுங், கண்ணலார் தரக்கரை யலங்கரிப்பித் தெதிர்கொண் டார் களிப் பி லாழ்ந்தே. (௯௦)

வீதியெலா மலகிடுவார் புண்ணியநீர் தெளிப்பிப்பார் விளங்கு தீபங், கோதின்மண நறுத்துப் பிழிவார்பூ கதங்கதவி குழைக்க ரும்பு, மேதகவி னிரைத்திடுவார் பூணகும் பம்வரிப்பார் விரைப்பூஞ் சும் மை, யாதகுநெற் பொரிசொன்னப் பொடியிறைப்பார் பல்லியங்க ளார் ப வெங்கும். (௯௧)

அந்தணர்க டருப்பைபர சிலைதோய்நீர்க் கரகங்க ளங்கை யேந்திச் சந்தமறை யெடுத்தோதிச் சாருவார் சிவனடியார் சார்சா ராக வந்துகளிப் பிறற்றம்மை மறந்தாழிப் பாடியெங்கும் வட்ட மிட்டுச் சுந்தரசுந் தரவென்பா ரரகரவென் பார்கடலின் சும்மை மான. (௯௨)

ஏந்திழைபார் மங்கலங்க ளெடுத்தேந்தி யாலத்தி யெடுப்ப வெங் கும், பூந்துகிற்பொற் பாவாடை விரித்துவரு மார்க்கமெலாம் பொலி வித் தார்கள், சாந்தணிதார் மாற்பரெங்க ளாருரர் சேரலர்கோன் தர ணி மீதே, போந்துவரு ஞானபா னுவும்போக மதியுமெனப் பொலிந் தா ரன்றே. (௯௩)

ஞானதி பம்யோக தீபமென விருவர்பெரு மக்க ணண்ணு, மா னமகோற் சவம்வீதி வாழ்புருடர் மகளிவரல்லாம் வயங்கக் கண்டே, மானவராய்ப் பிறந்தபயன் பெற்றோங்கண் ணிரண்டுபெற்ற மகிமை பெற்றோம், போனபிறப் பும்பெற்றோம் பெறுப்பேறிக் கென்னைகொ லோ புகலி னென்றார். (௯௪)

கடுநாழிக் கைப்பிடித்த பெருமாளாஞ் சுந்தரராய்க் கரைநா மேற் விடுநாழிக் கெலாம்புகழ் நாவலா ரருளுருவின் மேலிற் றென்பார் நடுநாடி நடுச்சிலம்பி னெலிநாடி நடராசர் நயந்து கேட்பித் திருநாடி தூதுணர்முத் தமிழ்வேந்தர் சேரலனு ரிவர்தா மென்பார்.

மணக்காலைக் காவணத்தி னுவணத்தா லெம்பெருமான் வயோதி கத்தாற், பணக்கான்மெய் யணக்குரையால் வழக்காண்ட வன்றெண் டர் பேணுமென்பார், பணக்கார ரெணக்காரர் திருமுகப்பா சுரங் கொணர்ந்த பாண னுரைப், பணக்கார ராக்கிவிட்ட குணக்காரர் சே ரலனார் பாரீ ரென்பார். (௯௫)

புகலூரில் செங்கல்பொன்னுப் புரிவித்த சித்தசிகா மணியார் பூவி, லகலூர்கண் முழுதமுய்ய வாண்டகுரு நாதரம்ம வணைந்தா ரென்பார், தகலூர்ப்பொற் சிலம்பொலியோர் பகற்சிநிது தாழ்த்தே துத் தணிந்து சொற்று, மிகலூர்ப் பொன் னம்பலத்தா ரிசைத்துவர விதியடைத்தார் வேந்த ரென்பார். (௧௭)

மன்வண்ண மணவண்ணத் தன்வண்ண மெனக்கொண்டு மண் ணோர் விண்ணோர், சின்வண்ண முறவளித்த ஞானசிகா மணியாரூர்ச் செல்வ ரென்பார், ரென்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மாகியவீ சனுக்கே யென்று, பொன்வண்ணத் தமிழ்த்தொடைபொற் சபை யரங்கேற் றியபுலவர் பொறைய ரென்பார். (௧௮)

குருகாலூ ரதிற்பண்ணீர்ப் பந்தர்வைத்துங் சச்சூரில் பிச்சை கொண்டு, மருகாலூர் பசிக்கரனா ரளித்தசெல்வப் பிள்ளையெங்க னைய ரென்பார், மருகாலூர் வெறுத்திந்த மண்காலூர் கொள்கமலை வாணர்க் கேய்த, திருகாலூர் மும்மணிக்கோ வைப்பரிசி லளித்தவரிச் சேர ரென்பார். (௧௯)

உவறு.

பண்மயத்த மொழிப்பரவை சங்கிலிக்கு மெனக்கும்
பற்றாய பெருமானேன் றுற்றதிறுப் பதிகத்
தெண்மயத்த வுலகறிமச் சிவசகச விநோத
மெடுத்தியம்பு ராசதுரை யெங்கடுகா யென்பார்
விண்மயத்த நடருவங் கூட்டலர்தங் கூட்டும்
விழைந்துபெற்றுஞ் சேரலராய் மேலியரு ணம்பிக்
கண்மயத்த சேரமான் ரோழரெனு மகிமை
ராளித்தகொடைச் சேரதுரை யடுத்ததுரை யென்பார். (௧௦௦)

உவறு.

துதுமுதற் பணிபுரியுந் தோழந்தியா கேசரெனுஞ் சுலபத் தோழ
நாதர்தமிழ் நாதர்குரு நாதர்புகழ் வரம்புரைக்க நாமா ரென்பார்
வாதையுயிர்க் கொழித்தகழ றிற்றறிவா ரெனுமகிமை மகுட நாமம்
போதபரி பூரணர்பாற் பெற்றவர்தீர் நாம்புகலப் போமோ வென்பார்.

என்றுதிருச் சுழியனகர் வீதியுள்ளார் சார்சாரா வெடுத்தி யம்பித்,
துன்றுமொலி மறைபொலிபல் லாண்டினொலி மங்கலத்தொல் லியங்
கொ ளோதை, மன்றசில நாமவொலி யிருவர்துரை மக்கள்பெயர்
வாழ்த்து மோதை, சென்றுதிக்கு முழுதமண்டப் பித்திகடல் தப்பு
றத்துஞ் சென்ற தன்றே. (௧௦௨)

பன்முகமாய் வருமோசை யொருமுகமாய்த் திரண்டவொலிப்
பண்ணை நோக்கிப், பொன்முகநாட் றுறுமமரர் பிரளயமோ வென்று
புறம் போந்து நோக்கிச், சின்முகநா யகரிருவர் நடுவனுறந் திருக்கூட்
டந் தெரிசித் தாரந்து, நன்முகமா யொருக்கிமலர் மழைபொழிந்தார்
நரநார்ப்பி னயந்தார்த் தாரால். (௧௦௩)

இத்திறத்துப் பெருஞ்சிறப்பென் கெக்குநிகழ் தரமறையோ
ரடியா ரெல்லாஞ், சுத்தநரி பூரணசுந் தர்ப்பாதஞ் சென்னியுறத் தாழ்
ந்து தூய, தத்துவமெய்ப் பொருளுணர்த்துந் தாரகபா ரகஞான
தயார சைக, சித்தத்து மான்மயிழக்கு வேந்தரீர் வரத்தவமென்
செய்தோ மென்றார். (௧௦௪)

என்றவருக் கெதிர்வணங்கி யெடுத்தினிய பலகூறி யருளி யெய்
நான், மன்றிருமா நகர்ச்சுழிய லெல்லை நனி வணங்கியுள்ளே சார்ந்து
வீதி, யொன்றொழியா வகைசிறப்பித் துள்ளவெலாக் கண்டுமகிழ்ந்
துண்மை யாளர்க், கென்றுமினி யார்கோயிற் கோபுரத்தை யிறைஞ்
சியுள்ள லேகி னூரால். (௧௦௫)

மாளிகையை வலங்கொண்டு சந்திதிவந் தெட்டுறுப்பு மண்மேற்
றேய, வாளுடையார் திருச்சுழிய லாளுடையா ரெம்மையுமா னுடை
யார் தம்மைக், கோளுடையார் வினையொழிக்குங் கோளுடையார்
தாடலைமேற் கொண்டுத் சென்று, நீளிடையார் கன்றுவை யணைந்த
தெனப் பரிந்தனுந் நெடிது நின்றே. (௧௦௬)

ஆனந்த பரவசரா யருட்சோதி நிறைவிலடர்ந் தடங்கி ஞான
வானந்த முநின்று கண்ணீர்கம் பிலைகொள்ள மலர்ந்தா ராது
ஞானந்த முருவாவா ருண்ணைந்து நெக்குநெக்கு ணயந்து ஞாலத்
துணந்த மொழித்தருள யூனாயென் றிசைப்பதிக முரைத்தா ரன்றே.

திருச்சுழியல் தேவாரம்.

பண் - நட்டாராகம்.

திருச்சிறம்பலம்.

ஊனாயிர் புகலாயக விடமாய்முகில் பொழியும்
வானுவரு மதியாய்விதி வருவானிடம் பொழிலின்
மேனாதரித் திசைவண்டின மிழற்றந்திருச் சுழிய
னாவித நினைவார்தழை நலியார்கமன் தமரே.

நீருந்தரு நிமலன்றிரு டனையார்க்கய லருகே
தேருந்தரு மரக்கன்சிர நெரித்தான்றிருச் சுழியல்
பெருரென வுறையானடி பெயர்நாவல் கோமா
னாருரன தமிழ்மலைபத் தறிவார்துய ரிலரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

செந்தமிழ்ப்பாற் கடலுதித்த திருப்பதிகத் தெள்ளமுதஞ் சீற்ற நஞ்சு
மூந்தைநாட் கரம்பிடித்துக் கொடுத்தகுறை யம்மையுள முழுது நீங்க
வெந்தையார் திருச்சுழிய னாதரம் துண்டகடுப் பிரிந்துள் ளாலா
நந்தமுறச் செவிப்புக்கடி யின்பகர ரானாரா னுர னன்றே. (௧௦௮)

ஊனாயென் றெடுத்தமுதன் மந்திரந்தா னகந்துய்மை யுயர்ந்த
சேவை, தானாகச் சுழியன்னை வார்மிருத்தஞ் சயராகும் தகவாந் தண்
டேர்த், தேனூர்பின் மந்திரந்தா னதன்வழியென் னென்பார்க்குச்
செப்புப் டோலு, மாணுமைத் தொண்டிசெய்ய வல்லார்நல் லார்துய
ரின்றமையு மாறே. (௧௦௯)

இறுதியது மகத்ததுமாம் பயன்மைக கண்டா வின்னே சாரு,
முறுதியதென் னென்பார்க்குத் திவ்வியதீர்த் தங்கெளவ்வைக் கட
லென் றோதி, யெறியுமது கரைமுத்தர் துவர்வாயார் குடைவரென
விதைச்சி செய்தும், தறியவவ்வத் திசைக்கரசா குவரலரான் பிரியா
ளென் றருளிற் றுங்கொல். (௧௧௦)

செல்வத்தாற் கேவலமென் பயன்பழுதி னீங்கியுள்ளஞ் சிறப்பி
னன்றோ, வொல்வதென்பார்க் குரைபோலுஞ் சுழியலா னடிதொழு
வா ருள்ளிற் சூற்றஞ், சொல்வவ்வை நிலையார்மெய்ப் புகழால்வா னுறு
சுருதி தொழுவார்க் கூறு, பல்வகைய வுறல்காண்டு மென்பார்க்கு
போலுமுயர் பண்பி னாலே. (௧௧௧)

எம்பெருமான் சுழியல்பெற்ற னினிதுறையத் திறம்பாமை யில
ன்சர் நாமம், தம்பரமாக் கற்றார்க் ளெவ்வுழியு மெத்திறத்துங் கதி
யுட்சார்வ, ரிம்பரவன் மனையேத்தல் கடன்பயனை யெதிர்நோக்க
விதைஞ்சு வோர்க், டம்பரமன் மவன்பரமே யென்றைந்தா மந்திரஞ்
சாற் திற்றுப் போலும். (௧௧௨)

பயனோக்கா ரெவரேத்தும் பண்பெவனென் பார்க்கருளப் பாசத்
தாலாக், துயர்கொள்பிறப் பறுப்பவரே யவர்மலராம் கொழும்புகை
யாம் றாய் சோதி, பயினைவா லவன்புகழைப் பரிந்துகேட் சும்

பண்பாம் பற்றம் றூர்சொ, ஹயர்தவமாஞ் சதுராமென் றுறுமாறஞ்
சுழியன்மது வுணர்த்திற் றன்றே. (௧௧௩)

அற்றேலக் கவனுருவென் குணக்குறியென் பயனென்கொ லஃ
தான் றக்காட், சுற்றுவினை யவந்திரி னன்றோவவ் வாமென்னிற் சுழிய
லெந்தை, சொற்றவவ னுருச்சைவ நீறுகுறி யேறேறு சோமூன் றெ
ய்த, ஹற்றபய னடிநினைவே வினைத்தீர்வின் சாதனமென் றுரைத்த
தாமே. (௧௧௪)

எத்தனையா யினுமுடிவில் சுழியலிறை குருவாய்வந் தேன்ற லன்
றிச், சித்தமுடி வெவ்வனமா மென்பார்க்குச் சித்தாந்தத் தேசி வன்
றன், பத்திகண்ணி குருவடிவி னெமசிரத்தான் றன்னடியாம் பண்பு
தந்து, வைத்தபிறப் பறுத்தின்ப மருள்வனென்றெட் டாஞ்சுருதி
வகுத்த தன்றே. (௧௧௫)

இந்நெறியின் வாராதோர் வைதிகத்து மவைதிகத்து மிசைந்தார்
பல்லோ, ரந்நெறியோ ரும்வாழ்ந் ரவர்க்கெனெனப் பூர்வபக்க மறை
கு வார்க்குச், சின்னெறித்தக் கன்மகஞ்சாக் கியர்சமணர் நெறியுறு
திண் டாட்டந் தேற்றி, பெந்நெறிச்சீர் வெதிரேகத் தொன்பதாஞ்
சுருதியெடுத் தேத்திற் றன்றே. (௧௧௬)

எத்தனைதுட் டர்களாயு மருட்குலிலக் கெனினைதனுக் கிழக்கா
மென்பார்க், இத்தனையும் பின்றேறிச் சரணடையி னொள்புரிதம் கில
ங்கைக் கோணை, வைத்துணர்த்தித் திருச்சுழியன் மகிழ்திருமே னிக்
கோவை வள்ளல் சாற்றுஞ், சத்தபலந் துயரினம திருக்கடைக்காப்
புச்சுருதி சாற்றிற் றென்ப. (௧௧௭)

தேனைப்பா லைக்கரும்பைச் சர்க்கரையைத் தெள்ளமுதைத் திர
ட்டிச் சேர்த்த, ஞானப்பா டன்மறையைப் பொருள்வரம்பு செய்தெ
ளியே னவின்மே னல்லென், வானப்பா லரும்வல்லார் மற்றென்கொ
றிருச்சுழியல் வாணர்க் கன்ப, ரானப்பே ராணைவழி யாசையன்பா
லொருபுடையஞ் சலித்த தாமே. (௧௧௮)

தித்திப்பாந் தமிழ்மலை மறைபாடி யாறூர் சேர ரோடு
தத்திப்பாம் பணிந்தபிரான் றுணைமலை கேள்வர்திருச் சுழிய னாதர்
பத்திப்பாம் கண்ணருவி பொழியவழி பட்டருள்கை பற்றி யாண்டு
மெத்திக்கா னரும்புகழ் வெளிவந்தா ரடியர்கண மெங்கு மார்ப்ப. ( )

ஆக்கொருசார் குண்டாந்தி னொருதிரு மடங்காட்டி யையர் வே
ண்டும், பாங்குதிரு விறுந்தளித்துத் திருச்சுழியன் மாநகரார் பணிக்

து போற்றத், தாங்கரிய ம்கிழ்ச்சியினும் சிலநாளங் கமர்வாரித் தகவி
னோர்நா, ளோங்குறிக முற்புதத்தை யுரைக்கவென்ற லுரைப்பாற்றோ
வுணர்வின் பாற்றோ. (கஉ௦)

அரியாலு மயனாலு மறையாலு மளப்பரியா ரளவை யாலுந் [ரப்
தெரியாதா ருண்டிலையோ வென்பார்க்கங் கதுவதுவாய்த் தேரத் தே
பரியாரா யனுவாகிப் பரமவனு வாயொன்றும் பரமர் தாமே
துரியாரெம் பெருமக்க டிருமடத்தி லோரிரவிற் றுயிலும் வேலை. ()

கூனையா வானையா வென்றுமுனி வோர்தவத்த ரமர ரெல்லங்
கேனையோ தித்துதிப்பக் கேளாதா ரெவ்வுழியுங் கிட்டார் தாமே
கானையா கட்டுமென்று நாட்கழிப்பார் தாமாநூர் நம்பி யார்க்குக்
கானையா ரெனுமுருவிந் கனவிலெழுந் தருளினார் கண்ணிற் காண. ()

கண்டொன்று மொழியாது தனைமறந்தா னந்தவெள்ளக் கடலு
ளாய, கண்டொன்று செந்நாச்சொற் பெருந்தகைக்குப் பொற்செ
ண்டி கையிலேந்திக், கண்டொன்று மூன்றூனார் கருதாதார் கருத்தொ
ழித்துக் கருது முள்ளக், கண்டொன்று தொட்டுறைவார் திருமுக
மண் டலக்காட்சி கசிவா னல்கி. (கஉ௧)

காண்பேர் நாயிருப்ப தெனுமொர்மொழி யயிர்துசெவிக் கட்டி
கட்டி, வாண்பேர் கனவினிலுமடிச்சுவடுங் காட்டாத வள்ள லார்
மற், றாண்பேர் புகாததிருச் சுழியலார் மாமூலத் துறவுங் காட்டி,
நூண்பேர் தமைவசிக்கும் பவளவாய்க் குறுஞ்சிரிப்பு நல்கி னாரே.()

நல்கியவர் மறைந்தருள நம்பிவிழித் துணர்ந்துநட ராச ராசர்
பல்குகரு ணைப்பெருக்கின் பரமநா டகச்சிறப்பாம் பண்பு தேறி [க்கட்
மல்குவழி பொழிமழையும் மயிர்ப்புளகாக் கமுஞ்செங்கை மலர்த லை
புல்குதிரு வஞ்சலியு மாயின ருண்ணிகழ்வைப் புகலப் போமோ. ()

எங்கேநா னிருக்குமிடந் தேடியெழுந் திருவெழுச்சி யெங்கேநா
யென், பங்கேரு கப்பதத்தன் னிலைமுடிமேற் றீண்டவென்ன பாக்கியந்
தா, னிங்கேர்கொண் மண்மகள்செய் தாள்கொல்லோ வெழிற்பொற்
செண் டேந்து கையுங், கொங்கேர்நற் சுழியமுடிக் கோலமுயின் னுங்
காணக் கூடுங் கொல்லோ. (கஉ௨)

ரின்றநிலை யதுவியக்கோ நடந்தருறு நடைவியக்கோ நித்த சுத்
தப், பொன்றிருமே னிப்பெருமான் கைச்செண்டின் புகல்வியக்கோ
புரிந்த ஞான, வென்மெனலா மொழிவியக்கோ குறுஞ்சிரிப்பி னியல்

விபக்கோ விதைஞ்சு வோர்தன், துன்றிடர்தீர்த் தாள்கடைக்கட் டொழில் விபக்கோ வெதை பெதைநான் வியந்து சொல்கோ. (௧௨௭)

எந்தலூர் யாரீரென் நியக்கவுருக் கொண்டதன்னை யியைந்து வேண்டி, வந்து வந்து கேட்கப்பா வகன்கேட்க வமரர்குழாம் மயக்கி லாழ, வந்தலூர் பேர்வினவ நீர்யார்தும் வலியறிதித் துரும்பு சைக்கென், நித்தவாய் மலரோநா மிருப்பதுகா னப்பேரென் நிசைத்த தம்மா. (௧௨௮)

வலியவந்து வினாவியுமவ் வாளுேர்க்கு விடையிறுக்கா வண்ண மென்னோ, வலியவந்து தாமோடா போன்வினா வாதுமவிடை வழங்கிற் றென்னோ, வலியவவர்த் திரற்கரித்து மோகலிருட் படுத்திமறைத் தருளிற் றென்னோ, வலியமந்த நகைகாட்டி வாவென்று வசித்துமறைத் தருளிற் றென்னோ. (௧௨௯)

மாலார்க்கன் றடிச்சுவடு காட்டாத மாநிதியோ மறைநான் கென்ற, ஞாலார்க்கு முடிமுடிவு தோற்றாத துண்ணொளியோ நோன்ற ஞானம், தோலார்க்குந் துலங்காத துவெளியோ காளையுருத் தோற்றி யென்னன், பாலார்ப்புண் டடிமுடிபுந் கிட்டியரு ணைகைகாட்டிப் பாலித் தன்றே. (௧௩௦)

எத்தனைநா ளெத்தனைபே ரெத்தனைநோன் பாற்றிடினு மென்னு மென்னு, மத்தனவர் திறநோக்கிச் சித்தமிரங் காவிடினிய் வவனி மீதித், தத்துவத்தை யுணரர்க ளகம்பிரமா திகள்பேசித் தலைவர்ப் பேணு, தெய்த்தனர்கள் னியர்காமக் கலன்புனைந்தாங் கேகாந்த மியை ம்த தேபோல். (௧௩௧)

என்றுபல நினைந்துதிரு வாக்கினு லெடுத்தேத்தி யெம்மான் றன்பா, லொன்றியசே ரலனார்க்கிவ் வுண்மைபெலா முணர்த்திவிடிக் குற்ற காலேத், துன்றுகொள்வைக் கடல்பாவ கரிதீர்த்தம் படிந்து துணை மாலே தோய்த, குன்றுயர்தோட் டிருச்சுழியற் கோமானைச் சந்திதியிற் குறுகி னாரால். (௧௩௨)

விண்ணோர்க்குந் தெரிவருநின் மேன்மையெங்கே யானெங்கே விமல நாயேற், கண்ணவென் னரமுதே யளியனமர் தருமிடத்தி லரை யி ராவி, லெண்ணுரக் கனவினில்வந் தருட்காளைத் திருக்கோல மெளி மைத் தாக்கிக், கண்ணுரக் காட்டியது மென்றாமோ வெனக்குறுகண் களையுந் தேவே. (௧௩௩)

என்னலிவை பலகூறிச் சேரர்குலப் பெருமாளொ டெழில்கொ
ணுவன், மன்னர்தமிழ் மன்னர்கண்ணீர் மழைவார வெட்டுறப்பு மண்
மேற் றோயத், தன்னிவிழும் தெழுந்துதமிழ் மாலைபுனைத் தடிபரவத்
துணைமா லைக்குத், தன்னமர்பா கம்மளித்த தென்னவர்கோ மானரு
ளித் தறுவில் வாக்கால். (க௩ச)

ஐயலிந்தத் திருச்சுழிய னகர்ப்பெருமை யளக்கொணு தகில
மீன்ற, தையறுணை மாலையொடு சோதிலிங்க மாய்ஞானத் தான மாய,
தய்யதல மிதிவிறைவோ மேகாந்த சோதிவன மென்று தோலா, மெ
ய்யரிதன் பேருரைப்ப ரிதனுண்மை யெல்லார்க்கும் விளங்க வேண்டி.

நள்ளிருளி னெள்ளொளியார் காணையுருப் போற்செண்டு நயந்து
தாங்கிக், கொள்ளலினின் றிருமடந்தான் காணையார் கோயிலெனக்
குலவ லீண்டிக், கள்ளவுணர் வதூர்க்கித் தொழுவார்க்குக் காட்சிதந்து
கருணை செய்வோம், கொள்ளவ வவர்வேண்டும் வரங்கொடுப்போ
மெவ்விதத்துங் குறைவை யாதே. (க௩சு)

வேறு.

அண்டர் பிரானிவண மருடரு முறுதிமொழி
யாருந் நாவலர்கோ னற்புத முறவேற்றுத்
தொண்ட ரடித்தொழுதுஞ் சோதி யிளம்பிறையுஞ்
சோபந வடையாளத் தொன்மைகள் பலவோதிக்
கண்டு தொழப்பெறுவ தென்றுகொலோ வடியேன்
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காணையையென்
மெண்டரு பதிசுமறை கண்டென வோதியரு
ளினைவளர் காண்பேர் நினைவொ டெழுந்தனரே. (க௩௭)

சுந்தாமூர்த்தி நாயனார் - பண் புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்ட ரடித்தொழுதுஞ் சோதி யிளம்பிறையுஞ்
சூதனமென் முலையாள் பாகமு மாகிவரும்
புண்டரி கப்பரிசா மேலியும் வானவர்கள்
பூசலி டக்கடனஞ் சுண்ட கருத்தமருங்
கொண்ட லெனத்திகழும் சுண்டமு மெண்டோளுங்
கோல நறுஞ்சடைமேல் வண்ணமுங் கண்குளிரக்
கண்டு தொழப்பெறுவ தென்றுகொ லோவடியேன்
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காணையே. (க)

கன்னலை யின்னமுதைக் கார்வயல் சூழ்கான்ப்

பேருறை காளையையொண் சீருறை தண்டமிழா

துன்னி மனத்தயரா வுள்ளுரு கிப்பரவு

மொண்பொழி னுவலர்கோ னுகிய வாருரன்

பன்னு மிசைக்கிளவி பத்திவை பாடவல்லார்

பத்தர் குணத்தினரா யெத்திசை யும்புகழ்

மன்னி யிருப்பவர்கள் வானினி ழிந்திடினு

மண்டல நாயகராய் வாழ்வது நிச்சயமே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேறு.

காளையா ரறிவார்நம் முடைநாளோ நமனானோ நமன்வாராமுன்,
பாளையார் கமுகடவி யுடுத்திருக் கானப்பேர் பற்றி நாயேன், காளை
யார் தமையென்று காண்பதெனச் சிவசோதி கதறிற் றென்ற, காளையார்
தருமில்வாழ் வெனநினைக்குஞ் சோம்பர்க்கென் னிகழ்த்து
வோமே.

(௧௩௮)

உண்டார்க்கே யின்புறுத்து முயரமிர்தீ முதவன்றி யுவந்து தன்
னைக், கண்டார்க்கே யின்புறுத்துங் காளையா ரமிர்தமென்னுங் கருத்துக்
கொல்லோ, வண்டார்க்கேய் பொழிநுவன் மன்னவனார் காண்பதற்
காம் வாஞ்சை காட்டிப், பண்டார்க்கேய் பதிகமொழி பரவின ராவி
னார் பணியார்ப் போற்றி.

(௧௩௯)

தமக்குமாத் திரங்காட்டித் தோழர்தமை மறைத்தவஞ்சந் தனை
யுட் கொண்டோ, விமைப்பின்வந்து மொழிந்துமறைந் ததற்கேதுத்
தனிவரவென் றெண்ணிக் கொல்லோ, நமைப் புரக்கு நாவலனார் தொ
ண்டரடித் தொழிலைமுத னயந்து நாட்டிக், கமைப்பதிகம் கட்டுரைத்
தார் காளையார் களவுவெளி காட்டு வாராய்.

(௧௪௦)

கண்டமட்டி லின்புறுத்து மெனிலியக்க வுருவமரர் கண்டா ரன்
றே, யண்டரவ ரின்புறலின் றவ்வியாத் திக்குற்றமனுகிற் றென்பார்க்,
கெண்டகும்பக் கதுவிலக்கற் கன்றேகா ணப்பெறுவ தென்னு தென்க,
டொண்டர்நா யகங்கண்டு தொழப்பெறுவ தெனச்சூழ்ந்து சொற்ற
தன்றே.

(௧௪௧)

பூதமொடு பொறிபுலன்கள் குணங்கரண மான்மாயை புகன்ற
மேலா, காதகா தார்தயிவை கடந்தபொரு ணுனெனதென் றற்ற கண்
ட, போதபூ ரணர்தமையும் விழுங்குபொருள் கண்டதொழப் புகும

தோமுன், மாதவத்தா ஸ்ருள்பெற்ற லன்றியெனப் பெறுசொனம்பி
வழங்கிற் தன்றே. (கசஉ)

மாதவத்தா ஸ்ருட்பேறுங் கண்டிதொழு பேறுமிகை வாய்ப்ப
தற்கு, மாதவுளுக் கிடைசிறத்து முலைபருத்து மணப்பருவம் வாய்ப்ப
தேபோ, லோதவத்தை பலவழுந்தி யிருவினையு துகர்ந்தவற்றி னொப்பு
வாய்க்கும், போதுபரு வம்பார்த்தே யிறையுமருள் புரியுமெனல் புக
ன்ற தென்றே. (கசங)

பருவம்பார்த் திறையருளு மெனிலிறையென் பருவநாம் பார்க்க
வென்னிற், பருவந்த னெறிபலநின் றுகூற்றுபல புண்ணியத்தின் பான்
மை தன்னும், குருவெவன்யான் டையன்கண்டார் யாரெனத்தீ யெரி
சிகையன் குருட னீரைத், தருவலெனு மருட்டேட்டஞ் சோம்பலெ
ன்று கொலோநம்பி சொல்லிற் றுமால். (கசச)

இத்திறத்து மருளாள ரிலும்பொருள்கொ ளெத்திறத்து மியைக்
தஞான, வத்துவுணர் பதிகமறைத் திருக்கடைக்காப் பிற்பலந்தான்
வான்சீ ரெய்திப், பத்தர்குணர் மண்டலநா யகராகி வாழ்வதரிச் சய
மாப் பாடி, யத்தர்பதி ழுத்துனையாக் கானப்பேர் வழிக்கொண்டங்
கடைந்தா ரன்றே. (கசரு)

மோனமுனி வீர்முத்தி மாநகராந் திருச்சுழியன் முற்றி யன்றோ,
மானகொள ணியமுனிவன் றவஞ்செய்து பேறுபெற்றான் வாழ்வா மெ
ங்கண், ஞானமுனி சம்பந்தன் சீகாழித் துரைவள்ள நயந்து தன்சீ,
ரானகுலத் தவதரிக்கத் தன்பேரைத் தவதரிக்க வருள்பெற்றானுல்.()

சோதிவனங் கானையார் கோயிலெனுந் தொன்னுமச் சுழியற் றெ
ய்வ, வாதிருக ரந்தத்தும் பிரளயசித் தெனத்தோணியட்பர் வாழ்க்கை,
மாதொடமர் சீகாழி மாநகர்போன் றருட்காழி வள்ளல் வந்த, சாதி
முதல் கவுணியற்குச் சார்பருளி யதினுமுன்மை சார்ந்த தன்றே. ()

ஐதலினும் திருச்சுழியன் மாநகரின் பெருமையெஞ்சொ ளல
விற்கோவெந், நாதர்துணை மாலைமகிழ் நாதர்திரு மேனியெழி னாதர்
செம்பொற், பாதமலர் வழிபட்டுப் பயன்வேண்டிற் றெலாம்புபறுக
பண்பாலென்று, மாதவத்துச் சூதனுரைத் திடமுனிவர் கேட்டுநனி
மகிழ்ந்தா ரன்றே. (கசஅ)

நைமிசத்தின் முனிவரர்வான் வழிக்கொண்டு திருச்சுழிய னகரி
னண்ணி, பையிசைப்பாப் பணிபார்மெய்த் துணைமலை பாகர்தளி

பணிந்துட் புக்கு, மெய்மிசைத்த பத்தியினுற் பூசைமுற்றித் துதித்த
ருளின் வினைந்த விற்பன், கைமிசைத்தான் கதுபெற்றுத் தவவனமீன்
மும்புக்கார் களிப்பி னுலே. (௧௪௬)

வேறு.

சொற்ற மிழ்த்தென் சுழியற் புராணத்திற்
பற்று னோரும் படிக்கப் பெருவிருப்
புற்ற பேரும் புராணத் தொருகவி
கற்ற பேரும் கடவுள ராவரே. (௧௫௦)

மாதர் கம்பு மனுநெறி வாய்மையு
நீதி மன்னர்செங் கோலு நிலைக்குக
சோதி யெந்தை சுழியற் புராணமிப்
பூத லத்திற் பொலிந்தினி தோங்கவே. (௧௫௧)

வேறு.

திருச்சுழிய னகர்வாழி துணைமாலே வாழிதிரு மேனிச் செல்வ
மருச்சுழிய விதழிமுடி யார்வாழி மறைகளூ கமங்கள் வாழி
கருச்சுழியின் வீழாதே காக்குமைந்தக் கரநீற்றுக் கணங்கள் வாழி
பருச்சுழிய ஞாலமெலாம் வைதிகசை வம்புரக்கும் பணியோர் வாழி.

நால்வர்தமிழ் வாழியெங்க னூலொன்பா னிரட்டியன்பர் நயந்து
வாழி, பால்வருமத் தொண்டர்சீர் பரவுவார் வாழிதிருச் சுழியற்
பற்றி, யால்வருகண் டத்தார்க்குப் பணிபுரிந்த சேதுபதி மரபுவாழி,
சால்வருமப் பணியேன்றன் பாற்செயன்ப ரிட்டசித்தி சார்ந்து வாழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காளையார் காட்சிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

மெய்கண்டதேவன் மெல்லடிவாழ்க.

சேக்கிழார்பெருமான் சேவடிவாழ்க.

ஆஹ திருவிருத்தம்-எசச.

திருச்சுழியற் புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
டு	௨௮	வேதிகையும்	வேதிகையுங்
௨௬	௧	வும்மு	வும்முர
௨௭	௩	பயிற்வத்தோய்	பயிற்வத்தோய்
”	௧௧	தணைய	தணையக்
௩௩	௧௬	விலவாய்	விலனாய்
௪௧	௩௦	வரைக்குந்	வரையுந்
௪௩	௧௮	வழனின்	வழவினின்
௪௮	௧௯	வரனு	வரனு
௪௯	௧௨	யச்சுவத்தினீழ்	யச்சுவத்தநீழ்
”	௨௦	மொயிக்குற	மொருங்குற
௫௧	௩௨	யின்றி	யன்றி
௫௮	௧௩	வளர்	வளார்
௭௧	௩	இறஞ்சு	இறைஞ்சு
௮௦	௭	வரைக்குமே	வரையுமே
”	௧௫	காணையாசி	காணையாராய்
௮௩	௧௨	வரத	வரதர்
”	௨௩	மண்ணெட்ட	மண்ணெட்டக்
௮௪	௩	தம்வரியா	தம்வலியா
”	௬	படிவமழு	படிவினெழு
௮௫	௩௩	மெய்ம்மை	மெய்மை
௮௬	௧௦	தரனி	தரனீ
௮௮	௧௭	சின்னய	சின்னய
௮௯	௨௯	காணரியா	காண்பரியா
௯௨	௧௮	கேதீச்சுர	கேதீச்சுர
”	௩௨	குதுவென்ற	குதுமென்ற
௯௩	௮	பூகதங்	பூகங்
”	௩௦	வயோதிக	வயோதிக்க
௯௪	௬	விதியடைத்தார்	விதிபடைத்தார்
௯௯	௨௬	கௌவ்வை	கௌவை
௧௦௦	௧௧	பொற்செண்டு	பொற்செண்டு
”	௨௭	தொழுதுஞ்	தொழுதுஞ்
௧௦௨	௧௦	பருவந்தனெறி	பருவந்தானெறி
”	௨௧	தன்சீர்	தன்சீர்
”	௨௭	சொளவ	சொளவ

